

Datum: 21 juli 2011

Ons Kenmerk: EU/21072011/VZ

Verzoekschrift om lidstaat Nederland te gelasten:

- de werking van de Nederlandse Grondwet direct te schorsen omdat die in zeer ernstige mate afwijkt van het op 1 december 2009 in werking getreden verdrag van Lissabon, met als gevolg dat vanuit lidstaat Nederland alle Europese verdragen, richtlijnen en verordeningen worden overtreden zonder dat daartegen bestuursrechtelijk, civielrechtelijk en strafrechtelijk kan worden opgetreden door een Nederlandse rechter met desastreuze gevolgen voor de aarde en haar aardbewoners;
- gedurende de periode van schorsing van de Grondwet het verdrag van Lissabon voor lidstaat Nederland rechtstreeks van kracht te verklaren;
- tot herziening van de Nederlandse Grondwet overeenkomstig artikel 37 van die Grondwet waarin het toetsingsverbod (art. 120 Grondwet) door een rechter op de grondwettigheid van wetten en verdragen wordt opgeheven;
- tot het betalen van alle bij A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen, Van Rooij Holding B.V., het Ecologisch Kennis Centrum B.V., Camping en Pensionstal 'Dommeldal' VOF en de politieke partij De Groenen reeds aangerichte en nog aan te richten schade, zowel materieel als wel immaterieel, die is ontstaan als gevolg van hun jarenlang handelen in strijd met het verdrag van Lissabon (2009) en voorliggende verdragen van Nice (2003), Amsterdam (1999), Maastricht (1993), Europese Akte (1987), Brussel (1967) en Rome (1958). Dit omdat de grondwettigheid van die verdragen niet zijn getoetst aan de Nederlandse Grondwet door een rechter.

VAN:

- A.M.L. van Rooij, 't Achterom 9, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- A.M.L. van Rooij, als acoliet voor de RK Kerk H. Martinus Olland (Sint-Oedenrode);
- A.M.L. van Rooij als safety manager bij Philips Medical Systems Nederland B.V., Veenpluis 4-6, 5684 PC te Best;
- J.E.M. van Rooij van Nunen, 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Camping en Pensionstal 'Dommeldal' (VOF), gevestigd op 't Achterom 9-9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Van Rooij Holding B.V., gevestigd op 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Ecologisch Kennis Centrum B.V., gevestigd op 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode,
- Politieke partij De Groenen, namens deze A.M.L. van Rooij als lijsttrekker van De Groenen in Sint-Oedenrode, 't Achterom 9, 5491 XD, Sint-Oedenrode,

EISER

TEGEN:

- De Staat der Nederlanden
t.a.v. J.P.H. (Piet Hein) Donner, Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Schedeldoekshaven 200, 2511 EZ, Den Haag

VERWEERDER

Geacht college van het Gerecht,

Namens:

- A.M.L. van Rooij, 't Achterom 9, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- A.M.L. van Rooij, als acoliet voor de RK Kerk H. Martinus Olland (Sint-Oedenrode);
- A.M.L. van Rooij als safety manager bij Philips Medical Systems Nederland B.V., Veenpluis 4-6, 5684 PC te Best;
- J.E.M. van Rooij van Nunen, 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Camping en Pensionstal 'Dommeldal' (VOF), gevestigd op 't Achterom 9-9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Van Rooij Holding B.V., gevestigd op 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Ecologisch Kennis Centrum B.V., gevestigd op 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode,
- Politieke partij De Groenen, namens deze A.M.L. van Rooij als lijsttrekker van De Groenen in Sint-Oedenrode, 't Achterom 9, 5491 XD, Sint-Oedenrode,

verzoeken wij het Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen om lidstaat Nederland te gelasten:

1. de werking van de Nederlandse Grondwet direct te schorsen omdat die in zeer ernstige mate afwijkt van het op 1 december 2009 in werking getreden verdrag van Lissabon, met als gevolg dat vanuit lidstaat Nederland alle Europese verdragen, richtlijnen en verordeningen worden overtreden zonder dat daartegen bestuursrechtelijk, civielrechtelijk en strafrechtelijk kan worden opgetreden door een Nederlandse rechter met desastreuze gevolgen voor de aarde en haar aardbewoners;
2. gedurende de periode van schorsing van de Grondwet het verdrag van Lissabon voor lidstaat Nederland rechtstreeks van kracht te verklaren;
3. tot herziening van de Nederlandse Grondwet overeenkomstig artikel 37 van die Grondwet waarin het toetsingsverbod (art. 120 Grondwet) door een rechter op de grondwettigheid van wetten en verdragen wordt opgeheven;
4. tot het betalen van alle bij A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen, Van Rooij Holding B.V., het Ecologisch Kennis Centrum B.V., Camping en Pensionstal 'Dommeldal' VOF en de politieke partij De Groenen reeds aangerichte en nog aan te richten schade, zowel materieel als wel immaterieel, die is ontstaan als gevolg van hun jarenlang handelen in strijd met het verdrag van Lissabon (2009) en voorliggende verdragen van Nice (2003), Amsterdam (1999), Maastricht (1993), Europese Akte (1987), Brussel (1967) en Rome (1958). Dit omdat de grondwettigheid van die verdragen niet zijn getoetst aan de Nederlandse Grondwet door een rechter.

Het Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen is daartoe niet alleen bevoegd (artikel 225 EG-Verdrag) maar ook verplicht omdat (gezien de inhoud van dit verzoekschrift) er in lidstaat Nederland geen rechtsmogelijkheden overeenkomstig het op 1 december 2009 in werking getreden verdrag van Lissabon mogelijk zijn en de gevolgen daarvan voor de aarde en aardbewoners desastreuze zijn.

Gronden Verzoekschrift:

Voor de gronden van dit verzoekschrift verwijzen wij u naar de hieronder ingelaste 'Persinformatie' van Philips Medical Sytems Nederland B.V., namens deze haar safety manager A.M.L. (Ad) van Rooij.

////////////////////////////////////

Persinformatie

21 Juli 2011

Philips Healthcare daagt de Staat der Nederlanden voor Hof van Justitie van de Europese Unie

[Louis Beel](#) (KVP) was vanaf 23 februari 1945 tot 24 juni 1945 [minister](#) van [Binnenlandse Zaken](#) in het [kabinet-Gerbrandy III](#). Dit was het laatste van de vier [Londense kabinetten](#) die tijdens de [Tweede Wereldoorlog](#) de [Nederlandse regering in ballingschap](#) vormden, die gezeteld was in Londen. Dit kabinet bood na de bevrijding op [5 mei 1945](#) haar ontslag aan, om de weg vrij te maken voor de eerste naoorlogse regering.

[Louis Beel](#) (KVP) was vanaf 24 juni 1945 tot 3 juli 1946 [minister](#) van [Binnenlandse Zaken](#) in het [Kabinet-Schermerhorn-Drees](#) **benoemd door [Koningin Wilhelmina](#)** en derhalve geen democratisch gekozen kabinet. Het is een 'koninklijk' kabinet en wordt ook wel een 'noodkabinet' genoemd, dat orde op zaken moet stellen na de Duitse bezetting, het [economisch herstel](#) ter hand moet nemen, en verkiezingen moet voorbereiden. Tot de vele taken waarvoor dit eerste naoorlogse kabinet zich gesteld zag, was het organiseren van zuivering en berechtiging van ['foute' Nederlanders](#). Dit gebeurde door de [bijzondere rechtspleging](#) (bijzondere [rechtbanken](#) en tribunalen) en door [zuiveringsraden](#). Dit kabinet heeft daarvoor op 3 september 1945 bij Besluit Zuivering Bedrijfsleven (Staatsblad F160) de Centrale Zuiveringsraad voor het Bedrijfsleven ingesteld onder voorzitterschap van [mr. dr. Jan Donner](#), oud-minister van Justitie, raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden. Tot secretaris is benoemd mr. J. B. W. P. Kickert, lid-secretaris van diverse beroepscolleges en raadsheer-plaatsvervanger bij het bijzondere Gerechtshof te 's-Gravenhage, Surinamestraat 3. Klachten tegen ondernemers uit het bedrijfsleven, die zich gedurende de bezetting in strijd met het nationaal belang hebben gedragen, kunnen, behalve bij de secretarissen van de betrokken zuiveringsraden, ook bij dit secretariaat worden ingediend. Overeenkomstig artikel 2 van dit besluit was aan voorzitter [mr. dr. Jan Donner](#) de volgende wettelijke verplichting opgelegd [1](#)):

"Hij die opzettelijk of door zijn schuld gedurende de vijandelikheden of tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa in een leidende functie in een onderneming de vijand hulp heeft verleend, de Staat tegenover de vijand heeft benadeeld dan wel met gebruikmaking van rechtstreekse of middellijke invloed een Nederlands belang heeft geschaad, kan worden ontzet uit het recht een leidende functie uit te oefenen:

- a. in de bedoelde onderneming;**
- b. in enige onderneming in een of meer door de zuiveringsraden of de centrale zuiveringsraad aan te wijzen takken van bedrijf;**
- c. in enige onderneming in welke tak van bedrijf ook".**

De Centrale Zuiveringsraad ressorteerde onder het toenmalige verantwoordelijk minister [Hendrik Vos](#) (SDAP later PvdA) van Handel en Nijverheid (later Economische Zaken).

Voorzitter [mr. dr. Jan Donner](#) (de grootvader van huidig minister [Piet Hein Donner](#) van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) besloot dat de economische collaborateurs [als Damme](#) (maar ook [Philips](#) voerde orders uit voor Duitse organisaties) niet zouden worden vervolgd. Damme sr. is echter in 1949 'geclausureerd en onvoorwaardelijk' buiten vervolging gesteld. De reden daarvoor luidt volgens Melhuizen als volgt:

'In de zaak Werkspoor zijn belangrijke maatschappelijke krachten achter de schermen actief geweest om de rechtsgang te beïnvloeden.' Dat kwam ondermeer omdat Damme sr. een vooraanstaand lid was van het 'wij circuit': Hij was voorzitter van de Stichting van de Arbeid, commissaris van de Nederlandsche Bank en bevriend met de socialistische premier Willem Drees, met de liberale politicus en werkgeversvoorzitter mr. D. U. Stikker en kwam bij prins Bernhard over de vloer.

Bovendien was Werkspoor in de race om voor 200 miljoen gulden aan spoorwegaanpak te leveren aan Argentinië te leveren. In die tijd een mega-order, die zeer van belang werd geacht voor de wederopbouw van ons land. En daarmee had het kabinet Drees een belangrijk argument in handen om Damme sr., zoals zoveel andere vooraanstaande industriëlen, te ontzien. Het land moest weer opgebouwd worden en de industrie, die de oorlog zo goed had doorstaan, was daarbij broodnodig. Melhuizen noemt dat 'opportunisme in dienst van de wederopbouw'

Dat de megaorder binnengehaald moest worden blijkt wel uit het feit dat [Werkspoor](#) gesanctioneerd **30 miljoen gulden aan steekpenningen** mocht betalen aan dictator Juan Peron. [Prins Bernhard](#) mocht in 1951 aan [Evita Peron](#) het Grootkruis in de Orde van Oranje Nassau uitreiken. Het idee was van diezelfde Stikker, in zijn functie als minister van buitenlandse zaken, onder het motto, 'het kost zo weinig en het geeft zoveel genoeg'. Bovendien had [prins Bernhard](#) voor Evita Peron 'een paarden collier' ter waarde van dertigduizend gulden meegekregen.

De overheersende gedachte van de wederopbouw en de noodzaak om het bedrijfsleven niet teveel voor de voeten te lopen heeft tot een stroom aan 'demarches' (beïnvloeding van de rechtsgang) geleid door achtereenvolgende ministers van justitie, die daarbij werden geholpen door bevriende 'captains of industry'. Een centrale figuur in dit spel was [mr.dr. J. Donner](#), president van de Hoge Raad en voorzitter van de Centrale Zuiveringsraad voor het bedrijfsleven **2) (zie ordner 1, tab 1)**.

Het voorkeursbeleid van voorzitter [mr. dr. Jan Donner](#) ten aanzien van economische collaborateurs had succes: van de 32.000 gevallen van economische [collaboratie](#) kwamen er uiteindelijk circa 700 voor de strafrechter. Dat waren de industriëlen met pech, veelal aannemers, de 'bunkerbouwers'. "Dat waren gewoon patjepeeërs, die hadden hun afkomst niet mee", zegt Meihuizen cynisch. "Ze hadden zich bovendien schuldig gemaakt aan de meest zichtbare vorm van economische collaboratie: die bunkers kon iedereen zien. Dat gold in veel mindere mate voor het bankwezen. Dat kwam dan ook vrijwel ongeschonden weer uit de strijd." **3) (zie ordner 1, tab 2)**.

Toen in 1940 de Duitsers Nederland binnenvielen, vluchtte evenals het Koninklijk Huis bijna de gehele directie van [Philips](#) naar Engeland en van daaruit naar de Verenigde Staten. De belangen van Philips buiten bezet gebied waren tevoren veilig gesteld in een aparte rechtsconstructie die vanuit Amerika geleid werd. [Frits Philips](#) bleef als enige in Nederland achter en hij moest zich, als 35-jarige directeur, ontfemen over het wel en wee van de vestiging in Eindhoven. Daarbij kreeg hij direkt te maken met zogenaamde Verwalters (toezichhouders) die namens de Duitse Luftwaffe de gang van zaken in het bedrijf controleerden. De eerste twee jaar van de oorlog lieten deze Verwalters – O. Borman en O.J. Merkel – de Nederlandse leiding tamelijk veel vrijheid. Er werd geproduceerd voor de Duitse oorlogsindustrie, maar omdat er ook veel getraineed en gesaboteerd werd en dus onvoldoende bijgedragen aan de Duitse oorlogvoering, werd in februari 1942 een derde Verwalter aangesteld: Ludwig Nolte. Hij trad aanzienlijk strenger op; onder zijn toezicht namen de leveranties aan Duitse opdrachtgevers toe en voldeed de productie van Philips eindelijk aan de planning. Sabotage was nauwelijks meer mogelijk **4) (zie ordner 1, tab 3)**.

Eind 1943 kwam het voortbestaan van de productie plotseling op losse schroeven te staan. Op zondag 6 december bombardeerden de geallieerden de fabrieken in Eindhoven. Veel gebouwen waren totaal vernield. De Duitsers zagen blijkbaar hun kans schoon en dreigden in januari 1943 een groot deel van de werknemers (er werd gesproken over 1000 tot 5000 van de het totale personeelsbestand van 20.000) voor arbeidsinzet in Duitsland op te roepen. Het zou een slag voor de produktiekracht van de onderneming betekenen en een grote persoonlijke tragedie voor de werknemers. In precies dezelfde periode kreeg Frits Philips het 'verzoek' (hij zette dit woord in zijn latere mémoires zelf tussen aanhalingstekens) om in Vught een werkplaats te beginnen. Een toevallige samenloop van omstandigheden – of misschien niet helemaal toeval: de Duitsers beseften na het bombardement dat het beter was produktiewerkzaamheden over diverse kleinere locaties te verspreiden – die er volgens P. Klein toe leidde dat Frits Philips serieus op de plannen in Vught inging. Hij zou als het ware een 'deal' met de Duitsers hebben gesloten. Waren zij bereid zijn arbeiders in Eindhoven met rust te laten, dan zou hij ook zijn goede wil laten zien door mee te werken aan de arbeidsverschaffing in kamp Vught **4) (zie ordner 1, tab 3)**.

Voor Philips heeft dat vanaf 1982 tot 1998 (in 16 jaar tijd) maar liefst ruim 4 miljard gulden overheidssubsidie opgebracht echter zonder resultaat **5) (zie ordner 1, tab 4)**. Met de inhoud van dit beroepschrift is feitelijk komen vast te staan dat in de plaats van "zonder resultaat" gelezen moet worden "met tegenovergestelde resultaat" onder de dekmantel van "duurzaamheid" waardoor haar safety manager [Ad van Rooij](#) vanaf 22 april 2010 (mede) door toedoen van Philips [naar België heeft moeten vluchten](#), daar politiek asiel heeft moeten aanvragen om onder de dekmantel van burenruzie door toedoen van CDA burgemeester [Peter Maas](#) van [Sint-Oedenrode](#) (een [persoonlijke vriend](#) van voormalig Minister- President [Jan Peter Balkenende](#)) niet hetzelfde lot te laten ondergaan als dat van Pim Fortuyn **6), 7), 8), 9), 10), 11) (zie ordner 1, tab 5 t/m 10)**.

Als waardering hiervoor en ter afdekking ervan werd [mr. dr. Jan Donner](#) (de grootvader van huidig minister [Piet Hein Donner](#) van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) op 3 juli 1946 benoemd tot President van de Hoge Raad der Nederlanden wat hij tot 1 maart 1961 is gebleven.

In 1945 werd de [Verenigde Naties](#) (VN) opgericht door 51 landen. Het is een [intergouvernementele organisatie](#) die samenwerkt op het gebied van het internationale [recht](#), mondiale [veiligheid](#), behoud van [mensenrechten](#), ontwikkeling van de wereldeconomie en het onderzoek naar maatschappelijke en culturele ontwikkelingen. De [Veiligheidsraad](#) bestaat uit vijftien leden van de Verenigde Naties, waarvan vijf permanente leden: [China](#), [Frankrijk](#), [Rusland](#) (voorheen de [Sovjet-Unie](#)), de [Verenigde Staten](#) en het [Verenigd koninkrijk](#).

Op 15 augustus 1945 capituleerde Japen. Twee dagen later riep de nationalistische voorman ir. [Ahmed Soekarno](#) in Batavia de Republiek [Indonesië](#) uit.

Op 22 april 1946 werd Staatscommissie-Beel ingesteld door het [kabinet-Schermerhorn/Drees](#) met de voorkennis en wetenschap dat er snel een einde zou komen aan het Nederlandse koloniale bewind in [Nederlands-Indië](#), waardoor het [Nederlandse Koninklijke Huis](#) en de Staat der Nederlanden in grote financiële problemen zou komen. De commissie moest onder voorzitterschap van Louis Beel een voorstel doen voor een andere wijze van Grondwetsherziening. Gezien de te verwachten aanpassing van de verhouding met Indonesië zouden mogelijk meerdere wijzigingen van de Grondwet nodig zijn. Het kabinet vreesde dat dit opeenvolgende Kamerontbindingen nodig zou maken, hetgeen ongewenst werd gevonden. Kort na het advies kwam het kabinet met een wetsvoorstel waarin het meerderheidsadvies was uitgewerkt. Dit voorstel werd in eerste lezing aangenomen, maar sneuvelde bij de tweede lezing in de Tweede Kamer. De meerderheid van 57-36 stemmen was onvoldoende, omdat daarmee niet de vereiste tweederde meerderheid was gehaald. Tegen stemden ARP, CHU, SGP en PvdV.

Het [kabinet-Beel I](#) was het [Nederlands kabinet](#) van 3 juli 1946 van 7 augustus 1948. Het was het eerste kabinet na de [Tweede Wereldoorlog](#) dat op democratische verkiezingen gestoeld was (het voorafgaande kabinet-Schermerhorn-Drees was zonder functionerend parlement benoemd door [Koningin Wilhelmina](#)). De samenwerking tussen de [KVP](#) en de [PvdA](#) staat bekend als 'het nieuwe bestand'.

Op 1 januari 1947 werd [dr. F.J.M.A.H. \(Frans\) Houben](#). Commissaris van de Koningin in Limburg dat hij tot 1 januari 1964 is gebleven. Zijn grote gezin, waaronder zijn zoon [F.J.M. \(Frank\) Houben](#), de latere commissaris van de Koningin voor Noord-Brabant, behoorde tot de vriendenkring van de koninklijke familie behoorde. Om die reden is Frank Houben huidig kamerheer van de koningin en persoonlijk getuige van het huwelijk van prins Willem Alexander met Maxima.

Het [kabinet-Beel I](#) (KVP, PvdA) ondernam een nieuwe poging om tot een akkoord met de Indonesische leiders te komen. Er werd een Commissie-Generaal ingesteld onder leiding van oud-PvdA-premier [Schermerhorn](#), die in Indonesië ging onderhandelen. Uiteindelijk leidde dit tot het Akkoord van Linggadjati, dat in maart 1947 werd getekend. Er werd overeenstemming bereikt over een Unie van Nederland en de Federatieve staat Indonesië.

Nederlandse regering en parlement wilden die Unie een veel groter gewicht toekennen dan de Indonesiërs. In het Nederlandse parlement werd dit vastgelegd in een [motie-Romme/Van der Goes van Naters](#). Zeker de leiders op Java (Soekarno) keerden zich daartegen. Zij wilden onafhankelijkheid van Nederland. Niet lang daarna braken opnieuw schermutselingen uit en ontstond er een guerilla. Uiteindelijk besloot de regering tot militair ingrijpen (sinds november 1946 waren de Engelse troepen volledig afgelost door Nederlandse).

Op 5 juni 1947 werd het [Marshallplan](#) door minister [G. Marshall](#) van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten bekend gemaakt. Hieruit bleek dat hij niet alleen landen met geld te hulp wilde schieten, maar ook politiek herstel nastreefde. Om een sterker Europa te maken, moesten de regeringen meer gaan samenwerken op verschillende terreinen. Het doel van de Marshallhulp was om meer wereldhandel te krijgen en een beter geldverkeer tussen alle landen. Dit had dus voordelen voor Europa en zeker ook voor de Verenigde Staten zelf. President Truman (VS) kondigde op 12 maart 1947 de zogenaamde '*Trumandoctrine*' af. Hierin bleek de

ongerustheid van de VS over het toenemende communisme. Europa moest daarom beter bestand kunnen zijn voor dit 'dreigende' communisme. Dit wilde men politiek met de Marshallhulp bereiken.

Deze eerste 'politonele' actie begon op 21 juli 1947 en duurde tot 5 augustus. Onder internationale druk kwam een wapenstilstand tot stand en op het Amerikaanse marineschip 'Renville' werd het Akkoord van Linggadjati herbevestigd. Ook daarna bleef het echter onrustig. Aan beide zijden vonden wreedheden plaats en werd de guerilla voortgezet.

In april 1948 startte de [Marshallhulp](#) na overeenstemming te hebben bereikt over veel wensen en eisen van de verschillende landen. Een belangrijke eis van de VS was dat Europa een eigen organisatie zou oprichten. Zo ontstond op 16 april 1948 de OEEC. Dit staat voor: Organisatie voor Europese Economische Samenwerking. Na het begin van de Marshallhulp werd er verder gedacht over een militaire samenwerking. Die komt er in april 1949 als de NAVO wordt opgericht. NAVO staat voor: Noord-Atlantische Verdrags Organisatie ([zie ook geschiedenis van 1958 tot 1980](#)).

In Indonesië werd de harde lijn na de vorming van het [kabinet-Drees/Van Schaik](#) vanaf 7 augustus 1948 vormgegeven door minister [Sassen](#) (KVP) en door [Beel](#), die in november 1948 Van Mook verving als hoogste Nederlands gezagdrager in Indië (Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon). Vooral zij stuurden aan op nieuw militair ingrijpen.

Hoewel de PvdA-ministers zich lange tijd verzetten en er zelfs een korte kabinetscrisis ontstond, werd op 19 december 1948 tot een tweede politonele actie besloten. De leiders van de Republiek werden gevangen genomen en het gezag van Nederland op Java werd deels hersteld. Tegenover dit militaire succes stond grotere internationale schade. Het aanvankelijke militaire succes werd opnieuw gevolgd door een Indonesische guerillaoorlog die veel Nederlandse slachtoffers eiste.

Een [Grondwetsherziening in 1948](#) maakte inmiddels een oplossing voor het Indonesische vraagstuk mogelijk zonder dat nog de Grondwet hoefde te worden gewijzigd (en er dus verkiezingen zouden moeten worden uitgeschreven). Het kabinet-Beel diende in 1948 een wetsvoorstel in om een apart hoofdstuk aan de Grondwet toe te voegen. Hierdoor werd vorming mogelijk van een Unie tussen het koninkrijk Nederland (inclusief Suriname en de Nederlandse Antillen) en de Verenigde Staten van Indonesië met aan het hoofd [koningin Juliana](#). Dit wetsvoorstel kreeg na de verkiezingen van 1948 de vereiste tweederde meerderheid in beide Kamers.

De Grondwetsherziening maakte overdracht van de soevereiniteit mogelijk via een gewone wet, die dan echter wel met tweederde meerderheid in beide Kamers moest worden aangenomen. De totstandkoming van de grondwetsherziening en de daarvoor vereiste tweederde meerderheid maakte in 1948 vorming van een kabinet op brede basis noodzakelijk. In het [kabinet-Drees/Van Schaik](#) kwamen daarom naast [KVP](#) en [PvdA](#) ook [CHU](#) en [VVD](#) als regeringspartijen. De VVD verlangde als concessie voor steun aan de grondwetsherziening dat Nieuw-Guinea buiten de Verenigde Staten van Indonesië zou blijven.

Op 4 april 1949 werd de [Noord-Atlantische Verdragsorganisatie](#) (NAVO) ([Engels: NATO, North Atlantic Treaty Organisation](#)) opgericht ter ondersteuning van het [Noord-Atlantische Verdrag](#) dat in [Washington](#) op 4 april 1949 werd getekend. Het hoofdkwartier van de NAVO is gevestigd te [Brussel](#). Aanvankelijk deden [België](#), [Canada](#), [Denemarken](#), [Frankrijk](#), [IJsland](#), [Italië](#), [Luxemburg](#), [Nederland](#), [Noorwegen](#), [Portugal](#), het [Verenigd Koninkrijk](#) en de [Verenigde Staten](#) mee. Later kwamen daar [Turkije](#) en [Griekenland](#) (februari 1952), [West-Duitsland](#) (1955) en [Spanje](#) (1982) bij. Na het einde van de [Koude Oorlog](#) sloten [Tsjechië](#), [Polen](#) en [Hongarije](#) zich aan (12 maart 1999), evenals [Estland](#), [Letland](#), [Litouwen](#), [Slowakije](#), [Slovenië](#), [Roemenië](#) en [Bulgarije](#) (29 maart 2004). Frankrijk maakte tussen 1966 en 1996 geen deel uit van de militaire organen van de NAVO; vanaf 1996 tot aan 3 april 2009 maakten de Fransen een voorbehoud met betrekking tot militair optreden. Sinds 4 april 2009 is Frankrijk weer volledig lid van de NAVO. De volgende Nederlanders zijn [secretaris-generaal van de NAVO](#) geweest: [Dirk Stikker](#) (van 21 april 1961 tot 1 augustus 1964), [Joseph Luns](#) (van 1 oktober 1971 tot 25 juni 1984) en [Jaap de Hoop Scheffer](#) (van 1 januari 2004 tot 1 augustus 2009).

Een conflict in het kabinet tussen Sassen en de overige ministers leidde in februari 1949 tot zijn vervanging door de gematigder en soepelere [Van Maarseveen](#). In mei 1949 (een maand na ondertekening van het NAVO-verdrag) vertrok voormalig minister van Binnenlandse Zaken [Louis Beel](#)

(KVP) in het [Kabinet-Schermerhorn-Drees](#) als Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon (HVK) naar Indonesië. Dit droeg bij aan een politiek NAVO-klimaat waarin onderhandelingen kansrijk waren.

Na de succesvolle onderhandelingen tussen Van Roijen en Roem van april/mei 1949 startte in augustus dat jaar in Den Haag een [Ronde Tafelconferentie](#) (RTC). Daar zou in feiten worden bereikt wat eerder in 1946 in Linggadjati al grotendeels was overeengekomen. Alleen de positie van [Nieuw-Guinea](#) werd anders geregeld dan in 1946.

Het op de RTC bereikte akkoord werd aan beide Kamers voorgelegd. Het kreeg slechts ternauwernood de vereiste meerderheid. In de Tweede Kamer stemden vijf van de negen CHU-leden vóór het akkoord, waardoor er 29 tegenstemmers waren (de Tweede Kamer was voor het eerst bij een stemming voltallig).

In de [Eerste Kamer](#) stemde op 21 december 1949 zelfs de gehele CHU-fractie tegen (uitslag 34 tegen 15 stemmen, de ARP'er De Wilde was de enige afwezige). Wat er zou zijn gebeurd als het voorstel was verworpen, is onduidelijk. Feitelijk was er geen alternatief dan overdracht van de soevereiniteit.

Op het [Paleis op de Dam](#) in Amsterdam en in het paleis van de Gouverneur-Generaal in [Batavia](#) (Djakarta) werd op 27 december 1949 de Akte van Soevereiniteitsoverdracht getekend (in een Engelse, Nederlandse en Indonesische vertaling). In Amsterdam gebeurde dat door [koningin Juliana](#) en de Indonesische premier [Mohamed Hatta](#). Ook alle Nederlandse ministers en vertegenwoordigers van Suriname en de Nederlandse Antillen ondertekenden dit document, evenals leden van de Indonesische onderhandelingsdelegatie. De Akte bevestigde de instelling van de [Nederlands-Indonesische Unie](#).

Koningin Juliana sprak onder meer de volgende woorden:

De aanvaarding van haar soevereiniteit door de jonge staat, de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië alsmede het afstand doen daarvan van het Koninkrijk der Nederlanden, en het aangaan van een Unie, is één van de meest aangrijpende en ingrijpende gebeurtenissen van deze tijd (...). Niet langer staan wij gedeeltelijk tegenover elkander. Wij zijn nu naast elkaar gaan staan, hoezeer ook geschonden en gescheurd en vol littekens van wrok en spijt.

Op het paleis in Batavia werd de Indonesische vlag gehezen. Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon [Lovink](#) droeg de macht over aan een delegatie van de Indonesische republiek. Soekarno arriveerde een dag later in Djakarta en nam zijn intrek in het paleis.

De [Veiligheidsraad van de Verenigde Naties](#) veroordeelde het Nederlandse optreden en de VS dreigde de steun aan het economisch herstel stop te zetten. Onder die druk werd Nederland begin 1949 gedwongen terug te keren naar de onderhandelingstafel. Er kwam een speciale VN-commissie voor Indonesië en in mei 1949 bereikten de diplomaten [Van Roijen](#) en Roem een akkoord over een ronde-tafelconferentie over de toekomst van Indonesië. Bovendien kwam er een wapenstilstand.

Op 17 april 1950 werd de Staatscommissie- Van Schaik ingesteld door het [kabinet-Drees/Van Schaik](#). Zij moest een herziening van de Grondwet voorbereiden, waarbij werd overwogen dat de dekolonisatie, de komst van internationale organen en maatschappelijke ontwikkelingen dat nodig maakte. Naast voorzitter [mr. J.R.H. van Schaik](#) (KVP) waren er twee ondervoorzitters: minister [mr. J.H. van Maarseveen](#), (PvdA). Van Maarseveen overleed eind 1951. Secretaris/lid waren [mr. W.C.L. van der Grinten](#), (hoogleraar, KVP) en [mr. J.M. Kan](#) (ambtenaar, partijloos). De leden waren ondermeer dr. [L.J.M. Beel](#) (KVP), mr.dr. [G. van den Bergh](#) (PvdA), dr. [A.M. Donner](#) (ARP), zijnde de vader van huidig minister [Piet Hein Donner](#) van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Deze Grondwetcommissie hebben de [herziening van de Grondwet van 1953](#) voorbereid.

Op [18 april 1951](#) werd het **Verdrag van Parijs** ondertekend, waarmee met ingang van 25 juli 1952 de [EGKS](#) (*Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal*) ontstond. Ondertekenaars waren [Frankrijk](#), de [Bondsrepubliek Duitsland](#), [Italië](#), [België](#), [Nederland](#) en het [Groothertogdom Luxemburg](#). Hierdoor werden productie en prijzen op het gebied van [kolen](#) en [staal](#) niet meer afzonderlijk nationaal geregeld, maar overgedragen aan een supranationaal orgaan.

Met bovengenoemde voorkennis werd in 1953 in het [kabinet-Drees II](#) (PvdA) onder verantwoordelijkheid van Minister-President [dr. Willem Drees](#) (PvdA), minister van Binnenlandse Zaken [Louis Beel](#) (KVP), minister van Buitenlandse Zaken [Johan Willem Beyen](#) (partijloos) en minister [Joseph Luns](#) (KVP), na positief van de Raad van State met als Vice-President [Frans Beelaerts van Blokland](#) (CHU) daarover te hebben ontvangen, artikel 60 van de Grondwet zodanig gewijzigd dat daarmee in Nederland alle Grondrechten werden opgeheven. De artikelen 4 en 60 in de [Grondwet van 1948](#) luiden als volgt [12](#) (zie ordner 1, tab 11).

Artikel 4:

Allen die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden, hebben gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen. De wet regelt de toelating en de uitzetting van vreemdelingen en de algemene voorwaarden, op welke ten aanzien van hun uitlevering verdragen met vreemde Mogendheden kunnen worden gesloten.

Artikel 60:

De Koning sluit en bekrachtigt alle verdragen met vreemde Mogendheden. Tenzij de Koning zich de bevoegdheid tot het bekrachtigen van het verdrag bij de wet heeft voorbehouden, wordt een verdrag niet bekrachtigd, dan nadat het door Staten-Generaal is goedgekeurd. Toetreding tot en opzegging van verdragen geschiedt door de Koning alleen krachtens de wet. Andere overeenkomsten met vreemde Mogendheden worden zo spoedig mogelijk aan de Staten-Generaal medegedeeld.

Deze artikelen 4 en 60 in de [Grondwet zijn in 1953](#) als volgt gewijzigd [13](#), [14](#)(zie ordner 1, tab 12 en tab 13).

Artikel 4:

Allen die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden, hebben gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen. De wet regelt de toelating en de uitzetting van vreemdelingen en de algemene voorwaarden, op welke ten aanzien van hun uitlevering verdragen met vreemde Mogendheden kunnen worden

Artikel 60:

Overeenkomsten met andere Mogendheden en met volkenrechtelijke organisaties worden door of met machtiging van de Koning gesloten en, voor zover de overeenkomst zulks eist, door de Koning bekrachtigd. De overeenkomsten worden zo spoedig mogelijk aan de Staten-Generaal overlegd; zij worden niet bekrachtigd en treden niet in werking dan nadat zij door de Staten-Generaal zijn goedgekeurd. De rechter treedt niet in beoordeling van de grondwettigheid van overeenkomsten.

De definitie van “verdrag” met vreemde Mogendheden heeft de [Grondwetscommissie 1950 Commissie- Van Eysinga](#), in het plenaire verslag van 16 september 1950 als volgt vastgelegd [15](#) (zie ordner 1, tab 14):

“Zonder op volledigheid aanspraak te maken, laat de Commissie hier volgen een lijstje van de meest bekende benamingen; Tractaat (treaty, traité), Conventie (convention (Engels en Frans)), Handvest (Charter, charte, covenant, pacte), Statuut, Akte, Slotakte (final act, acte final), Algemene Akte, (general act, acte general), Accoord, (agreement, accord), Schikking (arrangement Engels en Frans)), Verklaring of declaratie (declaration, déclaration), Protocol (protocol, protocole), Proces-verbaal (procès-verbal), Overeenkomst, Brief - of notawisseling, Lettres annexes (covering letters), Modus vivendi, Arbitrage-compromis, Memorandum d’Accord (Memorandum of Understanding), Memorandum.”

Hiermee zit vanaf 1953 in Nederlandse Grondwet verankerd dat de grondwettigheid van Verdrag, Tractaat (treaty, traité), Conventie (convention (Engels en Frans)), Handvest (Charter, charte, covenant, pacte), Statuut, Akte, Slotakte (final act, acte final), Algemene Akte, (general act, acte general), Accoord, (agreement, accord), Schikking (arrangement Engels en Frans)), Verklaring of declaratie (declaration, déclaration), Protocol (protocol, protocole), Proces-verbaal (procès-verbal), Overeenkomst, Brief - of notawisseling, Lettres annexes (covering letters), Modus vivendi, Arbitrage-

compromis, Memorandum d'Accord (Memorandum of Understanding), Memorandum, etc. met vreemde Mogendheden niet gerechtelijk mag worden getoetst.

Omdat de grondwettigheid van een Verdrag, Conventie, Handvest, Covenant, Statuut, Akte, Accoord, Schikking, Verklaring, Declaratie, Protocol, Proces-verbaal, Overeenkomst, Brief, Nota, Arbitragecompromie, Memorandum, e.d. niet door de rechter mag worden beoordeeld, betekent dat die niet mag worden getoetst aan de Grondwet (art. 94 Grondwet, Ned), waardoor die binnen Nederland geen geldende wettelijke toepassing hebben.

In 1954 werd met bovengenoemde voorkennis op initiatief van [Prins Bernard](#) en de Pool [Józef Retinger](#) (vrijmetselaar) de eerste [Bilderbergconferentie](#) georganiseerd naar aanleiding van de verslechterende relatie tussen de Verenigde Staten van Amerika en Europa. Bernhard werd benoemd tot eerste voorzitter en bleef dat tot 1976. Bilderbergconferenties zijn politieke bijeenkomsten met een besloten en streng geheim karakter waarbinnen internationale beeldvorming en ideeën centraal staan. Deelnemers zijn invloedrijke figuren voornamelijk uit het bedrijfsleven, politiek en wetenschap.

Op 10 juni 1956 ontmoette [Willem Oltmans](#) president [Soekarno](#) van [Indonesië](#). Conservatief Nederland haatte dit eerste staatshoofd van Nederlands voormalige kolonie; [De Telegraaf](#) verbood Oltmans dan ook Soekarno te interviewen. Hij deed het natuurlijk toch; beiden konden het zelfs uitstekend met elkaar vinden. Het betekende het einde van zijn korte carrière bij deze krant, en het begin van zijn problemen met de Nederlandse Staat. Hetzelfde jaar reisde hij op uitnodiging van Soekarno, als medewerker van de *Nieuwe Rotterdamse Courant*, het [Algemeen Handelsblad](#), het *Vaderland* en *Vrij Nederland* naar Jakarta. Oltmans' eigenschap om geen rekening te houden met de politieke richting van het blad waarvoor hij schreef, maar feiten en achtergronden zo objectief mogelijk te rapporteren, heeft hem zeer invloedrijke vijanden bezorgd, maar ook vele vrienden bij lezers, luisteraars en kijkers over de hele wereld. Oltmans werd door Buitenlandse Zaken en de rechtse pers als een verlengstuk van Soekarno gezien. Daarmee haalde hij zich de levenslange vijandschap van minister Luns op de hals. Die zorgde er persoonlijk voor dat het alle Nederlandse ambassades werd verboden Oltmans medewerking te verlenen in zijn journalistieke werk. Deze richtlijn werd tot het jaar 2000, het jaar waarin Oltmans zijn proces tegen de Staat der Nederlanden overwinnend afsloot, door Buitenlandse Zaken nageleefd. Ook de media kregen vanuit Den Haag opgedragen geen stukken van Oltmans te plaatsen. Veel medewerkers van Nederlandse media hielden daar rekening mee. Deze affaire was bepalend voor de rest van het journalistieke leven van Willem Oltmans. Telkens ontwikkelde Oltmans contacten met de groten der aarde - Soekarno, Indira Gandhi, De Klerk, Arbatov, om er maar een paar te noemen - en telkens trad de Nederlandse diplomatie saboterend op.

In 1957 bepleitte Willem Oltmans vanuit Jakarta de overdracht van Nieuw-Guinea naar Indonesië. Hierdoor werd hij in Nederland als landverrader beschouwd. Hij kreeg geen werk meer en verhuisde daarom naar de [Verenigde Staten](#).

Op 1 januari 1958 is de [Europese Economische Gemeenschap \(EEG\)](#) opgericht, toen het [Verdrag van Rome](#) van kracht werd. Dit verdrag was op 25 maart 1957 getekend door [België](#), [Frankrijk](#), [West-Duitsland](#), [Nederland](#), [Luxemburg](#) en [Italië](#). De EEG stond aan de basis van de huidige [Europese Unie](#). Binnen de EEG werd een gemeenschappelijke markt gevormd. Het EEG-verdrag bevatte bepalingen over landbouw, transportmogelijkheden, en economische relaties met niet-leden. Later zouden ook kapitaal en arbeidskrachten deel uitmaken van de gemeenschappelijke markt.

Vanaf 1958 tot 1979 was André Donner (de vader van huidig minister [Piet Hein Donner](#) van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) rechter en de tweede president van het [Europese Hof van Justitie](#).

In 1958 liep de laatste concessie voor het winnen van tinerts in Indonesië af, die niet werd verlengd. De [Gemeenschappelijke Mijnbouw Maatschappij Billiton](#) (GMB) trad in liquidatie en Billiton verdween uit Indonesië. Ondertussen had de Tweede Wereldoorlog plaatsgevonden, en Indonesië verklaarde zich in 1945 onafhankelijk, een feit dat in Nederland pas in 1949 werd erkend. In de jaren 1945-1958 kwamen ongeveer 300.000 repatrianten en migranten uit Indonesië over. Hoewel de economische problemen meevielen, hadden veel nieuwkomers het moeilijk in Nederland. Het moeilijkst hadden de Molukkers het. In 1951 liet de regering 4000 Molukse ex – KNIL -militairen en hun gezinnen overkomen. De regering had ze willen demobiliseren op de Molukken, maar daar had het Indonesische leger zojuist een opstand neergeslagen. [De Molukkers](#) vreesden voor hun leven, en de

rechter gaf ze gelijk. Uiteindelijk moest de Nederlandse regering de Molukkers wel uitnodigen om in Nederland te komen wonen. Omdat het een tijdelijk verblijf zou zijn werden ze ondergebracht in kampen en kregen geen toestemming om te werken. In Nederland zette vooral het uitroepen van de eenheidsstaat kwaad bloed. Nederland zag de opheffing van de deelstaten als een schending van de afspraken en als bewijs van Soekarno's onbetrouwbaarheid. Het Indonesische wantrouwen werd gevoed door de onafhankelijkheidsstrijd op het Molukse eiland Ambon en een mislukte staatsgreep van de Nederlandse commandant Westerling op West-Java. Eind 1950 vonden nog wel besprekingen plaats, maar de sfeer was te verziekt om het eens te worden. Ook daarna bleef de relatie slecht mede door de negatieve berichtgeving van de pers.

Omdat in 1958 de laatste concessie voor het winnen van tinerts in Indonesië afliep en niet werd verlengd is het koninklijk huis als groot aandeelhouder van de [Gemeenschappelijke Mijnbouw Maatschappij Billiton](#) (GMB) in grote grote financiële problemen gekomen. De financiële problemen binnen het koninklijk huis waren zo groot dat premier [prof. dr. J.E. de Quay](#) die persoonlijk heeft besproken met HM en ZKH. Als feitelijk bewijs daarvoor citeer ik hieronder letterlijk de volgende tekst uit zijn dagboekantekeningen. Daarin schrijft premier De Quay letterlijk het volgende: "*Vanmorgen gesprek met HM en ZKH over financiële positie van koninklijk huis Daar moeten we iets aan doen. Prins vroeg 'sliding scale' Lijkt me wettelijk moeilijk. Goed voorbereiden. Bespreken met Beel.*".

Op 20 januari 1961 werd [John F. Kennedy](#) tot [president van de Verenigde Staten](#) gekozen dat hij is gebleven tot 22 november 1963, de dag waarop hij op 46-jarige leeftijd in Dallas werd [vermoord](#).

In 1961 zette de kwestie Nieuw-Guinea de zaak op scherp. Soekarno vond dat Nieuw-Guinea deel moest uitmaken van de Indonesische eenheidsstaat. Volgens Nederland mocht dat nu niet. Het conflict werd voor beide partijen een prestigekwestie. Omdat [Billiton](#) na 1958 niet meer actief was in Indonesië was er, ondanks de slechte financiële positie van het koninklijk huis, geen economische reden meer voor de kwestie. Het feit dat de ondernemers Nieuw-Guinea wilden opofferen, bewees juist hoe nobel de Nederlandse bedoelingen waren. De politici weigerden de papoea-bevolking voor geld te versjacheren aan Soekarno. Ook Soekarno was absoluut niet van plan Nieuw-Guinea te laten schieten. In noodsituatie koos Soekarno voor de aanval. In 1960 verslechterde de situatie nog verder. Als reactie op Indonesische infiltraties stuurde Nederland toen een vliegdekschip en onderzeeërs naar Nieuw-Guinea. Soekarno verbrak daarop de diplomatieke betrekkingen en kondigde aan dat Nieuw-Guinea met militaire middelen zou worden bevrijd. In 1961 zou Willem Oltmans via een memorandum aan president Kennedy hebben voorkomen dat Nederland oorlog ging voeren om Nieuw-Guinea. Op zijn advies liet de Amerikaanse regering zich door Prins Bernhard voorlichten over de kwestie Nieuw-Guinea. [President Kennedy](#) koos in 1961 de kant van Indonesië en Willem Oltmans. Daarmee wilde hij voorkomen dat het land in het Russische kamp zou belanden. Toen minister van Buitenlandse Zaken [Joseph Luns](#) vervolgens in Washington kwam pleiten voor de Nederlandse zaak, zou Luns te verstaan zijn gegeven dat Nederland diende te vertrekken uit Nieuw-Guinea. Sindsdien werd Oltmans door Luns op alle mogelijke manieren tegengewerkt in het uitoefenen van zijn beroep. Na het vertrek van Luns gingen de pesterijen door; ook toen Oltmans op 30 april 1990 naar Zuid-Afrika was verhuisd en de Nederlandse staat had laten weten daar te willen blijven wonen. Oltmans keerde ten slotte in 1992 noodgedwongen berooid naar Nederland terug.

Op 11 september 1961 wordt in Zwitserland The [World Wildlife Fund](#) (WWF) opgericht. [Prins Bernhard](#) wordt benoemd tot president. In de eerste jaren richt het WWF zich uitsluitend op de bescherming van diersoorten, maar al snel wordt duidelijk dat dit werk alleen kan slagen, als ook de leefgebieden van dieren worden beschermd. Daarom verandert de naam al snel in [World Wide Fund for Nature \(WWF\)](#). Direct na de oprichting ontstaan overal in de wereld nationale afdelingen van WWF. In 1962 gebeurt dat in Nederland met de oprichting van het Natuur Noodfonds Nederland, waarvan de naam enkele jaren later verandert in [Wereld Natuur Fonds](#) (WNF). Prins Bernhard wordt ook president van de Nederlandse organisatie dat hij tot 1976 is gebleven. Het aantal donateurs in Nederland bedraagt in 2009: 910.000, in België 65.000. Wereldwijd telt het WWF ongeveer vijf miljoen donateurs. WWF is een van 's werelds grootste natuurbeschermings-organisaties, met een netwerk van kantoren in meer dan 60 landen. Het internationaal secretariaat is gevestigd in [Gland \(Zwitserland\)](#).

Op 21 april 1962 heeft het [kanbinet De Quay](#) ((KVP, CHU, ARP (thans: **CDA**) en **VVD**)) op positief advies van de Raad van State met als Voorzitter [Koningin Juliana](#) en als Vice-President [Louis Joseph Maria Beel](#) (KVP) de [Bestrijdingsmiddelenwet](#) van kracht verklaard die geen rekening houdt met:

- de nadelige gevolgen van deze bestrijdingsmiddelen gedurende de gebruiksfase en in de afvalfase;
 - en waarbij de niet werkzame chemische stoffen, zijnde onbekende andere zeer giftige, giftige, bijtende of schadelijke stof(fen) niet op het etiket behoeven worden vermeld:
- en dit tot op heden (2011) in stand gehouden. Met het op 21 april 1962 van kracht verklaren van deze Bestrijdingsmiddelenwet handelt de Staat der Nederlanden al maar liefst 49 jaar lang in zeer ernstige mate in strijd met de artikelen 1, 21 en 22 van de Grondwet [16](#), [17](#), [18](#), [19](#) (zie **ordner 1, tab 15 t/m 18**).

De grootaandeelhouders van [Shell](#)/Billiton (waaronder het Koninklijk Huis en de Nederlandse Staat) hebben van deze door de Raad van State en Nederlandse Staat bewust ingebouwde tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet handig gebruik gemaakt om haar hoog problematisch gevaarlijk afval met daarin zeer hoge concentraties uiterst giftige volledig in water oplosbare kankerverwekkende stoffen arseenzuur en chroomtrioxide (chromium VI) als bestrijdingsmiddel duur te kunnen verkopen in plaats van tegen zeer hoge kosten eeuwig duur te laten opslaan, waartoe zij in ieder geval vanaf 1986 wettelijk verplicht waren [20](#), [21](#), [22](#) [23](#) [24](#) (zie **ordner 2**).

Op 1 januari 1966 (na vanaf 1 januari 1947 tot 1 januari 1964 Commissaris van de Koningin in Limburg te zijn geweest) werd [dr. F.J.M.A.H. \(Frans\) Houben](#) de vader van mr. F.J.M. (Frank) Houben Kamerheer in buitengewone dienst van koningin Juliana, wiens grote gezin tot de vriendenkring van de koninklijke familie behoorde.

In 1966 komen de aandelen van de [Kempische Zinkmaatschappij](#) (KZM) komen voor 100% in handen van [AKZO](#)

Op 12 maart 1967 wordt generaal [Soeharto](#) interim-president na een brief van zijn voorganger Soekarno (*Surat Perintah Sebelas Maret*, zoiets als "Bevelschrift van elf maart")

Op 21 maart 1968 wordt Soeharto officieel gekozen als president door de MPRS (*Majelis Permusyawaratan Rakyat Sementara*, de "interim-Beraadslagende Volksraad").

In april 1968 kwam de kort daarvoor opgerichte [Club van Rome](#) voor het eerst bij elkaar kwamen in [Rome](#) - vandaar de naam. Vanaf 1968 kwam het gezelschap elk jaar in een ander land bijeen om over het milieu te praten. Ereleden bij de Club van Rome zijn [Koningin Beatrix](#) en [Ruud Lubbers](#)

In 1968 verkoopt [AKZO](#) 50% van de aandelen van de [Kempische Zinkmaatschappij](#) (KZM) aan [Billiton](#) en behoudt zelf 50 % van de aandelen. In 1968 keert de [Billiton Maatschappij](#) weer terug in Indonesië toen de nieuwe machthebber, generaal [Soeharto](#), haar belaste met de exploratie en exploitatie van onderzeese tindepots nabij Singkep. Suharto zag het Westerse bedrijfsleven als een welkome steunpilaar van zijn regime en probeerde met succes buitenlandse investeerders, waaronder Nederlandse bedrijven, naar Indonesië te lokken. Met de overname door olieconcern [Shell/Koninklijke Olie](#) in 1970 eindigde het zelfstandige bestaan van de Billiton Maatschappij.

In 1968 publiceerde Willem Oltmans zijn herinneringen over het Nieuw-Guinea-vraagstuk in zijn eerste boek *De verraders*, waar hij inzicht bood in het debacle van de buitenlandse politiek van minister Luns en het mislukken van de geheime diplomatie van Nederlandse industriëlen. Sinds 1968 heeft hij een aantal jaren de NTS/NOS-televisie in de Verenigde Staten vertegenwoordigd en enkele opvallende reportages gefilmd, waaronder het interview met Jim Garrison, de Officier van Justitie in New Orleans die eveneens de moord op president John F. Kennedy trachtte te ontrafelen. Ook interviewde hij voor televisie als eerste Nederlander coupgeneraal Soeharto. En natuurlijk was ook het interview met Black Panther-leider Eldridge Cleaver spraakmakend.

Op 1 september 1968 werd [mr. F.J.M. \(Frank\) Houben](#), zoon dr. F.J.M.A.H. (Frans) Houben, door koningin Juliana benoemd tot burgemeester van de Gemeente [Luyksgestel](#) in Noord Brabant en is dat tot 1 februari 1977 gebleven. De familie Houben behoort tot de vriendenkring van het koninklijk huis.

In 1969 verkoopt [AKZO](#) de overige 50% van de aandelen van de [Kempische Zinkmaatschappij](#) (KZM) ook aan Billiton, waarmee [Billiton](#) de 100% aandelen in haar bezit heeft.

In 1970 wordt [Billiton](#) volledig overgenomen door [SHELL](#). Vanaf 1970 was dit bedrijf volledig in handen van de Koninklijke Shell-groep, die allerlei industrieel belangrijke zware metalen uit het erts vrijmaakte. Dit gold met name voor tin, maar ook voor de metalen lood, cadmium, arseen en zink. Ook werden er door dit bedrijf loodaccu's gerecycleerd. Dit alles leidde tot zware bodemverontreiniging.

In 1970 maakte Oltmans voor de [NOS](#) een film met de adviseurs van Kennedy over de leugens van Luns in verband met de Amerikaanse steun bij een oorlog over Nieuw-Guinea. Hij ontmoette Dewi Soekarno. Een turbulente vriendschap begon, vol hectische verwickelingen. Samen met Dewi schreef hij een open brief aan Suharto voor [Vrij Nederland](#). Hij reisde met Dewi en haar dochtertje naar Zuidoost Azië om Soekarno te bezoeken die dan op sterven lag. In Bangkok moest Oltmans het vliegtuig verlaten: hij mocht Indonesië niet meer binnen.

Van 1970 tot 1972 was voormalig staatssecretaris [Frits Bolkestein](#) (VVD) medewerker van de Shell Groep van Maatschappijen in Indonesië. Later (1972 tot 1973) is hij voor Shell coördinator Midden-Oosten, Azië en Australië Shell Chemie geweest. Vanaf 1973 tot 1976 was hij directielid van Shell Chemie te Parijs.

Op 29 maart 1971 bracht de [Staatscommissie](#) Cals-Donner (1967-1971) onder leiding van de voormalige premier [Jo Cals](#) (KVP) en voormalig [Andre Donner](#) (ARP) als voormalig lid van het [Europese Hof van Justitie](#) in opdracht van het [Kabinet-De Jong](#) ((KVP, CHU, [ARP](#) (thans: [CDA](#)) en [VVD](#))) in een eindrapport advies uit over een [grondwetsherziening](#). De adviezen van de commissie leidden tot een [algehele herziening van de Grondwet in 1983](#). Daarbij werd onder meer de hoofdstukindeling van de Grondwet veranderd, werden teksten gemoderniseerd, kwamen er nieuwe artikelen over sociale grondrechten, werd het antidiscriminatieverbod ingevoerd en werd de zittingsduur van de Eerste Kamer teruggebracht naar vier jaar. Belangrijke staatkundige vernieuwingen die in de jaren zestig waren bepleit, zoals een beperkt districtenstelsel, een gekozen formateur en rechtstreekse verkiezing van de Eerste Kamer, werden echter niet doorgevoerd. De meest belangrijke wijziging was het opnemen van artikel 120 in deze algehele herziene Grondwet, dat luidt [27](#)):

"De rechter treedt niet in de beoordeling van de grondwettigheid van wetten en verdragen".

De formulering van deze bepaling komt uit de Grondwet van 1953 (artikel 60), maar werd pas met de Grondwet van 1983 een zelfstandig artikel.

4 april 1972: Voormalig premier prof. dr. J.E. de Quay schrijft in zijn [dagboek aantekeningen](#) over dr. F.J.M.A.H. (Frans) Houben en zijn zoon mr. F.J.M. (Frank) Houben letterlijk het volgende:
"Toen naar Den Haag alwaar gegeten met Zijlstra, de Pous, de Jong en Stijkel. Gesproken over de linkse contacten en Beatrix –via de Houben-clan. Met de 'Houben-clan' wordt de familie Houben bedoeld waarvan Frank Houben, tot vorig jaar commissaris van de Koningin in Noord-Brabant nog steeds een innige relatie heeft met het koningshuis. Hij speelde onder meer een grote rol bij de inburgering van Máxima"

[Jelle Zijlstra was een bekwame en gezagvolle econoom van ARP-huize. Hoewel hij zichzelf niet als politicus beschouwde, was hij tweemaal lijsttrekker van de ARP. Werd als premier van interim-kabinet een populair politicus, mede door een oudejaarsconference van Wim Kan. Nadien president van de Nederlandsche Bank.]

Bij [besluit d.d. 25 september 1975](#) verleende voormalig burgemeester [Mr. F.J.M. \(Frank\) Houben](#) en wethouders van Luyksgestel aan houthandelaar C. Tissen bouwvergunning voor de oprichting van een houtconserveringsinrichting met ketelhuis met de opgelegde verplichting dat uitsluitend (arsen en chroom VI houdende) wolmanzouten als conserveringsmiddel mogen worden gebruikt en dat bij ingebrekestelling daarvan voor iedere dag FI 1000,- (duizend gulden) aan gemeente Luyksgestel moet worden betaald [25](#), [26](#) (zie [ordner 2](#)). Hiermee is feitelijk komen vast komen dat [Mr. F.J.M. \(Frank\) Houben](#) (CDA), kamerheer en huisvriend van de Koninklijke familie en getuige van het huwelijk van Willem-Alexander met Maxima zijn voormalige functie als burgemeester van de gemeente Luyksgestel daarvoor in zeer ernstige mate heeft misbruikt om de (groot)aandeelhouders van Shell (het Koninklijk Huis en de Staat Der Nederlanden) daarmee onrechtmatig met miljoenen euro's te verrijken.

In 1983 heeft het [Kabinet-Lubbers I](#) (CDA-VVD) de algehele grondwetherziening goedgekeurd waarover op 29 maart 1971 de [Staatscommissie](#) Cals-Donner (1967-1971) onder leiding van de voormalige premier [Jo Cals](#) (KVP) en voormalig [Andre Donner](#) (ARP) als voormalig lid van het

[Europese Hof van Justitie](#) (vader van huidig minister [Piet Hein Donner](#) van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) in een eindrapport advies had uitgebracht. Het Kabinet Lubbers-I was samengesteld uit onder meer de volgende ministers en staatssecretaris:

- [Drs. R.F.M. Lubbers](#) (CDA) Minister-President en minister Algemene Zaken (vanaf 31 januari 1995 minister van Staat, lid van de Club van Rome vanaf februari 1996);
- [Mr. H. van den Broek](#) (CDA) Minister van Buitenlandse Zaken (vanaf 25 februari 2005 minister van Staat, Schoonvader van Z.H. prins Maurits);
- [Mr. F. Korthals Altes](#) (VVD) Minister van Justitie;
- [Mr. J.G. Rietkerk](#) (VVD) Minister van Binnenlandse Zaken;
- [Drs. W.J. Deetman](#) (CDA) Minister van Onderwijs en Wetenschappen (thans Staatsraad bij de Raad van State);
- [Dr. H.O.Ch.R. Ruding](#) (CDA) Minister van Financiën (vanaf maart 2004 voorzitter Raad van Commissarissen BNG (Bank Nederlandse Gemeenten));
- [Dr. J. de Ruiter](#) (CDA) Minister van Defensie;
- [Dr. P. Winsemius](#) (VVD) Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
- [Drs. N. Smit-Kroes](#) (VVD) Minister van Verkeer en Waterstaat (sinds februari 2010 lid en vicevoorzitter van de Europese Commissie belast met de digitale agenda met als rechterhand [Prins Constantijn](#), de jongste zoon van koningin Beatrix, vanwege zijn expertise op het gebied van nieuwe media);
- [Ir. G.J.M. Braks](#) (cda) Minister van Landbouw en Visserij;
- [Drs. J. de Koning](#) (cda) Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- [Mr.Drs. L.C. Brinkman](#) (cda) Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (vanaf 1995 vicevoorzitter VNO/NCW, voorzitter Raad van Commissarissen RABO-Vastgoed Groep);
- [Mr.Drs. F. Bolkestein](#) Staatssecretaris Economische Zaken (vanaf 1960 tot 1976 werkzaam voor Shell. In 1999-2004 Europees Commissaris voor de interne markt. Is nu hoogleraar in Leiden.)

De meest belangrijke wijziging was het opnemen van artikel 120 in deze algehele herziene Grondwet, dat luidt [27](#)):

"De rechter treedt niet in de beoordeling van de grondwettigheid van wetten en verdragen".

De formulering van deze bepaling komt uit de Grondwet van 1953 (artikel 60), maar werd pas met de [Grondwet van 1983](#) een zelfstandig artikel. De Staat der Nederlanden heeft dit artikel 120 bewust als zelfstandig artikel in de Grondwet opgenomen met de voorkennis en wetenschap dat op 21 april 1962 het [kanbinet De Quay](#) ((KVP, CHU, ARP (thans: **CDA**) en **VVD**)) op positief advies van de Raad van State met als Voorzitter [Koningin Juliana](#) en als Vice-President [Louis Joseph Maria Beel](#) (KVP) de Bestrijdingsmiddelenwet van kracht heeft verklaard die geen rekening houdt met:

- de nadelige gevolgen van deze bestrijdingsmiddelen gedurende de gebruiksfase en in de afvalfase;
 - en waarbij de niet werkzame chemische stoffen, zijnde onbekende andere zeer giftige, giftige, bijtende of schadelijke stof(fen) niet op het etiket behoeven worden vermeld:
- en dit tot op heden (2011) in stand gehouden [16](#), [17](#), [18](#), [19](#) (zie **ordner 1, tab 15 t/m 18**)

Met het opnemen van artikel 120 als zelfstandig artikel in de Grondwet betekent dit dat de rechter de grondwettigheid van wetten en verdragen niet meer mag toetsen aan de overige artikelen in de Grondwet. In de artikelen artikelen 1, 21 en 22 van de Grondwet staat letterlijk het volgende wettelijk voorgeschreven:

[Artikel 1 Grondwet](#)

Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.

[Artikel 21 Grondwet](#)

De zorg van de overheid is gericht op de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu.

Artikel 22 Grondwet

- 1. De overheid treft maatregelen ter bevordering van de volksgezondheid.**
- 2. Bevordering van voldoende woongelegenheden is voorwerp van zorg der overheid.**
- 3. Zij schept voorwaarden voor maatschappelijke en culturele ontplooiing en voor vrijetijdsbesteding.**

Met het opnemen van artikel 120 als zelfstandig artikel in de Grondwet betekent dat de rechter daaraan niet meer mag toetsen.

In het vanaf 1983 in de Grondwet opgenomen zelfstandige artikel 120 wordt gesproken over “*wetten*” en “*verdragen*”. De definitie van “*verdrag*” met vreemde Mogendheden heeft de [Grondwetscommissie 1950 Commissie- Van Eysinga](#), in het plenaire verslag van 16 september 1950 als volgt vastgelegd [15](#)) (zie ordner 1, tab 14).

:

“Zonder op volledigheid aanspraak te maken, laat de Commissie hier volgen een lijstje van de meest bekende benamingen; Tractaat (treaty, traité), Conventie (convention (Engels en Frans)), Handvest (Charter, charte, covenant, pacte), Statuut, Akte, Slotakte (final act, acte final), Algemene Akte, (general act, acte general), Accoord, (agreement, accord), Schikking (arrangement Engels en Frans)), Verklaring of declaratie (declaration, declaration), Protocol (protocol, protocole), Proces-verbaal (procès-verbal), Overeenkomst, Brief - of notawisseling, Lettres annexes (covering letters), Modus vivendi, Arbitrage-compromis, Memorandum d’Accord (Memorandum of Understanding), Memorandum.”

Dit betekent dat als gevolg van het opnemen van dit zelfstandige artikel 120 in de Grondwet de Staat der Nederlanden, de Nederlandse Provincies, Gemeenten en Waterschappen naar eigen willekeur met bedrijven, bedrijfsverenigingen (waaronder de [Vereniging van Houtimpregneerbedrijven in Nederland](#)), stichtingen, (criminele) organisaties en/of natuurlijke personen convenanten kan afsluiten, verklaringen kan tekenen, overeenkomsten kan aangaan, afspraken kan maken (is de definitie van een verdrag) in strijd met alle wetten zonder dat dit door de rechter mag worden beoordeeld of getoetst. Daarmee zijn de Staat der Nederlanden, de Nederlandse Provincies, Gemeenten en Waterschappen samen met de door hen uitgezochte dekmantelbedrijven en/of dekmantelpersonen vanaf 1983 tot op heden een grote in collusie samenwerkende criminele organisatie waartegen de rechter bestuursrechtelijk, civielrechtelijk en strafrechtelijk niet kan optreden. Omdat betrokken ambtenaren handelen vanuit convenanten, verklaringen, overeenkomsten, afspraken e.d. zijn al die ambtenaren strafrechtelijk immuun, hetgeen de [Hoge Raad](#) in haar [Pikmeerarresten I en II](#) onherroepelijk heeft bevestigd. Daarmee heeft Nederland (met dank aan [Kabinet-Lubbers I](#)) al vanaf 1983 een totalitaire [oligarchie](#). Dit geeft tevens een verklaring voor het feit dat na de [verkiezingen van 2010](#) Ruud Lubbers als formateur (was bij [Kabinet-Lubbers I](#) ook VVD/CDA) een VVD/CDA minderheidskabinet heeft weten te vormen, met gedoogsteun van de [PVV](#).

Dr. [A.M. Donner](#) (ARP) (vader van huidig minister [Piet-Hein Donner](#)) heeft als lid van de Grondwetscommissie de herziening van de Grondwet van 1953 voorbereid en heeft als (mede)voorzitter in de [Staatscommissie Cals-Donner](#) (1967-1971) het eindrapport uitgebracht waarop de volledig herziene Grondwet van 1983 is gebaseerd. Dit geeft een verklaring voor het feit dat Koningin Beatrix minister Donner in het huidige VVD/CDA minderheidskabinet tot minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft benoemd. Dit geeft ook een verklaring voor het feit dat in de Nederlandse kranten heeft gestaan dat minister Piet Hein Donner vanaf 1 januari 2012 de functie van Vice-President van de Raad van State op zich gaat nemen als opvolger van mr. [H.D. Tjeenk Willink](#). Dit geeft ook een verklaring voor alles wat huidig minister Donner in samenspanning met zijn CDA-partijgenoten (waaronder burgemeester Peter Maas van Sint-Oedenrode) A.M.L. van Rooij, zijn gezin, zijn Ecologisch Kennis Centrum B.V. en zijn paardenhouderij met mini-camping “[Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’](#) vanuit zijn opvolgende functies als voormalig staatsraad bij de [Raad van State](#), als voormalig minister van Justitie, als voormalig minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en als huidig minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties allemaal heeft aangedaan, hetgeen u hieronder kunt lezen.

De [Raad van State](#) met als voorzitter [De Koningin](#), de Staat der Nederlanden, de politieke partijen (CDA, PvdA en VVD) en betrokken bedrijven (Shell/Bilidon/Budelco, [houtimpregneerbedrijven](#)) hebben in samenwerkingsverband dit gerealiseerd om daarmee ten koste van het leven van miljoenen Nederlanders en miljarden wereldbewoners zichzelf (Het Koninklijk Huis, de Staat der Nederlanden) met miljarden euro's onrechtmatig te verrijken. Hier is zeer nadrukkelijk sprake van deelname aan een samenwerkingsverband van twee of meer personen met een duurzaamheid en structuur en perfecte organisatiegraad, dat tot doel heeft het plegen van mens- en milieuvernietigende misdrijven. Hiermee is het wettelijke bewijs geleverd en met jurisprudentie van de Hoge Raad (Pikmeerarresten I en II) onderbouwd dat de Raad van State, de Staat der Nederlanden, het Koninklijk Huis, de politieke partijen samen met alle betrokken bedrijven (Shell/Bilidon/Budelco, houtimpregneerbedrijven) al vanaf 21 april 1962 een grote criminele organisatie is die vanaf 1983 de volledige macht in Nederland heeft overgenomen en dit met het opnemen van het zelfstandige artikel 120 in de Grondwet heeft weten te verankeren. Waartoe dit alles heeft geleid kunt u hieronder lezen:

Met het [Tweede Kamerstuk van 13 juni 1984](#) (Tweede Kamer, vergaderjaar 1983-1984, 18100 XI nr. 113) deelde voormalig minister [Pieter Winsemius](#) (VVD) van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer de Tweede Kamer der Staten-Generaal mede dat hij inzake de oprichting van het bedrijf 'AVR Chemie BV' een intentieverklaring heeft opgesteld en daarover reeds overeenstemming heeft bereikt met de vertegenwoordigers van de tien toekomstige participanten in dat nieuwe bedrijf, zijnde: de Staat der Nederlanden (10 % tevens voorzitter), de gemeente Rotterdam (45%) en acht petrochemische bedrijven (AKZO, DSM, Dupont de Nemours, Hoechst, Hoogovens, Shell, Unilever en Dow Chemical)(samen 45%). De Nederlandse overheid (Staat der Nederlanden en de gemeente Rotterdam) hadden een meerderheidsbelang en daarmee de volledige zeggingschap over dit nieuwe chemisch afvalverwerkende bedrijf 'AVR Chemie BV'. Daarmee hebben [Pieter Wensemius](#) als oprichter (VVD) en de opvolgende ministers [Ed Nijpels](#) (VVD), [Hans Alders](#) (PvdA), [Margreeth de Boer](#) (PvdA), [Jan Pronk](#) (PvdA) van VROM weten te bewerkstelligen dat 'AVR Chemie BV' en daarmee de acht petrochemische bedrijven (AKZO, DSM, Dupont de Nemours, Hoechst, Hoogovens, Shell, Unilever en Dow Chemical) met de hulp van dekmantelbedrijven (als houtimpregneerbedrijven en loonwerkbedrijven) onder de dekmantel van "duurzaamheid" met grote bedragen aan overheidssubsidie vanaf 1986 alle Nationale, Europese en Internationale wetten, waaronder Europese Richtlijnen, Verordeningen en Verdragen hebben overtreden zonder daarvoor strafrechtelijk te kunnen worden vervolgd. Voor de gigantische mens- en milieuvernietigende gevolgen daarvan lees het artikel "Artikel "Aan die 13 MIO kilo Arsenicum en die 30 MIO kilo Chroom VI kan het niet gelegen hebben" van Pamela Hemelrijk van 2 oktober 2003 (voor gehele artikel lees: <http://www.sdnl.nl/pamela-14.htm>). Dit artikel was het voorwoord van een boek wat Pamela Hemelrijk hierover wilde gaan schrijven. De oorzaak dat Pamela niet tot het schrijven van dat boek kon komen zit hem in de volgende ontwikkelingen: tot 2002 schreef Pamela artikelen en columns voor het [Algemeen Dagblad](#). Nadat twee columns van haar door het [AD](#) werden geweigerd plaatste ze haar column "I saw a dead man win a fight" over de [moord op Fortuyn](#) en de rol van politiek en media op De Gezonde Roker. Het AD sommeerde haar en Theo van Gogh de column te verwijderen. Daaraan gaf Pemmela Hemelrijk geen gevolg. In 2002 werd ze geschorst, volgens het AD omdat ze bij de uitreiking van de Nieuwspoortprijs voor de beste verkiezingscampagne iemand met een taart wou bekogelen, Hemelrijk sprak dat tegen. Verder zou ze volgens het AD tegen de algemeen manager van Nieuwspoort gevloekt en gescholden hebben toen hij haar vroeg het perscentrum te verlaten.

Vanaf 22 april 1987 tot 1 oktober 2003 was [mr. F.J.M. \(Frank\) Houben](#) Commissaris der Koningin in Noord-Brabant. Ook was hij voorzitter van de commissie milieu bij de CDA omstreeks april 1987, voorzitter CDA-bestuurdersvereniging afdeling Noord-Brabant omstreeks april 1987, kamerheer in de provincie Noord-Brabant vanaf 1 oktober 2004, voorzitter Raad van Beheer AVR-Chemie Rotterdam van 1993 tot 1998, lid van de Raad van Commissarissen van de [PNEM](#) (en later Essent), lid bestuur Nationaal Groenfonds, voorzitter Brabant Medical School. Bij zijn huwelijk met Monique Marie van Lanschot was [Prinses Christina](#) één van hun getuigen. Hij is erg bevriend met de koninklijke familie en is daarom persoonlijk getuige bij het huwelijk van kroonprins [Willem-Alexander](#) met [Maxima](#).

In het kader van sanering van de zinkassen afkomstig vanuit de [zinkfabriek te Budel](#) zijn midden 1980 in Noord-Brabant bodemonderzoeken verricht, zo ook op het bedrijventerrein van [Gebr. van Aarle](#) (buren van A.M.L. van Rooij) op kosten van de provincie Noord-Brabant door [Witteveen en Bos](#). Uit bodemonderzoek in 1987 is komen vast te staan dat het gehele bedrijventerrein (0,8 hectare) van [Gebr. van Aarle](#) (Ollandseweg 159 te Sint-Oedenrode) zeer ernstig was (en nog steeds is)

verontreinigd met arseen, koper en zink tot een concentratie van maar liefst 14 maal de saneringswaarde. Dit als gevolg van de in het verleden opgebrachte zinkassen. Op de lokatie waar de [Gebr. van Aarle](#) (aan de achterkant van het terrein) al die jaren illegaal hout hadden gedompeld in arseenhoudende wolmanzouten bleek ook het grondwater op 2,5 meter diepte ernstig verontreinigd te zijn met arseen tot boven de saneringswaarde. Ook de bermsloot aan 't Achterom (waarvan de gemeente eigenaar is) bleek tot boven de saneringswaarde verontreinigd te zijn met arseen die volledig is toe te schrijven aan de illegale houtimpregneeractiviteiten van [Gebr. van Aarle](#). Omdat dit een openbare sloot is, waarin ook vaak kinderen speelden waren burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode wettelijk verplicht om die sloot af te zetten met hekken, zodat die kinderen daarin niet konden spelen. Tot op de dag van vandaag (24 jaar later) heeft [Gebr. van Aarle B.V.](#) deze sterke bodem- en grondwaterverontreinigingen nooit behoeven te saneren. De oorzaak daarvan ligt bij de met het Koninklijk Huis bevriende mr. F.J.M. (Frank) Houben die vanaf 22 april 1987 commissaris van de Koningin van Noord-Brabant was geworden. Hiermee is feitelijk komen vast komen dat [Mr. F.J.M. \(Frank\) Houben](#) (CDA), kamerheer en huisvriend van de Koninklijke familie en getuige van het huwelijk van Willem-Alexander met Maxima zijn voormalige functie als Commissaris van de Koningin in Noord Brabant daarvoor in zeer ernstige mate heeft misbruikt om de (groot)aandeelhouders van [Shell](#) (het Koninklijk Huis en de Staat Der Nederlanden) daarmee onrechtmatig met miljoenen euro's te verrijken.

In oktober 1987 begonnen [Ad en Leo van Aarle](#) op betreffend sterk verontreinigd bedrijventerrein met graafwerkzaamheden ten behoeve van de bouw voor een kelder, waarin tienduizenden liters houtimpregneervloeistof moest worden opgeslagen en waar bovenop een grote houtimpregneerketel moest worden geplaatst. Dit alles in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan buitengebied, gemeentelijke bouwverordening, zonder een daarvoor vereiste Hinderwetvergunning en in strijd met de Wet bodembescherming. Ik ben om die reden daarover de buurtbewoners gaan informeren en heb daartegen, samen met nagenoeg alle burens, bezwaar aangetekend bij burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode.

Eind 1987 en in 1988 heeft H.A.M.A. de Vries, als regionaal-inspecteur van VROM, aan A.M.L van Rooij (buurman van Gebr. van Aarle) brieven gestuurd met een kopie aan burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode met daarin de tekst dat het oprichten van een impregneerketel van die omvang een [milieucategorie-5 bedrijf](#) betreft waarvan de oprichting in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan buitengebied van Sint-Oedenrode en dat alvorens met de bouw ervan kan worden gestart eerst het sterk verontreinigde bedrijventerrein (14 maal de saneringswaarde met arseen, koper en zink) gesaneerd moet zijn. Uit berekeningen uitgevoerd door plaatsvervangend regionaal inspecteur J. Blenkers (die nu in de provincie Zuid Holland nog steeds als inspecteur van het ministerie van VROM werkzaam is) kwam zelfs het bewijs dat op het bedrijventerrein van Gebr. van Aarle meer dan 500 kg arseenzuur zou worden opgeslagen, waarbij in geval van een calamiteit of brand een chemische ramp kan ontstaan van een omvang als die in Seveso (Italië) of Bopal (India) waarvoor vanuit de vijf jaar eerder van kracht geworden [Europese Post-Seveso richtlijn](#) een extern veiligheidsrapport met bijbehorend rampenbestrijdingsplan is vereist om de veiligheid van alle omwonenden tot op 500 meter van betreffende locatie te kunnen garanderen. Ondanks deze wetenschap bij de gemeente Sint-Oedenrode, bij betrokken regionaal inspecteurs van het ministerie van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en bij F.J.M. (Frank) Houben commissaris van de koningin van Noord Brabant gingen de Gebr. van Aarle onder die omstandigheden gewoon door met het bouwen van betreffende grote kelder ten behoeve van de impregneerketel die later (in 1991) daarop is geplaatst in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan Buitengebied, zonder een daarvoor vereiste bouwvergunning op sterk verontreinigde grond in het kritische Dommeldal van Sint-Oedenrode te midden van burgerwoningen (12 woningen van derden binnen slechts 100 meter van het bedrijf) op slechts 20 meter van een groot tuinbouwbedrijf waar tomaten worden geteeld voor de menselijke consumptie. De adviseurs van Gebr. van Aarle waren [D. Mouwen](#) (werkzaam voor Unilever) en [R. Leegwater](#) (directeur van [Hickson Garant B.V.](#), de leverancier van het bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-CO aan Gbr. van Aarle) die met behulp van subsidie vanuit het ministerie van VROM werkten vanuit Techmil B.V. en later Techmil Management B.V. waarvan zijzelf aandeelhouder waren. Nagenoeg alle omwonenden waaronder overbuurman Cornelis van Montfort (de oprichter van OLAT), betreffende tuinder Ad de Haas en Alfred Kempe (gemeenteraadslid HvR/PvdA tevens columnist schrijver bij de lokale krant Midden Brabant) bleven samen met A.M.L. van Rooij bezwaar maken tegen de oprichting van een dergelijk gevaarlijk chemisch bedrijf in ons kritische dommeldalgebied in strijd met het bestemmingsplan, in strijd met de lokale bouwverordening op sterk verontreinigde grond, zonder een vooraf vereist extern

veiligheidsrapport en rampenbestrijdingsplan, zonder een daarvoor vereiste Hinderwetvergunning en Wvo-vergunning en in strijd met de Wet bodembescherming. Intussen had ik (A.M.L. van Rooij) hierover wekelijks contact met [Cees van Rossum](#), raadslid bij de DGS (een lokale partij) waarvan Xander van Vessem fractievoorzitter was. Ook had ik hierover al vele brieven geschreven aan hare

majesteit de koningin Beatrix en aan verantwoordelijk commissaris van de koningin van Noord Brabant mr. F.J.M. (Frank) Houben. Dit alles echter zonder enig resultaat. Ook heb ik daarover toentertijd veel gesprekken gevoerd met verantwoordelijk burgemeester G.M. van Oerle (CDA) en verantwoordelijk milieuwethouder H. van Dijk-Eerhart (CDA) van Sint-Oedenrode. In 1991 had ik hen overtuigd dat de oprichting van een dergelijk levensgevaarlijk chemisch bedrijf in een dergelijk kritisch gebied absoluut niet kan. Verantwoordelijk milieuwethouder H. van Dijk-Eerhart (CDA) begon daarbij zelfs te huilen. Ik dacht toen; nu is het afgelopen, het tegenovergestelde bleek waar te zijn. Direct daarna werd burgemeester G.M. van Oerle overgeplaatst als burgemeester in Alphen (Noord-Brabant) en kregen wij daarvoor in de plaats [burgemeester P. Schriek](#), voorheen wethouder in Oosterhout. Kort daarna is raadslid Cees van Rossum overgelopen van de DGS naar de CDA en is voor mij, mijn vrouw, kinderen, vader en moeder een lijdensweg begonnen die zijn weerga niet kent, waarvan u het gevolg hieronder kunt lezen.

Op 7 juli 1989 schrijft [het Eindhovens Dagblad](#) over houtimpregneerder C. Tissen “*Hout impregneren zonder het milieu te belasten*”. Volgens het Eindhovens Dagblad belast houtimpregneerder C. Tissen te Luyksgestel het milieu niet met arseenzuur en chroomtrioxide (chromium VI). De werkelijkheid is echter totaal anders. Houtimpregneerder C. Tissen heeft namelijk zelf berekend en gemeten dat zijn bedrijf [jaarlijks ca. 16.000 kg. arseenzuur en 19.000 kg. chroomtrioxide \(chromium VI\)](#) in het hout perst dat nooit meer op zijn bedrijf terugkomt. Arseenzuur en chroomtrioxide zijn zware metalen die in de natuur nooit afbreken en volledig oplossen in water. Dit betekent dat als het geïmpregneerde hout er niet meer is (is verrot), al het arseenzuur en chroomtrioxide in opgeloste vorm in het oppervlaktewater, grondwater en daarmee later ook in ons drinkwater terecht is gekomen, waaruit het technisch niet meer te verwijderen valt. In 2000 schrijft [het Eindhovens Dagblad](#) dat 80 miljoen mensen in Bangladesh via het grondwater bedreigd worden met kanker als gevolg van arseen in grondwater. In 2000 schrijft [het Eindhovens Dagblad](#) dat de wereldgezondheidsorganisatie (WHO) alarm heeft geslagen over een dreigende ramp in Bangladesh. De helft van de bevolking dreigt besmet te raken door het drinken van met arseen verontreinigd grondwater. Ondanks deze wetenschap en de wetenschap dat hetzelfde met alle 16,5 miljoen Nederlanders staat te gebeuren als gevolg van hun foute artikel over houtimpregneerder C. Tissen, weigert de redactie van het Eindhoven Dagblad hun artikel daarop te rectificeren. (voor bewijs lees: <http://www.hetechnieuws.org/2007-10-11.php>)

Op 30 april 1990 verhuisde Willem Oltmans met heel zijn hebben en houden naar Hillbrow en wilde zijn oude dag gaan doorbrengen in het nieuwe Zuid-Afrika, dat er onherroepelijk aankwam.

Bij brief van 21 januari 1991 schrijft minister [J.P.G. \(Hans\) Alders](#) van VROM (PvdA) aan voormalig Tweede Kamerlid [Remi Poppe](#) van de [Socialistische Partij \(SP\)](#) dat hout dat met koper, chroom, arseen is verduurzaamd in de afvalfase een probleem is. Dit omdat het de norm van 50 ppm arseen voor indeling als chemisch afval in zulk hout meer dan een factor 10 wordt overschreden. In de afvalfase moeten wij dit hout dus inderdaad beschouwen als gevaarlijk afval en als zodanig verwijderen. [28](#), [29](#), [30](#), [31](#) (zie ordner 1, tab 19).

Ondanks deze voorkennis en wetenschap bij verantwoordelijk milieuminister Hans Alders (PvdA) en voormalig Tweede Kamerlid [Remi Poppe](#) (SP) dat gewolmaniseerd hout in de afvalfase als gevaarlijk afval moet worden verwijderd en verwerkt staan milieuminister Hans Alders en de Tweede Kamer der Staten-Generaal toe:

- dat dit geïmpregneerde hout door iedereen wordt gezaagd en geschaafd en dat het zaagsel, schaafsel en afvalstukken niet verwijderd en verwerkt worden als chemisch afval;
- dat deze afvalstukken van geïmpregneerde hout als niet chemisch afval worden opgestookt in houtkachels, open harden of brandstapels buiten en dat het vrijkomende as (extreem gevaarlijk afval) wordt gebruikt als compost voor in moestuinen e.d.:
- dat zaagsel of houtkrullen van geïmpregneerd hout wordt gebruikt voor onder de kippen, mestkuikens, varkens, koeien, paarden, paardrijbakken e.d.

en dat het in de afvalfase wordt verwerkt in spaanplaat, wordt gestort op stortplaatsen als huishoudelijk afval of met grote bedragen aan overheids subsidie wordt bijgestookt in de kolengestookte

electriciteitscentrales onder de dekmantel van “Groene Stroom” zonder een vereiste milieuvergunning voor het bijstoken van chemisch (gevaarlijk) afval [28](#), [29](#), [30](#), [31](#) (zie ordner 2).

Met deze voorkennis en wetenschap geeft verantwoordelijk milieuminister Hans Alders (PvdA) in 1991 geen uitvoering aan een door Wilbert Willems (Groen Links) ingediende motie nr. 25 (25000:XI) om arseenhoudende wolmanzouten te verbieden, die door 148 van de 150 tweede kamerleden is aangenomen [32](#), [33](#) (zie ordner 2).

Met deze voorkennis en wetenschap heeft voormalig Minister-President [Ruud Lubbers](#) (CDA) bij [brief d.d. 29 augustus 1991](#) (nr. 91M06379) letterlijk het volgende gereageerd aan A.M.L. van Rooij (zie ordner 1, tab 20):

“Zeer geachte heer van Rooij; Naar aanleiding van uw brief van 25 augustus jl. deel ik u mede tot geen andere slotsom te komen dan in de brief nr. 91M005605 verwoord. Ik stel er prijs op de correspondentie over het onderwerp, waarover u mij reeds vele malen heeft geschreven, hiermee af te sluiten. Op eventuele volgende brieven zal ik dan ook niet meer reageren.”

Hiermee heeft Minister-President [Ruud Lubbers](#) (CDA) mijn grondrechten als Nederlands burger afgenomen (voor bewijs lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2008-09-04.php>).

Op 10 maart 1992 is in Nederland de [intentieverklaring uitvoering milieubeleid basismetaalindustrie](#) ondertekend door:

- minister J.G.M. Alders namens het ministerie van VROM
- minister dr. J.E. Andriessen namens het ministerie van EZ.
- minister J.R.H. Maij-Weggen namens het ministerie van V en W
- de heer D. Sonneveld namens het Interprovinciaal Overleg
- drs. P.Ph. Dordregter namens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten
- dr. ir. J. IJff en mr. C. Th. Smit namens de Unie van Waterschappen
- ir. O.H.A. van Royen namens de stichting Basismetaalindustrie en Milieu

Bovengenoemde personen hebben hiermee een samenwerkingsovereenkomst afgesloten waarin is beslist dat de 220.000 ton jarosiet die Billiton (Budelco/Shell) jaarlijks aan gevaarlijk afval opslaat in het jaar 2000 moet zijn teruggebracht naar 11.000 ton en dat 209.000 ton daarvan moet worden hergebruikt (zie bijlage 1 blz. 14 en 15 overeenkomst). In deze overeenkomst is aan bovengenoemde deelnemers en de deelnemers uit de overleggroep en taakgroepen een geheimhoudingsplicht opgelegd (zie bijlage 3, blz. 2 en 3 overeenkomst). Overeenkomstig die intentieverklaring moest de metaalindustrie (Billiton/Budelco/Shell) van het Kabinet Lubbers III het concentraat aan zware metalen (arsen, chroom VI, koper) uit jarosiet halen waarvoor de industrie (Hickson Garantor) veel belangstelling had. Hickson Garantor Nederland B.V. verwerkt dit concentraat aan zware metalen (feitelijk extreem gevaarlijk afval) in haar bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-Co en verkoopt betreffend bestrijdingsmiddel aan o.a. de houtimpregneerbedrijven in Nederland, waaronder mijn buurman Gebr. van Aarle B.V. Voor dit alles hebben de Ministers van VROM en EZ enorme bedragen aan overheidssubsidie (gemeenschapsgeld) uitgegeven en doen dat nog steeds. Het gaat om o.a. enorme hoeveelheden arsen, chroom VI en koper uit jarosiet (zinkafval) die Billiton (Budelco/Shell) wereldwijd via dekmantelbedrijf Hickson Garantor wil gaan verkopen om het vervolgens via de houtimpregneerbedrijven, waaronder mijn buurman Gebr. van Aarle B.V., bij de door minister J.G.M. Alders van VROM opzettelijk onjuist voorgelichte consumenten, in de tuinen te dumpen.

De op komst zijnde [Europese Verordeningen](#) beginnen met hun voorbereiding daartoe zo'n 5 jaar eerder. Op 6 april 1992 heeft staatssecretaris [Hans Simons](#) (PvdA) van VWC op eigen houtje (zonder vergunninghouder Hickson Garantor Nederland BV daartoe heeft verzocht) het etiket van het bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-Co vervalst van 374 g/l arseenzuur naar 304 g/l arseenpentoxide. Dit met de wetenschap dat het in werkelijkheid 374 g/l arseenzuur is gebleven en dat arseenzuur veel gevaarlijker is als arseenpentoxide. Bijna 5 jaar later op 27 januari 1997 treedt de Europese Verordening (EG) nr. 142/97 (PbEGL25) in werking en moet lidstaat Nederland binnen 4 weken daarna aan de Europese Commissie alle relevante en beschikbare informatie verstrekken over de blootstelling van mens en milieu aan arseenzuur. Deze risicobeoordeling wordt uitgevoerd door de Commissie in het kader van de te starten herzieningsprocedure krachtens de artikelen 69, 84 en 112 van het toetredingsverdrag voor de bepalingen die in de nieuwe lid-staten nog niet van toepassing zijn. Als gevolg van de opzettelijke vervalsing van het etiket van 374 g/l arseenzuur

naar 304 g/l arseenpentoxide door staatssecretaris Hans Simons (PvdA) van VWC op 6 april 1992 heeft lidstaat Nederland maar liefst vanaf maart 1997 deze Europese verodening en daarmee de rechtstreeks van Europa opgelegde wettelijk verplichte risicobeoordeling van arseenzuur weten te ontduiken. De milieu- en mensvernietigende gevolgen daarvan zijn met geen honderden miljarden euro's meer goed te maken [34](#) (zie ordner 1, tab 21):

Door toedoen van staatssecretaris Hans Simons (PvdA) van VWC heeft vergunninghouder Hickson Garantor Nederland BV te Nijmegen (thans: [Arch Timber Protection BV](#)) het bestrijdingsmiddel superwolmanzout-CO (die dit leverde aan Gebr. van Aarle te Sint-Oedenrode) van valse etiketten en valse veiligheidsinformatiebladen voorzien. Ondergetekende A.M.L. van Rooij heeft alle 150 Tweede Kamerleden en alle 75 Eerste Kamerleden in Nederland daarvan bij [brief d.d. 13 april 2001](#) op de hoogte gebracht met het nadrukkelijk verzoek de daarin gestelde 7 vragen te beantwoorden. Tot op de dag van vandaag (ruim 10 jaar later) heeft A.M.L. van Rooij daarop nog steeds geen antwoord ontvangen. Daarmee is onmiskenbaar feitelijk komen vast te staan dat hier sprake is van opzet van alle Nederlandse Eerste en Tweede Kamerleden [35](#). (zie ordner 2):

Wat de rampzalige gevolgen zijn van deze opzettelijke in stand gehouden valse etikettering kunt u zien in de 2Vandaag over de drie containers doe overboord sloegen op zondag 23 dec 2003 vanaf het schip Andinet ten noordwesten van Texel [36](#).

Met deze voorkennis en wetenschap heeft verantwoordelijk milieuminister Hans Alders (PvdA) op 20 mei 1992 de circulaire "*Betreffende werkprogramma milieumaatregelen bij houtimpregneerbedrijven*" uitgebracht. Overeenkomstig deze circulaire (verdrag) moesten de houtimpregneerbedrijven in Nederland hun milieuvergunningvoorschriften baseren. Deze circulaire houdt echter geen rekening met de milieuaspecten van het verduurzaamde hout tijdens de gebruiksfase en in de afvalfase. Hiermee heeft voormalig minister Alders (PvdA) van VROM geregeld dat via de Nederlandse houtimpregneerbedrijven dit levensgevaarlijke afval van de **Shell/Billiton** in hout kon worden geperst en door verkoop ervan aan de consument onbepert in het milieu kan worden gedumpt. Dit met de wetenschap dat daarmee de Internationale en Europese wet- en regelgeving zeer grof worden overtreden. [Arseenzuur en chroomtrioxide](#) zijn immers al vanaf 1986 "*zwarte lijststoffen*" waarvan toen al bekend was dat die zo gevaarlijk zijn voor mens, dier en milieu dat die via een maximaal brongerichte aanpak met de best bestaande techniek uit water, bodem en lucht moeten worden geweerd. Deze stoffen hadden dus nooit in hout mogen worden geperst met de wetenschap dat ze daarmee juist voor de volle 100% in water, bodem en lucht terecht komen [37a](#), [37b](#), [37c](#), [17](#) (zie ordner 2):

Vanaf het moment deze circulaire "*Betreffende werkprogramma milieumaatregelen bij houtimpregneerbedrijven*" op 20 mei 1992 van kracht is geworden moesten de Nederlandse houtimpregneerbedrijven KOMO-gekeurd hout produceren, hetgeen inhoudt dat deze bedrijven werden verplicht om het hout onder hoge druk tot aan de kern toe vol te persen met levensgevaarlijk [valselijk geëtiketteerd](#) kankerverwekkend arseenzuur en chroomtrioxide (chrom VI) waarmee er maximaal chemisch afval van Billiton/**Shell** in hout kan worden gedumpt, om gedurende de gebruiksen afvalfase door de consumenten (indirect) te laten lozen in het oppervlaktewater waarmee Billiton/**Shell** (met de hulp van de Staat der Nederlanden) met het op deze wijze ontduiken van het betalen van zuiveringsheffing de Staat der Nederlanden voor miljarden euro's heeft opgelicht [38](#).

Met deze voorkennis en wetenschap heeft het Kabinet Lubbers III in juni 1992 onder voorzitterschap van voormalig minister Alders van VROM, het "Rio de Janeiro protocol" tot stand gebracht en ondertekend. Onder de dekmantel van behoud van de regenwouden heeft Alders verduurzaamd hout als geschikt alternatief aangeprezen. De door minister Alders gesubsidieerde milieuorganisaties waaronder Vereniging Milieudefensie, Stichting Natuur en Milieu en het Wereld Natuurfonds volgden minister Alders van VROM daarin blindelings, anders werd hun subsidie ingetrokken. Landelijke milieucampagnes, en de enorme publiciteit hierover hebben in Nederland geleid tot een werkelijke rage. Deze campagnes stimuleerde de aanschaf door de consument. Coniferen en beukenhagen werden veelal geroid en nauwelijks nog gebruikt als erfafscheiding. Geïmpregneerd hout kwam daarvoor in de plaats. Tegels en klinkers in de tuin werden vervangen door tegels van geïmpregneerd hout. Zelfs kinderspeeltoestellen, picknicktafels, vlonders, beschoeiingen, huizen en zelfs gehele woonwijken werden gebouwd van geïmpregneerd hout. Dat hiermee onze regenwouden werden behouden heb ik nooit begrepen en is ook nooit aangetoond. Wel is het zo dat Billiton/**Shell** op deze wijze haar levensgevaarlijk afval, met de hulp van het Kabinet Lubbers III, wereldwijd jaarlijks met

miljoenen (mogelijk miljarden) kilogrammen in het milieu hebben kunnen dumpen [39](#) (zie **ordner 1, tab 22**): De grootaandeelhouders van Shell, waaronder het Nederlandse Koninklijke Huis en de Staat der Nederlanden hebben hieruit (honderden) miljarden onrechtmatige inkomsten ontvangen.

Op 2 augustus 1992 hadden Buitenlandse Zaken en de inlichtingendiensten een noodplan ontwikkeld om Willem Oltmans in één klap te kunnen ruïneren. Ze oefenden pressie uit op de Zuid-Afrikaanse regering en deze zorgde ervoor dat de zorgvuldig opgebouwde contacten in dat land in een snel tempo werden afgebroken. Uiteindelijk werd Oltmans op 2 augustus 1992 gearresteerd en als een dief in de nacht op het vliegtuig naar Amsterdam gezet. Oltmans was zo goed als alles kwijt en stond letterlijk op straat. Hij besloot terug te vechten en daar had men niet meer op gerekend. Hij startte een proces tegen de Staat der Nederlanden en eiste volledige financiële compensatie voor minstens 35 jaar overheidssabotage en treiteren. Dit tijdstip lag juist voor het moment dat Robert Kahlman in het diepste geheim bij Hoogovens (later Corus) te Ijmuiden in een kelder 5 jaar lang proeven heeft moeten doen met levensgevaarlijk afval afkomstig vanuit de gehele wereld, waaronder uit Zuid-Afrika. Betreffend levensgevaarlijk afval vanuit Zuid-Afrika is zonder enige vergunning over de Europese grenzen, landengrenzen, provinciale grenzen het bedrijventerrein van Hoogovens (Corus) binnengesmokkeld om daarop door [Robert Kalhman](#) proeven te laten uitvoeren zonder een daarvoor vereiste milieuvergunning in strijd met de Arbowet. Korte tijd later (in 1994) is de (merk)naam Billiton overgegaan van Shell naar het Zuid-Afrikaanse mijnbouwbedrijf Gencor, waarna alle activiteiten in Arnhem zijn gestopt en de grond van het fabrieksterrein aan de Rijn is gesaneerd. Dat kan geen toeval meer zijn.

Met bovengenoemde voorkennis is het bedrijf Gebr. van Aarle, Ollandseweg 159 te Sint-Oedenrode [op 11 augustus 1992](#) gaan impregneren met het valselijk geëtiketteerde Superwolmanzout-CO van Hickson Garantor Nederland B.V. zonder een daarvoor vereiste Hinderwetvergunning in een milieucategorie-5 houtimpregneerbedrijf (en zelfs post-Seveso-bedrijf) zonder een vooraf vereiste bouwvergunning in strijd met het bestemmingsplan Buitengebied op sterk verontreinigde grond (verontreinigd met arseen koper en zink tot 14 maal saneringswaarde) zonder voorafgaande sanering in strijd met de gemeentelijke bouwverordening te midden van 12 woningen van derden (op 0 tot 100 meter afstand) in het uiterst kritische dommeldalgebied van Sint-Oedenrode (Olland)

Om deze vanuit de Staat der Nederlanden georganiseerde misdaad vanuit hun dekmantelbedrijf Gebr. van Aarle, Ollandseweg 159, te Sint-Oedenrode in de toekomst veilig te stellen heeft [de officier van justitie mr. G. Bos](#) onder zijn voorzitterschap samen met parketsecretaris dhr. G. Broeren, dhr. H. de Vries (Milieu-inspectie Noord-Brabant), dhr. H. Artz (Provincie Noord-Brabant), dhr. V. Ditters (Waterschap De Dommel), mevr. I. Valk en dhr. M. Saris (Rijkspolitie Sint-Oedenrode) en burgemeester dhr. P. Schriek, wethouder mevr. E. van Dijk-Eerhart, hoofd afdeling B&M. dhr. C. Kerstholt en milieutechnisch medewerker dhr. G. van Aarle (gemeente Sint-Oedenrode) een geheime samenspannende bijeenkomst georganiseerd tegen A.M.L. van Rooij, waarin onder politieke verantwoordelijkheid van minister Hans Alders van VROM (PvdA) op verzoek van Milieu-inspecteur H. de Vries van VROM is besloten om GGD-arts Henk Jans door burgemeester P. Schriek van Sint-Oedenrode op A.M.L. van Rooij af te sturen om hem geestesziek verklaard te krijgen [40](#), [41](#) (zie **ordner 2**):

In de periode van 1993-1998 heeft Robert Kahlman onder in een kelder bij Hoogovens (later Corus) te Ijmuiden in het diepste geheim 5 jaar lang [proeven moeten doen](#) met levensgevaarlijk afval afkomstig vanuit de gehele wereld, waaronder Zuid-Afrika, Australië, Israël, oostblok landen maar ook vanuit Nederland met name vanuit Budelco (Shell) te Budel. Al dat levensgevaarlijke afval is maar liefst 5 jaar lang vanuit de gehele wereld zonder enige vergunning over de Europese grenzen, landengrenzen, provinciale grenzen het bedrijventerrein van Hoogovens (Corus) binnen gesmokkeld om door Robert Kahlman daarop proeven te laten uitvoeren zonder een daarvoor vereiste milieuvergunning in strijd met de Arbowet. [Robert Kalhman](#) en zijn kinderen zijn daarvan erg ziek geworden, zonder daarvoor ook maar enige schadevergoeding van Corus en/of de Staat der Nederlanden te hebben mogen ontvangen. Dit met de wetenschap dat Corus daarvoor miljoenen euro's subsidie van de Nederlandse overheid heeft ontvangen voor het plegen van deze grensoverschrijdende misdrijven. Voor de feitelijke onderbouw lees het artikel 'VERGIFTIGD in GEHEIM LAB' in de telegraaf van 12 maart 2005 van onderzoeksjournalist Ron Couwenhoven. (voor artikel lees: <http://www.sdnl.nl/kahlman-telegraaf.htm>). Na 12 maart 2005 mocht [de Telgraaf](#) hierover niet meer schrijven. Wij stellen dan ook voor om ook Robert Kahlman hiervoor persoonlijk als getuige op te roepen en te horen.

De (merk)naam [Billiton](#) is in 1994 overgegaan van Shell naar het Zuid-Afrikaanse mijnbouwbedrijf Gencor, waarna alle activiteiten in Arnhem zijn gestopt en de grond van het fabrieksterrein aan de Rijn is gesaneerd. Een van de zwaarste verontreinigingen werd veroorzaakt door de accubreker, waarbij grote hoeveelheden zwavelzuur en Lood vrijkwamen. In 1996 sloot de [tinsmelter in Arnhem](#) voorgoed haar poorten. Het terrein werd gesaneerd.

[Dick Tommel](#) (D66) was vanaf 1994 tot 1998 staatssecretaris van het Ministerie van VROM. Vanuit die functie heeft hij honderden miljoenen guldens milieusubsidie (gemeenschapsgeld) uitgegeven om onder de dekmantels van 'KOMO-keur geïmpregneerd hout' en '[Duurzaam bouwen](#)' hout vol te persen met onder andere de zwarte lijststoffen arseenzuur, chroomtrioxide en vele onbekende chemische stoffen, de zogenaamde niet werkzame stoffen, om daarmee de metaalindustrie (Shell/Billiton) met grote kostenbesparingen van hun hoogprobleematisch gevaarlijk afval af te helpen. Daarbij worden de houtimpregneerbeprijven als '[dekmantel](#)' gebruikt. Dit alles kon Tommel toentertijd realiseren omdat de Bestrijdingsmiddelenwet ernstige tekortkomingen kent; ze houdt namelijk geen rekening met de niet werkzame chemische stoffen in het bestrijdingsmiddel en ook niet met de milieu- en gezondheidsconsequenties als het betreffende bestrijdingsmiddel in de afvalfase is beland. Met deze tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet kan elk soort gevaarlijk afval worden omgezet tot het product '[bestrijdingsmiddel](#)'. Het ministerie van VROM weet dit al ruim 20 jaar lang, maar weigert deze tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet te repareren met de voorkennis en wetenschap dat op grond van artikel 120 in de Grondwet daartegen toch niet bestuursrechtelijke, civielrechtelijk en strafrechtelijk kan worden opgetreden. Dit zegt genoeg over verantwoordelijk minister [Margreeth de Boer](#) (PvdA) en verantwoordelijk staatssecretaris [Dick Tommel](#) (D66) van VROM en het gehele [Kabinet-Kok I](#), onder leiding van Minister-President [Wim Kok](#) [43](#), [44](#) (zie [ordner 1](#), [tab 22](#) en [ordner 2](#))

Als waardering voor dit alles kreeg [Wim Kok](#) in 2003 enkele [commissariaten](#), bij de [ING Groep](#), [TPG Post](#), [Shell](#) en de [KLM](#). Deze commissariaten leidden tot enige discussie en kritiek, doordat Kok tijdens zijn bewind kritiek geleverd had op bestuurders van grote bedrijven en daarbij van "*ordinaire zakkenvullers*" en van "*exhibitionistische zelfverrijking*" had gesproken. Als commissaris genoot hij niet alleen zelf royale inkomsten, maar nam hij ook medeverantwoordelijkheid voor enkele verdere inkomensstijgingen. Zo stemde hij in met een stijging van 584% in de loop van drie jaar van de kortetermijnbonus voor ING-topman Tilmant. Tegenover de Commissie-de Wit verdedigde Kok dit door te zeggen dat de raad van bestuur van ING qua inkomen zwaar achteropgeraakt was bij de rest van de bankwereld, en dat het verschil met de concurrentie kleiner gemaakt moest worden om de talentvolle mensen te kunnen behouden. Kok verklaarde dat hij als minister-president een "maatschappelijke verantwoordelijkheid" had, terwijl hij als commissaris "*in het belang van de vennootschap*" moest handelen". [Wim Kok](#) is momenteel president van de [Club van Madrid](#), een organisatie bestaande uit voormalig staatshoofden en regeringsleiders, om wereldwijd de democratie te bevorderen.

Bij brief d.d. 10 april 1996 (nummer: 96/1807 HPK/HPK) heeft het college voor de toelating van bestrijdingsmiddelen aan A.M.L. van Rooij kenbaar gemaakt dat voor wetgeving en beleid op het gebied van milieu in het algemeen en (chemisch) afval in het bijzonder het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) verantwoordelijk is. Als vervolg daarop heeft verantwoordelijk staatssecretaris Erica Terpstra bij brief d.d. 2 september 1996 (kenmerk: GZB/C&O/963400) aan A.M.L. van Rooij bericht dat voor de milieu-aspecten van verduurzaamd hout in de afvalfase de primaire verantwoordelijkheid ligt bij de minister van VROM. [30](#) (zie [ordner 2](#)).

Met deze voorkennis heeft voormalig staatssecretaris Dick Tommel (D66) van VROM onder verantwoordelijkheid van [Margreeth de Boer](#) van VROM (PvdA) onder de dekmantel van "*Milieuvriendelijk verbouwen?*" in de periode van 1 maart 1996 tot en met 31 december 1998 maar liefst 200 miljoen gulden verleend aan consumenten die KOMO-gekeurd (met arseenzuur en chroomtrioxide) geïmpregneerd hebben gekocht [43](#) (zie [ordner 2](#)).

1997: Het bedrijf [Edelchemie](#) te Panheel (nu in België gevestigd) beschikt over de '[nuloptie-technologie](#)' waarmee deze milieuvergiftiging grotendeels kan worden opgelost. De minister van VROM erkent dat. Desondanks werd in 1997 door Stichting Natuur en Milieu, die voor 80% afhankelijk is van milieusubsidie van VROM, een kort geding gestart tegen Edelchemie, waarin zij de president

van de rechtbank te Roermond, hebben verzocht om dat bedrijf een dwangsom van f.25.000,- per dag op te leggen voor elke dag dat [Edelchemie](#) de geurnorm overtreedt. Het is hierbij goed te weten dat de stank grotendeels werd en wordt veroorzaakt door de rioolzuiveringsinstallatie van het [Zuiveringschap Limburg](#) dat pal naast het bedrijf van [Edelchemie](#) is gelegen, en dat de Stichting Natuur en Milieu deze geuremissie ten onrechte toeschrijft aan Edelchemie. Het is hierbij tevens goed te weten dat [Stichting Natuur en Milieu](#) de geconstateerde geuremissie niet heeft gebaseerd op geurmetingen maar op bevindingen van snuffelaars. Dit zijn mensen die met hun neus snuffelen en dan op papier zetten wat de geuremissie is. Stichting Natuur en Milieu (VROM) heeft deze snuffelaars betaald en dus bepaald wat zij over geuremissie afkomstig van Edelchemie in hun rapport moesten opschrijven. Op deze manier heeft [Stichting Natuur en Milieu](#) het bedrijf [Edelchemie](#) te Panheel gesloten gekregen. Dit alles met de bedoeling om hiermee de nuloptie-ontgiftigingstechniek van Edelchemie uit te schakelen, zodat verdere vergiftiging van natuur en milieu ongestoord kan doorgaan. Inmiddels heeft het ministerie van VROM een 'alternatieve' route bedacht voor verwerking van fotografisch gevaarlijk afval via de [AVR](#) in Rotterdam. Onder andere het totaal niet afbreekbare bromide gaat nu diffuus het milieu in. De verglazingstechnologie (nuloptie) van Edelchemie, genoemd in het meerjarenplan II verwerking gevaarlijk afval, genoemd als minimum standaard, is afgedankt door het Ministerie van VROM, zogenaamd omdat Edelchemie milieuproblemen zou hebben (de snuffelaars van de Stichting Natuur en Milieu). Zo werkt de subsidieverlening in Nederland. De Tweede Kamer lijkt niet te bestaan. Ook [ir. G.C. van Wijnbergen](#) (CDA), de vice-voorzitter van het College van de Toelating bestrijdingsmiddelen (CTB), speelde een belangrijke rol bij de toelating van giftige wolmanzouten voor de verduurzaming van hout. De ontgiftigingstechniek van Edelchemie was hem dan ook een doorn in het oog. Om die reden heeft de heer Wijnbergen, als voorzitter van het Zuiveringschap Limburg, aan Edelchemie zodanige lozingsvoorschriften opgelegd dat betreffend bedrijf die altijd moest overtreden, waarna hij vervolgens middels het opleggen van allerlei dwangsommen Edelchemie naar hartelust honderdduizenden guldens afhandig kon maken. Hier is dan ook sprake van een '[Knevelarij](#)' in zijn meest ernstige vorm (voor bewijs lees: <http://www.sdnl.nl/column-6.htm>). Bij brief [d.d. 17 december 1997](#) heb ik [R. Beckers](#) (voorzitter), A. van den Biggelaar (directeur) en [Prof. L. Reijnders](#) (milieukundige) van de [Stichting Natuur en Milieu](#) hierover letterlijke het volgende geschreven:

Aan:

- [R. Beckers](#) (voorzitter).
- [A. van den Biggelaar](#) (directeur)
- [Prof. L. Reijnders](#) (milieukundige)
Stichting Natuur en Milieu,
Donkerstraat 17,
3511 KB Utrecht.

Geachte Mevrouw Beckers en Heren van den Biggelaar en Reijnders,

U bent verantwoordelijk voor hetgeen Stichting Natuur en Milieu doet.

Ik richt deze brief om die reden aan:

- **R. Beckers als voorzitter**
- **A. van den Biggelaar als directeur**
- **Prof. L. Reijnders als milieukundige.**

Aan U alle drie maak ik kenbaar dat tot op heden alleen A.J.M. van den Biggelaar (als directeur) heeft gereageerd op mijn brief van 14 december j.l. Om die reden verwacht ik nog een inhoudelijke reactie van mw. R. Beckers (als voorzitter) en L. Reijnders (als milieuprofessor). Mede vanwege mijn goede relatie met Stichting Natuur en Milieu ervaar ik de inhoud van de brief van 16 december 1997 (kenmerk MR/MP/971216.179) van directeur A.J.M. van den Biggelaar als een klap in mijn gezicht.

Naar aanleiding daarvan wil ik U het volgende kenbaar maken en de volgende vragen stellen. Door U wordt gesuggereerd dat mijn positie ten opzichte van Edelchemie niet onafhankelijk is. Deze vorm van lasterportemonneek van niemand dus ook niet van Stichting Natuur en Milieu. Ik richt aan U daarom het nadrukkelijke verzoek U zich daarvoor per kerend faxbericht schriftelijk te verontschuldigen. Dit vanwege het feit ik alles, wat ik voor Edelchemie heb gedaan, uit mijn eigen portemonnaie heb betaald.

De reden waarom ik persoonlijk veel tijd en geld besteedt aan Edelchemie moet U zoeken in het volgende:

1988 - 1991.

Stichting Natuur en Milieu maakt reclame voor het gebruik van met arseen en chroom VI gewolmaniseerd hout en als zodanig voor de diffuse vergiftiging van geheel Nederland met zwarte lijststoffen. (zwaarste klasse kankerverwekkende stoffen). Als gevolg daarvan zal een groot gedeelte van het Nederlandse volk kanker krijgen, onvruchtbaar worden en genetische veranderingen ondergaan. Er is om die reden in internationaal verband besloten dat "zwarte lijststoffen" via een maximale brongerichte aanpak met de best bestaande techniek uit het milieu moeten worden geweerd. Stichting Natuur en Milieu start hiertegen geen Kort Geding omdat de minister van VROM (hun werkgever) alle milieu en gezondheidsschade als gevolg daarvan zal moeten betalen.

1991 - 1995.

Stichting Natuur en Milieu erkent dat zij met betrekking tot hun reclame voor het gebruik van gewolmaniseerd hout fout zaten, maar doet verder niets. Ik heb ervoor gezorgd dat Groen Links in 1991 en 1996 moties heeft ingediend om arseenhoudende wolmanzouten te verbieden en dat die moties op resp. 12 november 1991 en 19 november 1996 door de Tweede Kamer zijn aangenomen.

De minister van VROM weigert vanwege "collusie" uitvoering te geven aan de door de Tweede Kamer aangenomen moties. Bijgevoegd vindt U de brief van 21 juni 1993 van criminoloog prof. dr. F. Bovenkerk aan mr. Ficq, hoofdofficier van Justitie (bijlage 1). Daarin kunt U lezen wat "collusie" betekent.

Stichting Natuur en Milieu doet niets, ondanks het feit zij hiermee al vanaf 1991 de steun van de gehele Tweede Kamer heeft. Zij steunen hiermee de minister van VROM (hun werkgever) omdat die alle milieu en gezondheidsschade als gevolg daarvan zal moeten betalen. Op 16 maart 1995 laat Stichting Natuur en Milieu via het Landelijk Milieu Overleg een persbericht uitgaan (bijlage 2).

Daarin maken zij het Nederlandse volk o.a. kenbaar dat de impregneerbedrijven:

1. Hickson Garant B.V. te Nijmegen
2. Hickson Garant B.V. te Amsterdam
3. Foreco te Dalfsen
4. Gebr. Van Aarle B.V. te Sint Oedenrode (mijn buurman) de post-Seveso Richtlijn overtreden en als zodanig een chemische ramp kunnen veroorzaken van een omvang als die in Seveso (Italië) zonder dat de verre omgeving daartegen beschermd is. Het overtreden van de Post Seveso Richtlijn wordt in Europees verband als een van de zwaarste milieumisdrijven genoemd.

Ondanks dat start Stichting Natuur en Milieu hiertegen geen Kort Geding. Zij steunen hiermee de minister van VROM (hun werkgever) omdat die alle milieu- en gezondheidsschade als gevolg daarvan zal moeten betalen.

1996.

De minister van VROM besluit dat met arseen en chroom VI geïmpregneerd hout (welke is voorzien van een KOMO-sticker) milieuvriendelijk is. Zij besluit om die reden (via de DUBO-voorzieningen) tot het verlenen van 25 - 75% milieusubsidie aan particulieren die met arseen en chroom VI gewolmaniseerd hout kopen om daarmee henzelf, hun kinderen en kleinkinderen kanker te laten krijgen, onvruchtbaar te maken en genetisch te schaden. Zelfs tegen deze subsidieverlening, waarbij jaarlijks honderden miljoenen gemeenschapsgeld wordt uitgegeven om geheel Nederland diffuus te vergiftigen, start Stichting Natuur en Milieu geen Kort Geding. Zij steunen hiermee de minister van VROM (hun werkgever) omdat die dit moet doen van Hickson Garant B.V. te Nijmegen, die om "collusie" redenen het gehele ministerie van VROM in hun macht heeft.

1997.

Als gevolg van bovengenoemde handelwijze van Stichting Natuur en Milieu is geheel Nederland diffuus vergiftigd met de meest kwalijke kankerverwekkende stoffen, zoals arseen en chroom VI. Edelchemie kan met zijn wereldwijde gepatenteerde "nuloptie-technologie" dit gigantische milieuprobleem oplossen. Hickson Garant B.V. en andere malafide bedrijven die veel geld verdienen aan het diffuus dumpen van levensgevaarlijk afval besturen om "collusie" redenen het ministerie van VROM. Edelchemie is voor hen om die reden een groot gevaar. Met dit Kort Geding tegen Edelchemie helpt stichting Natuur en Milieu de minister van VROM (hun werkgever) met de liquidatie van Edelchemie.

Vanwege het feit ik niet wil hebben dat door toedoen van Stichting Natuur en Milieu geheel Nederland diffuus wordt vergiftigd, en daarmee onze kinderen en kleinkinderen ongeneeslijk ziek zullen worden, heb ik hieraan al 10 jaar lang al mijn vrije tijd en vakanties opgeofferd en heb ik privé hieraan al honderden duizenden guldens uitgegeven. Zo ook help ik Edelchemie in mijn eigen vrije tijd op eigen kosten.

Op Uw antwoorden "ad 1 t/m ad 11" heb ik de volgende reactie:

Ad 1: A.J.M. van den Biggelaar spreekt hiermee namens stichting Natuur en Milieu onwaarheden.

Ad 2: De heer Nevels kent betreffende sommatie niet. Ik verzoek U om die reden mij daarvan een afschrift te laten toekomen.

Ad 3: RIVM en RIMH hangen onder het ministerie van VROM. De minister van VROM is de werkgever van stichting Natuur en Milieu. Stichting Natuur en Milieu doet om die reden datgene wat de RIVM en RIMH hen voorschrijft.

Ad 4: Stichting Natuur en Milieu geeft hiermee aan dat zij er geen enkel probleem mee hebben om met milieucriminelen samen te werken.

Ad 5: Stichting Natuur en Milieu moet om bovengenoemde "collusie" redenen Edelchemie liquideren.

Ad 6: In tegenstelling met hetgeen U schrijft, heb ik zeer goede ervaringen met de provincie Limburg. Zij treden niet op tegen Edelchemie, omdat zij ervan overtuigd zijn dat Edelchemie bovengenoemde gigantische diffuse vergiftiging met haar wereldwijd gepatenteerde nuloptie-technologie kan oplossen. Stichting Natuur en Milieu wil dat niet. Om die reden heeft U tegen Edelchemie dit Kort Geding gestart.

Ad 7: De normale rechtsgang bij de Raad van State durft Stichting Natuur en Milieu niet te volgen omdat die minder belangen verstrengeld is dan de lokale rechtbank.

Ad 8: Hieruit leid ik af dat Stichting Natuur en Milieu belangen verstrengeling binnen rechtbanken erg toejuicht.

Ad 9: Dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd de door PRA gebruikte methode subjectief is. In tegenstelling met hetgeen U schrijft is die meetmethode van geurhinder niet erkend. Het lijkt mij verstandig om U voortaan hierover beter te laten voorlichten. Op de subvragen a t/m k weigert U te antwoorden. Hieruit leid ik af dat U daarmee zelf toegeeft dat betreffende snuffelaars, die de metingen hebben verricht, een mogelijk crimineel verleden hebben.

Ad 10: U heeft zich gebaseerd op reuk van diverse bedrijven, waaronder het rioolwaterzuiveringsbedrijf pal langs Edelchemie, welke U om "collusie" redenen allemaal wilt toeschrijven aan Edelchemie. Hoe erg zo'n rioolwaterzuiveringsbedrijf kan stinken kunt U lezen in bijgevoegd artikel "stankgolf over Zuid-Oost Brabant" uit het Eindhovens Dagblad van 17 december 1997 (bijlage 3).

CONCLUSIE.

Ik betreur het dat U op grond van vorenstaande niet met mij wilt praten. Ook betreur ik het dat U mijn goede naam zwart wilt maken door te suggereren dat ik van Edelchemie geld ontvangen heb, of anderszins belangen verstrengeld ben.

Ondanks hetgeen U mij 10 jaar lang heeft aangedaan sta ik nog steeds open voor overleg. Om die reden smee ik Stichting Natuur en Milieu mij daartoe de ruimte te bieden en het Kort Geding van 19 december a.s. op te schorten tot na een ronde tafel bijeenkomst, waarbij vanzelfsprekend Milieudefensie, De Kleine Aarde, NIVON, Edelchemie, Stichting SDD en ondergetekende aanwezig zijn om te komen tot een onafhankelijk oordeel over de grote milieuwinst van de nuloptie-technologie van Edelchemie.

Vertrouwend op uw medewerking en reactie vóór 19 december 1997, teken ik,

Met vriendelijke groeten,

**Ecologisch Kennis Centrum BV
Voor deze**

**Ing. A.M.L. van Rooij,
directeur.**

C.c.

- **Milieuedeputeerde provincie Limburg te Maastricht.**
- **H. v.d Wiel, Milieudefensie te Amsterdam.**
- **J. Juffermans, de Kleine Aarde te Boxtel.**
- **A. Nigten, NIVON te Amsterdam.**
- **Ir. L.M.M. Nevels, Edelchemie te Panheel.**
- **R. Brockhus, Stichting Sociale Databank Nederland (SDN), te Huizen.**

Bijlage:

1. **Brief van 21 juni 1993 (kenmerk: A-22-89 FB/am) van criminoloog prof. Dr. F. Bovenkerk aan mr. Ficq, hoofdofficier van Justitie te 's-Hertogenbosch (2 pagina's).**
2. **Uw eigen persbericht van 16 maart 1995, verstuurd via het Landelijk Milieu Overleg (2 pagina's)**
3. **Artikel "stankgolf over Zuid-Oost" uit Eindhovens Dagblad van 17 december 1997 (2 pagina's).**

Voor het feitelijke bewijs lees: <http://www.sdnl.nl/milieu19.htm> Tot op de dag van vandaag (14 jaar later) hebben [R. Beckers](#) (voorzitter), A. van den Biggelaar (directeur) en [Prof. L. Reijnders](#) (milieukundige) van de Stichting [Natuur en Milieu](#) daarop nog steeds niet gereageerd. Hiermee is feitelijk bewezen dat zelfs de grote Nederlandse milieuoorganisaties, als stichting Natuur en Milieu, en zelfs de wereldbekende Nederlandse milieuprofessor [Lucas Reijnders](#), vanwege overheidssubsidie, al in 1997 volledig in de wurggreep waren van de koninklijke Nederlandse "Houben-clan" zoals dat door voormalig Nederlands premier De Quay wordt genoemd.

Februari 1999: In 1990 heeft [AVR Chemie B.V.](#) een betonnen bak van 320 bij 50 meter en 11 meter diep laten bouwen in de maasvlakte. Deze bak is door AVR Chemie B.V. gebouwd voor een veilige [opslag van levensgevaarlijk afval](#) dat nooit afbreekt en in die [C2-deponie](#) voor de komende 100 jaar moet blijven liggen. Ir H. Roest, voorheen ingenieursgeoloog bij de Technische Universiteit Delft schreef hierover een brief aan de kamercommissie voor milieu, van de Tweede Kamer. Volgens Roest lijkt het er op dat het afval voor eeuwig op de Maasvlakte blijft liggen, dichtbij grondwater en zeer groot en diep oppervlaktewater, de Noordzee en het Voorne Meer. We hebben hier een deponie op een schiereiland, omgeven door water schrijft Roest. Roest wees de Kamer op het lange termijn risico van overstroming. Hij vreest dat de betonnen constructie op de lange duur niet bestand zal zijn tegen de werking van verzilt grondwater en ook niet tegen de agressieve werking van lekwater uit het chemisch afval. "Heeft 'eeuwige berging' van toxisch afval op een kustlocatie dicht bij het grondwater niet het risico dat bij een eventuele verwaarlozing van de deponie uiteindelijk een uitgesteld berging in zee het gevolg kan zijn", aldus de brief. Roest riep de Kamer op de lange termijn risico's van de deponie opnieuw af te wegen. maar kreeg daarop nooit antwoord. Hij vroeg zich in zijn brief ook af hoe lang de drainagebuizen onder het afval in de betonbak intact zullen blijven. Dat zijn zorgen niet onterecht waren bleek in februari 1999, toen op basis van metingen het vermoeden ontstond dat de bodem van de [C2-deponie](#) was gescheurd. Bij inspectie bleek dat drainagebuizen gedeeltelijk waren ingedrukt.

Nu deze door Robert Kahlman vijf jaar lang gedane illegale proeven bij [Hoogovens \(Corus\)](#) geslaagd waren, heeft beheerder afvalverwerking [Rijnmond \(AVR\)](#).aan de firma Van Eck opdracht gegeven om zo'n dertigduizend ton van betreffend levensgevaarlijk afval met de shovel te laten verwijderen zonder de wettelijk voorgeschreven beschermingsmiddelen. Dit alles mocht namelijk voor de omgeving niet opvallen. Zo werd ook [Rob van Rijn](#) met een shovel in die bak getuurd. Bij het verwijderen zag hij alle kleuren van de regenboog. Na een paar weken bleek hij ernstig ziek te zijn, waaruit levenslange arbeidsongeschiktheid volgde. De Sociale Databank Nederland beschikt over al het benodigde feitelijke bewijsmateriaal. Ook [Rob van Rijn](#) en zijn vrouw Astrid laten ze, na jarenlang procederen, zitten met een schadevergoeding van slechts € 50.000,- euro. Dit is de waarheid. Wat nog erger is maar wat door onze landelijke overheid in alle toonaarde wordt verzwegen is dat in opdracht van afvalverwerking [Rijnmond \(AVR\)](#).betreffend C2 materiaal werd verdund tot C3 materiaal en in een tweetal [draaitrommelovens](#) die door [AVR Chemie B.V.](#) tot 2002 werden geëxploiteerd daarvan pellets (hydrothermaal geharde korrels) zijn gemaakt die daarna zijn gedumpt in betonnen stenen (green bricks genaamd) en zijn gebruikt in de Nederlandse woningbouw. Ook degenen die met die draaitrommelmolens hebben moeten werken zijn ziek geworden: ook dat wordt doodgezwegen. In 2002 was deze klus geklaard en heeft daarna de ontmanteling van deze draaitrommelmolens op kosten van de overheid plaatsgevonden. (voor bewijs lees: <http://www.sdnl.nl/kath-nb10.htm>)

1999- 2004: Met dezelfde apparatuur als dat [R. Kahlman](#) in het diepste geheim in de kelder van [Hoogovens \(Corus\)](#) te IJmuiden zonder de vereiste milieuvergunningen proeven heeft moeten doen met levensgevaarlijk afval (afkomstig vanuit de gehele wereld) heeft [IBR-Consult B.V.](#) te Haalen in Limburg die proeven voortgezet. Dit alles ook weer zonder een vereiste milieuvergunning in strijd met de Arboret met grote bedragen aan overheidssubsidie, verkregen via [SenterNovem](#). Deze proeven werden gedaan op het moment in de kolengestookte elektriciteitscentrale "Willem-Alexander" van Nuon te Buggenum proeven werden gedaan met het bijstoken van levensgevaarlijk afval afkomstig van Essent zonder een daarvoor vereiste milieuvergunning. Het is hierbij goed te weten dat dezelfde [mr. F.J.M. Houben](#) lid van meerdere advies- en toezichtsorganen was, zoals de Raad van Commissarissen van de [PNEM](#) (en later Essent). Slachtoffer [R. Kahlman](#) had dit ontdekt en heeft dit aan het licht gebracht. Pal daarop kreeg hij vanuit de advocaat van [INR-Consult B.V.](#) een proces aan zijn broek. Met de hulp van zijn eigen advocaat [H.E.C.A Vlasman](#) te Laren (die in korte tijd tweemaal van advocatenkantoor is veranderd) werd tegen R. Kahlman een Kort Geding gestart bij de rechtbank in Alkmaar. Daarbij werd door de advocaat van [IBR-Consult B.V.](#) in nauwe afstemming met [H.E.C.A. Vlasman](#) (de advocaat van R. Kahlman) een valselijk opgemaakt dossier overlegd aan de voorzieningenrechter van de rechtbank Alkmaar, waarop betrokken voorzieningenrechter de heer [R.](#)

[Kahlman](#) heeft laten verliezen, waarop hij ook nog is veroordeeld. [De € 200.000,- die Corus aan R. Kahlman had toegezegd](#) heeft de heer Kahlman nooit gekregen en zijn naar verwachting dan ook in de zakken van zijn advocaat [H.E.C.A. Vlasman](#) verdwenen. De heer Vlasman had het Ecologisch Kennis Centrum B.V. ingehuurd en gemachtigd als deskundig bureau om hem bij te staan in de zaak R. Kahlman. [De heer Vlasman was daarvoor nog zo'n € 50.000,- verschuldigd aan het Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#), waarvan ik de directeur ben. Tesamen met de advocaat van IBR-Consult B.V. heeft hij weten te bewerkstelligen dat stukken van mij (A.M.L. van Rooij) en zijn Ecologisch Kennis Centrum B.V. (die niets met het kort geding van Kahlman te maken hadden) werden toegevoegd aan betreffend dossier in het kort geding tegen R. Kahlman. Daarop is voor A.M.L. van Rooij en zijn Ecologisch Kennis Centrum B.V. in de zaak R. Kahlman onherroepelijke jurisprudentie ontstaan over A.M.L. van Rooij en zijn [Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#), waartegen door A.M.L. van Rooij en/of zijn Ecologisch Kennis Centrum B.V. geen hoger beroep mogelijk was, omdat zij daarin formeel geen partij waren. Dit heeft tot gevolg gehad dat advocaat H.E.C.A. Vlasman die € 50.000,- nooit aan het Ecologisch Kennis Centrum B.V. heeft betaald en zowel A.M.L. van Rooij als wel zijn Ecologisch Kennis Centrum B.V. pal daarna te maken kregen met een kort geding vanuit de advocaat van IBR-Consult B.V. die zich daarbij baseerde op onherroepelijke jurisprudentie, verkregen via een zaak tegen R. Kahlman. Dit kort geding werd door [Vice-President mr. B.C.W. Geurtsen-van Eeden](#) (voormalig CDA-raadslid in de gemeente Houten) in behandeling genomen. Door haar werd een valselijk opgemaakt dossier samengesteld, waarvan aan A.M.L. van Rooij en aan het Ecologisch Kennis Centrum B.V. werd geweigerd een kopie te verstrekken. Dit door haar valselijk opgemaakte dossier werd overgedragen aan een andere rechter te weten: Vice-President J.W.H. Rullmann (een vrijmetselaar) die vervolgens op 6 juni 2006 (nr. 140423/KG ZA 06-205) vonnis wees. Aan dat vonnis kon geen enkel mens op de gehele wereld voldoen en was zodanig dat A.M.L. van Rooij en zijn Ecologisch Kennis Centrum B.V. daarop binnen een maand al zijn eigendommen zou kwijtraken. Kort na dit vonnis was is mij gebleken dat [A.M.L. van Rooij](#) en het [Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#) daarvoor nooit griffierecht hadden betaald, waarmee het Vonnis niet rechtsgeldig was en nooit tot uitvoering kon worden overgegaan. U zult het niet geloven maar tot twee jaar nadat betreffend vonnis was uitgesproken heeft A.M.L. van Rooij en zijn Ecologisch Kennis Centrum B.V. wel vijfmaal een aangetekend schrijven van de griffier van de rechtbank `s-Hertogenbosch gehad met de sommatie (onder bedreiging van het doen van strafaangifte) dat in die zaak alsnog griffierecht zal moeten worden betaald. Ik heb dat nooit betaald, hetgeen achteraf mijn redding blijkt te zijn geweest. Voormalig CDA-raadslid van Houten [mr. B.C.W. Geurtsen-van Eeden](#), vanuit haar functie als Vice-President van de rechtbank `s-Hertogenbosch, moet gedacht hebben: deze truc moet mij bij het door de advocaten [mr. H.F.C. Kuijpers](#) en [mr. D.A. Harff](#) in juni 2008 gestarte kort geding tegen de Sociale Databank Nederland via G. Kucharek als dekmantel nog wel een keer lukken. Wij doen in deze zaak niet alleen klokkenluider A.M.L. van Rooij vermengen maar ook alle andere klokkenluiders, waaronder Karel de Wert, Gerard Beukeveld, etc, etc, zodat op grond van dit geschil tegen de Sociale Databank Nederland ([R.M. Brockhus](#), [W.A. Sweers](#), [W.A. Wolbrink](#), [B. Vroomen](#)) tegen alle [klokkenluiders](#) onherroepelijke jurisprudentie kan ontstaan, waartegen door hen geen hoger beroep kan worden aangetekend omdat zij geen partij waren. Daarna zouden bij een kort geding tegen al die klokkenluiders al hun geld en eigendommen kunnen worden afgenomen. Tijdens de behandeling ter zitting werden al deze klokkenluiders door advocaat mr. D.A. Harf afgeschilderd als terroristen afkomstig vanuit een links activisme. Mijns inziens om hiermee ook weer een link te kunnen leggen met Volkert van der Graaf, die via de media als moordenaar op Pim Fortuyn werd beschouwd. Tijdens de behandeling ter zitting liet advocaat mr. D.A. Harf ook ontvallen dat hij hierover contact had met voormalige premiers (minister van Staat) van Nederland. Mijns inziens moeten dat dan de voormalige premiers [drs. R. F. M. Lubbers](#) (CDA) en [W. Kok](#) (PvdA) zijn geweest. Gelukkig was ik persoonlijk op die zitting aanwezig waar dezelfde [Vice-President mr. B.C.W. Geurtsen-van Eeden](#) de zaak behandelde. Om te voorkomen dat alle ingebrachte klokkenluiders hetzelfde lot zouden ondergaan als mij eerder was overkomen met de uitspraak van Vice-President [J.W.H. Rullmann](#) (een vrijmetselaar), maar dan met voorafgaande betaling van griffierecht, hebben A.M.L. van Rooij en zijn Ecologisch Kennis Centrum B.V. voorafgaande aan de uitspraak in kort geding door Vice-President mr. B.C.W. Geurtsen-van Eeden tegen de Sociale Databank Nederland hiervan bij brief van 29 juni 2008 (ingeleverd op 4 juli 2008) strafaangifte gedaan bij mr. H.N. Brouwer, voorzitter van het college van Procureur-Generaal. Betreffende strafaangifte met toelichting kunt u lezen op het Echte Nieuws van 6 juli 2006 (voor bewijs lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2008-07-06.php>). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud, die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen en aan u gericht. Ik vind het onverstelbaar dat [mr. H.N. Brouwer](#), als verantwoordelijk voorzitter van het [college van Procureur-Generaal](#), deze strafaangifte tot op de dag van vandaag (bijna twee jaar later) nog steeds niet heeft doorgestuurd aan de hoofdofficier van justitie van het [Landelijk Parket](#) om hiernaar

strafrechtelijk onderzoek te laten verichten. Dit des te meer ik hem vanaf 1977-1988 als Philips collega heb meegemaakt, waar hij als bedrijfsjurist zeer betrouwbaar overkwam en als zodanig ook een goede naam heeft gekregen, waardoor hij op deze hoge post terecht is kunnen komen. Als asielzoeker in België verzoek ik u dan ook om een kopie van dit verzoek aan [mr. H.N. Brouwer](#), voorzitter van het college van Procureur-Generaal, in Nederland te versturen met de vraag wanneer hij mijn aangifte van 29 juni 2008 (lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2008-07-06.php>) voor onderzoek voorlegt aan de [hoofdofficier van justitie van het Landelijk Parket](#). Uw antwoord daarop zie ik, gezien de ernst van dit alles, zo spoedig mogelijk tegemoet op het adres 't Achterom 9a, 5491 XD, te Sint-Oedenrode in Nederland, waar mijn vrouw woont. (voor bewijs lees: <http://www.sdnl.nl/kahlman-telegraaf.htm>)

Om deze hierboven feitelijk onderbouwde [gesubsidieerde massale vergiftiging](#) van de wereldbevolking vanuit Nederland te kunnen blijven voortzetten om daarmee de aandeelhouders van met name Billiton/**Shell** (waaronder het Koninklijk Huis en de Staat der Nederlanden) met honderden miljarden euro's onrechtmatig te verrijken via de Nederlandse houtimpregneerbedrijven als dekmantel, waaronder Gebr. van Aarle, Ollandseweg 159 te Sint-Oedenrode, is Dick Tommel (D66) vanaf 1 januari 2000 tot op de dag van vandaag (reeds 10,5 jaar lang) voorzitter van het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen (CTB), wat heden het College voor de Toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Ctgb) wordt genoemd **44** (zie ordner 1, tab 22).

Voormalig minister-president [Wim Kok](#) (PvdA) en voormalig minister [Jan Pronk](#) (PvdA) moeten gedacht hebben we kunnen deze truc zoals in juni 1992 bij het "[Rio de Janeiro protocol](#)" nog wel een keer uithalen maar nu met 'groene stroom'. Onder de dekmantel van 'CO2 reductie' noemen wij dit sterk vergiftigd sloophout en rioolslib 'biomassa' voor de opwekking van 'groene stroom'. Onder leiding van voormalig (milieu)minister Jan Pronk (PvdA) is op 11 december 1997 het Kyoto-protocol tot stand gebracht en daarna ondertekend. Wij zorgen er vervolgens voor dat milieuorganisaties zoals Vereniging Milieudefensie, weer landelijke campagnes gaan voeren. Deze landelijke campagnes en de enorme publiciteit erover heeft in Nederland wederom geleid tot een rage. Iedereen moet groene stroom inkopen anders ben je verdacht. In werkelijkheid worden jaarlijks miljoenen kilogrammen levensgevaarlijke zware metalen zoals arseen en chroom VI, in sloophout en rioolslib verder verspreid via uitstoot naar de lucht vanuit de kolengestookte elektriciteitscentrales en via het vrijkomende vliegias in de cement, beton en asfalt. Dit omdat men zware metalen niet kan verbranden. Onder de dekmantel van "[CO2 reductie](#)" is ook hier weer door voormalig minister van Economische zaken Annemarie Jorritsma-Lebbink (CDA) miljoenen guldens aan gemeenschapsgeld uitgegeven door terugbetaling de Regulerende Energie Belasting (REB) die in 1996 is ingevoerd. (voor bewijs lees: <http://www.sdnl.nl/epon-3.htm>) Uit die inhoud van valt op te maken dat dit alles in goede afstemming heeft plaats gevonden met de volgende personen, bedrijven, instellingen en organisaties:

Landelijke politiek:

- **Mw. Jorritsma (minister van EZ),**
- **N. van Hulst (Dir-Gen voor Energie),**
- **P.A. Scholten (Directeur-plv. Dir. Generaal energie, strategie en verbruik),**
- **B.J.M. Hanssen (directeur duurzame energie),**
- **H. Koenen (Hoofd duurzame energie),**
- **G. Dijk (duurzame energie),**
- **J. Weehuizen (Directeur electriciteit),**
- **Hermans (Hoofd electriciteit),**
- **H.A.P.M. Pont (Dir. Gen. VROM),**
- **J. Lenstra (VROM), B. van Engelenburg (VROM),**
- **L.J. Brinkhorst (minister LNV),**
- **C.J. Kalden (Dir.Generaal LNV),**
- **W. de Wit (directeur LNV),**
- **G. Westenbrink (LNV),**
- **J. van Walsem (2e kamerlid D66),**
- **J.H. Klein Molenkamp (2e kamerlid VVD).**

Lokale politiek:

- **C. de Waal (Ged. milieu prov Limburg),**

- Tindemans (Ged. EZ prov Limburg),
- G.H.M. Driessen (Ged. Landbouw, prov Limburg),
- Heijmans (burgemeester Haelen).

Milieubeweging:

- A. van de Biggelaar (stichting Natuur en Milieu),
- S. Schöne (Wereldnatuurfonds),
- H. Vijverberg (stichting Milieufederatie Limburg).

Aandeelhouders:

- H. van Meegen (Vz, directie EPZ),
- H. van Droog (directeur EPZ),
- J.J. Verwer (Alg directeur EZH),
- L.M.J. van Halderen (Vz directie EPON),
- P. Koppen de Neve (directeur UNA).

Instanties/bedrijven:

- E.J. Postmus (Gasunie),
- K. Dijkstra (Gasunie),
- P. Derks (Gasunie),
- H. Geijzers (Senter),
- J. Verhoef (Senter),
- P.A.M. van Luyt (NOVEM),
- K. Kwant (NOVEM),
- P. Stollwerk (NOVEM),
- C. van Leenders (NOVEM),
- Mathijssen (VNO-CNW),
- drs. L. Knecht (VNO-CNW),
- ir. M.P.H. Korten (VNO-CNW),
- de Jong (directeur, SHELL),
- J.A. Terning (SHELL),
- S. Mennes (SHELL),
- P.L. Zuiderveld (SHELL),
- Noud Janssen (AGRO),
- J. Hendriks (AGRO),
- ir. J. Koolen (LLTB),
- P. De Sampaio Nunes (directeur financiële ondersteuning Europese Commissie),
- C. Cleutinx (Europese Commissie),
- E. Millich (hoofd financiële ondersteuning Europese Commissie),
- C. Jones (Europese Commissie),
- P. Zegers (Nederlandse vertegenwoordiging Europese Commissie).

Katalysatoren:

- P. Blok (InterEnergie),
- C.J.F. Böttcher (Böttcher),
- F.W. Saris (voorz. directie ECN),
- J.H.A. Kiel (ECN),
- A.C.G.M. Brogtrop (Directeur proj.bureau duurzame energie),
- Bultink A (Adviseur project bureau duurzame energie),
- R. Kalf (adviseur projectbureau duurzame energie).

Zo'n 40-60 % van het bouw-en sloopafval bestaat uit (verweerd of overgeschilderd) geïmpregneerd hout en valt in de afvalfase visueel niet te onderscheiden van niet geïmpregneerd hout. [Bij uitspraak](#)

[no's F03.98.0171, F03.98.0179, F03.98.0180, F03.98.0181, F03.98.0182, F03.98.0183 en F03.98.0184 van 19 augustus 1998](#) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State overeenkomstig het door de stichting Advisering Bestuursrechtspraak uitgebrachte onderzoeksrapport beslist dat het vrijkomende hout uit bouw-en sloopafval om die reden niet mag worden geshredderd (versnipperd) omdat daarmee gevaarlijk afval (het geïmpregneerde hout) wordt verdund met niet gevaarlijk afval. Deze uitspraak van 19 augustus 1998 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden door alle Nederlandse gemeenten, met doodzweigende instemming van de gehele Nederlandse regering al vanaf 1998 (13 jaar lang) overtreden. Alle Nederlandse gemeenten weigeren zoals bij asbest overeenkomstig haar bouwverordening en de daarin opgenomen Europese Afvalstoffenlijst (Eural) bij het verlenen van bouw- en sloopvergunningen daarin voorschriften op te nemen (zoals bij asbest) dat het geïmpregneerde hout op de bouw- en sloopplaats moet worden gescheiden van het niet geïmpregneerde hout en vanaf die sloopplaats als gevaarlijk afval moet worden verwijderd en verwerkt tegen de hoge kosten voor verwerking van gevaarlijk afval. **31) (zie ordner 1, tab 23).**

Het [Gerechtshof 's-Hertogenbosch](#) heeft op 6 november 1998 beslist dat het bedrijf Gebr. van Aarle B.V., Ollandseweg 159 te Sint-Oedenrode overeenkomstig de hierboven beschreven wijze jaarlijks zo'n 7000 kg valselijk geëtiketteerd arseenzuur en 10.000 kg chroomtrioxide (chrom VI) met grote bedragen aan overheidssubsidie op een ongecontroleerde (indirecte) wijze in water, bodem en lucht mag brengen zonder de vereiste vergunningen in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan buitengebied en alle hierop betrekking hebbende wetten, Europese richtlijnen, Europese Verordeningen, bindende uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en het Europese Hof van Justitie. Met deze uitspraak d.d. 6 november 1998 heeft het Gerechtshof 's-Hertogenbosch onherroepelijk beslist dat vanwege artikel 120 in de Grondwet daartegen in Nederland niet bestuursrechtelijk, civielrechtelijk en/of strafrechtelijk kan worden opgetreden. Dit betekent dat het Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen (nu geregeld in artikel 225 EG-Verdrag) bevoegd is in eerste aanleg hiervan kennis te nemen **19)(zie ordner 1, tab 18)**

Omdat houtimpregneerbedrijf [Gebr. van Aarle](#) vanuit zijn stoomfixatieproces ook valselijk geëtiketteerd kankerverwekkend arseenzuur en chroomtrioxide (chrom VI) via de lucht losde zonder een daarvoor vereiste Wvo-vergunning van het waterschap De Dommel is deze [zaak C-231/97](#) op 29 september 1999 voor geweest bij het Europese Hof van Justitie (Zesde Kamer). Het Europese Hof heeft daarin beslist dat voor deze lozingsvergunning van het Waterschap De Dommel is vereist. Ondanks deze wetenschap mocht het bedrijf Gebr. van Aarle van het dagelijks bestuur van het waterschap De Dommel vanaf 28 september 1999 doorgaan met het vergiftigen van de omgevingslucht en het oppervlaktewater met het valselijk geëtiketteerd kankerverwekkend arseenzuur en chroomtrioxide (chrom VI) zonder een daarvoor vereiste Wvo-vergunning in strijd met het op 29 september 1999 door het Europese Hof van Justitie (Zesde Kamer) gewezen arrest. Dit betekent dat het Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen (nu geregeld in artikel 225 EG-Verdrag) bevoegd is in eerste aanleg hiervan kennis te nemen **19) (zie ordner 1, tab 18)(zie ordner 2).**

Bij brief d.d. 28 januari 1999 (kenmerk: 19990111511) heeft R.F. Zeeuwen (na daarover op 7 januari 1999 telefonisch overleg te hebben gepleegd met [mr. R.R. Joesoef Djamil](#)) namens het College van procureurs-Generaal beslist het bedrijf Gebr. van Aarle, Ollandseweg 159 te Sint-Oedenrode, mag doorgaan met het plegen van de hierboven feitelijk bewezen misdrijven in samenspanning met en ten dienste van het Koninklijk Huis en de Staat der Nederlanden. Dit met als gevolg dat samen met andere dekmantebedrijven de Staat der Nederlanden daarmee vanaf 1999 groen licht heeft gegeven voor het vergiftigen van geheel Europa en de gehele wereld met miljoenen/miljarden kilogrammen uiterst giftige kankerverwekkende stoffen als valselijk geëtiketteerd arseenzuur en chroomtrioxide (chrom VI). Dit enkel en alleen om daarmee de grootaandeelhouders van **Shell/Billiton** (waaronder het Koninklijk huis en de Staat der Nederlanden) met honderden miljarden euro's onrechtmatig te verrijken. Het ministerie van VROM weet dit al ruim 20 jaar lang, maar weigert deze tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet te repareren met de voorkennis en wetenschap dat op grond van artikel 120 in de Grondwet daartegen toch niet bestuursrechtelijke, civielrechtelijk en strafrechtelijk kan worden opgetreden. Dit betekent dat het Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese

Gemeenschappen (nu geregeld in artikel 225 EG-Verdrag) bevoegd is in eerste aanleg hiervan kennis te nemen [19](#) (zie ordner 1, tab 18)(zie ordner 2).

Bij brief [d.d. 24 februari 2000](#) (nr. 00M379324) heeft voormalig Minister-President [W. Kok](#) hierop letterlijk als volgt gereageerd aan het [Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#) en aan A.M.L. van Rooij (zie ordner 1, tab 24):

“Geachte heer van Rooij; U zond naar mijn privé-adres een fax van 71 pagina´s. Ik verzoek u met klem dat niet meer te doen. De fax op mijn huisadres is echt bedoeld voor urgente zaken van groot belang. Uw faxen behoren daar niet toe. Inhoudelijk reageer ik niet meer op uw berichten. Reeds eerder heeft mijn ambtsvoorganger u geschreven dat dezerzijds niet meer zal worden gereageerd op uw post. Dat herhaal ik, en ik voeg daar dus nu ook het dringende verzoek aan toe om niet meer te faxen.”

Hiermee heeft Minister-President [W. Kok](#) (PvdA) in navolging van zijn ambtsvoorganger [drs. R.F.M. Lubbers](#) op 24 februari 2000 niet alleen mijn grondrechten als Nederlands burger afgenomen maar ook de grondrechten van het [Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#) waarvan A.M.L. van Rooij directeur is afgenomen (voor bewijs lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2008-09-04.php>)

In oktober 2001 is door oud-[regeringsleiders](#) de Club van Madrid opgericht en bestaat uit 70 voormalige [staatschefs](#) en [regeringsleiders](#) van 50 landen. De Club van Madrid heeft als belangrijkste doelstelling het versterken van wereldwijde [democratie](#). De huidige voorzitter van de Club van Madrid is [Wim Kok](#) die van 1994 tot 2002 [minister-president van Nederland](#) was. De Club van Madrid kent op dit moment onder voorzitterschap van voormalig Minister-President [W. Kok](#) de volgende leden:

1. [Valdas Adamkus](#) - voormalig president van Litouwen
2. [Esko Aho](#) - voormalig premier van Finland
3. [Martti Ahtisaari](#) - voormalig president van Finland
4. [Raúl Alfonsín](#) - voormalig president van Argentinië
5. [Sadiq al-Mahdi](#) - voormalig premier van Soedan
6. [Álvaro Arzú](#) - voormalig president van Guatemala
7. [Patricio Aylwin](#) - voormalig president van Chili
8. [José María Aznar](#) - voormalig premier van Spanje
9. [Belisario Betancur](#) - voormalig president van Colombia
10. [Carl Bildt](#) - voormalig premier van Zweden
11. [Valdis Birkavs](#) - voormalig premier van Letland
12. [Kjell Magne Bondevik](#) - voormalig premier van Noorwegen
13. [Gro Harlem Brundtland](#) - voormalig premier van Noorwegen
14. [Kim Campbell](#) - voormalig premier van Canada
15. [Fernando Henrique Cardoso](#) - voormalig president van Brazilië
16. [Aníbal Cavaco Silva](#) - president van Portugal
17. [Joaquim Chissano](#) - voormalig president van Mozambique
18. [Bill Clinton](#) - voormalig president van de Verenigde Staten
19. [Jacques Delors](#) - voormalig president van de Europese Commissie
20. [Filip Dimitrov](#) - voormalig premier van Bulgarije
21. [Abdul Karim al-Iryani](#) - voormalig premier van Jemen
22. [Leonel Fernández](#) - president van de Dominicaanse Republiek
23. [José María Figueres Olsen](#) - voormalig president van Costa Rica
24. [Vigdís Finnbogadóttir](#) - voormalig president van IJsland
25. [Eduardo Frei Ruiz-Tagle](#) - voormalig president van Chili
26. [César Gaviria](#) - voormalig president van Colombia
27. [Felipe González Márquez](#) - voormalig premier van Spanje
28. [Michail Gorbatsjov](#) - voormalig president van de Sovjet-Unie
29. [Inder Kumar Gujral](#) - voormalig premier van India
30. [António Guterres](#) - voormalig premier van Portugal
31. [Václav Havel](#) - voormalig president van Tsjecho Slowakije en de Tsjechische Republiek
32. [Osvaldo Hurtado](#) - voormalig president van Ecuador
33. [Lionel Jospin](#) - voormalig premier van Frankrijk

34. [Helmut Kohl](#) - voormalig bondskanselier van Duitsland
35. [Wim Kok](#) - voormalig premier van Nederland
36. [Alpha Oumar Konaré](#) - voormalig president van Mali
37. [Milan Kučan](#) - voormalig president van Slovenië
38. [Luis Alberto Lacalle](#) - voormalig president van Uruguay
39. [Ricardo Lagos](#) - voormalig president van Chili
40. [Zlatko Lagumdžija](#) - voormalig premier van Bosnië & Herzegovina
41. [Hong Koo Lee](#) - voormalig premier van Korea
42. Sir [John Major](#) - voormalig premier van het Verenigd Koninkrijk
43. [António Mascarenhas Monteiro](#) - voormalig president van Kaapverdië
44. Sir [Quett Ketumile Joni Masire](#) - voormalig president van Botswana
45. [Tadeusz Mazowiecki](#) - voormalig premier van Polen
46. [Rexhep Meidani](#) - voormalig president van Albanië
47. [Benjamin Mkapa](#) - president van de Verenigde Republiek Tanzania
48. [Anand Panyarachun](#) - voormalig premier van Thailand
49. [Andrés Pastrana](#) - voormalig president van Colombia
50. [Javier Pérez de Cuéllar](#) - voormalig premier van Peru en voormalig [Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties](#)
51. [Romano Prodi](#) - voormalig president van de EC en premier van Italië
52. [Jorge Quiroga](#) - voormalig president van Bolivia
53. [Fidel V. Ramos](#) - voormalig president van de Filipijnen
54. [Poul Nyrup Rasmussen](#) - voormalig premier van Denemarken
55. [Mary Robinson](#) - voormalig president van Ierland
56. [Petre Roman](#) - voormalig premier van Roemenië
57. [Jorge Sampaio](#) - voormalig president van Portugal
58. [Gonzalo Sánchez de Lozada](#) - voormalig president van Bolivia
59. [Julio María Sanguinetti](#) - voormalig president van Uruguay
60. [Jenny Shipley](#) - voormalig premier van Nieuw-Zeeland
61. [Mário Soares](#) - voormalig president van Portugal
62. [Adolfo Suárez](#) - voormalig premier van Spanje
63. [Hanna Suchocka](#) - voormalig premier van Polen
64. [Cassam Uteem](#) - voormalig president van de Republiek Mauritius
65. [Vaira Vīķe-Freiberga](#) - voormalig president van Letland
66. [Ernesto Zedillo](#) - voormalig president van Mexico
67. [Jerry John Rawlings](#) - voormalig president van Ghana
68. [Guy Verhofstadt](#) - voormalig premier van België

Met vorenstaande bewijzen is feitelijk komen vast te staan dat [Wim Kok](#) zich al vanaf 1989 ([Kabinet-Lubbers III](#)) schuldig heeft gemaakt aan totalitaire [oligarchie](#) en zijn voorzitterschap van de Club van Madrid gebruikt om dat wereldwijd geregeld te krijgen. Dat is 100% het tegenovergestelde van van een wereldwijde [democratie](#) wat de doelstelling is van de [Club van Madrid](#). Op grond van dit feit kan Wim Kok geen moment langer voorzitter en/of lid blijven van de Club van Madrid.

Het ministerie van VROM weet dit al ruim 20 jaar lang, maar weigert deze tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet te repareren met de voorkennis en wetenschap dat op grond van artikel 120 in de Grondwet daartegen toch niet bestuursrechtelijke, civielrechtelijk en strafrechtelijk kan worden opgetreden. Dit betekent dat het Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen (nu geregeld in artikel 225 EG-Verdrag) bevoegd is in eerste aanleg hiervan kennis te nemen.

Op 26 april 2002 heeft de ministerraad het Landelijk [Afvalbeheersplan 2002-2012](#) (hierna LAP) vastgesteld. Om dit LAP te handhaven is het team "*Bestuurlijk Landelijk Overleg Milieuwethandhaving (BLOM)*" opgericht dat bestaat uit: a) de minister van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (voorz.); b) de Minister van Justitie; c) de minister van Verkeer en Waterstaat; d) de minister van Landbouw Natuurbeheer en Voedselkwaliteit; e) twee met handhavingstaken belaste gedeputeerden namens het Interprovinciaal Overleg; f). twee bestuurders namens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten; g) een lid van het bestuur van de Unie van Waterschappen; h) de portefeuillehouder milieu van het College van procureurs-generaal; i) de Inspecteur-Generaal VROM. Op 21 mei 2006 bestond het BLOM uit de volgende leden (**zie ordner 2**):

- [Mevr. S.M. Dekker](#), minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;

- [Dhr. drs. P.L.B.A. van Geel](#), staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
- [Dhr. mr. J.P.H. Donner](#), minister van Justitie;
- [Dhr. dr. C.P. Veerman](#), minister van Landbouw, Natuur en Voedselveiligheid;
- [Mevr. Drs. M.H. Schultz van Haegen-Maas Geesteranus](#), staatssecretaris van verkeer en waterstaat;
- [Dhr. mr. G.J.R. Wolters](#), namens de VROM-Inspectie;
- [Dhr. drs. P.H. Schoute](#), namens de Unie van Waterschappen;
- [Dhr. B. Koelewijn, burgemeester Rijssen-Holten](#), namens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten;
- [Dhr. C.H.J. Lamers](#), burgemeester van Houten, namens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten;
- [Dhr. mr. H.A.E. Uniken Venema](#), namens het Openbaar Ministerie, College van Procureurs-generaal;
- [Dhr. A. Moens](#), gedeputeerde provincie Noord-Holland, namens het Interprovinciaal overleg;
- [Mevr. Drs. J.M.P. Moons](#), gedeputeerde provincie Noord Brabant, namens het Interprovinciaal Overleg;

Geïmpregneerd hout bevat in de afvalfase zo'n 2600 mg/kg arseen (arseenzuur) en zo'n 4800 mg/kg chroom VI (chromtrioxide) en moet op grond van de Europese Afvalstoffenlijst (EURAL) als gevaarlijk Afval worden verwijderd en verwerkt, hetgeen in Nederland in de gemeentelijke bouwverordeningen staat voorgeschreven. Dit betekent dat bij het verlenen van bouwvergunningen en sloopvergunningen door alle burgemeesters en wethouders van alle Nederlandse gemeenten voorschriften moeten zijn opgenomen, waarbij het geïmpregneerde sloophout en afvalhout aan de bron (dus op de sloopplaats of bouwplaats) wordt gescheiden en gescheiden wordt gehouden. Betreffend geïmpregneerd afvalhout moet vervolgens overeenkomstig de EURAL door een erkende afvalverwerker (tegen zeer hoge kosten) als gevaarlijk afval worden verwijderd en verwerkt op een zodanige wijze dat betreffende grote hoeveelheden (tientallen miljoenen kilogrammen) volledig in water oplosbare arseen (arseenzuur) en chroom VI (chromtrioxide) niet in de compartimenten water, bodem en lucht terecht kunnen komen. Ondanks deze voorkennis en wetenschap heeft de Nederlandse ministerraad op 26 april 2002 het LAP vastgesteld waarin is beslist (**zie ordner 2**).

1. dat alle colleges van burgemeester en wethouders der Nederlandse gemeenten hun eigen bouwverordening moeten overtreden;
2. dat alle colleges van burgemeester en wethouders der Nederlandse gemeenten en alle gedeputeerde staten der Nederlandse provincies de Europese EURAL moeten overtreden;
3. dat alle colleges van burgemeester en wethouders der Nederlandse gemeenten en alle gedeputeerde staten der Nederlandse provincies de door mij gewonnen onherroepelijke uitspraak no's F03.98.0171, F03.98.0179, F03.98.0180, F03.98.0181, F03.98.0182, F03.98.0183 en F03.98.0184 van 19 augustus 1998 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State moeten overtreden en betreffend gevaarlijk afval moeten verdunnen om het vervolgens met miljarden euro's aan Europese subsidie bij te stoken in de Nederlandse kolengestookte groene stroomcentrales, waarmee de tientallen miljoenen kilogrammen arseen (arseenzuur) en chroom VI (chromtrioxide) via de lucht, dan wel via het vliegias en of bodemas via tijdelijk nieuwe producten als cement, asfalt, milieubeton, green bricks op een ongecontroleerde wijze in ons leefmilieu worden verspreid;
4. dat alle dagelijkse besturen van de Nederlandse waterschappen en verantwoordelijk minister van Verkeer en Waterstaat het door mij op 29 september 1999 gewonnen arrest in de zaak C-231/97 bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen moeten overtreden en via de lucht tientallen miljoenen kilogrammen arseen (arseenzuur), chroom VI, kwik en andere levensgevaarlijke zware metalen moeten lozen in het oppervlaktewater zonder een daarvoor vereiste Wvo-vergunning en zonder daarvoor zuiveringsheffing te betalen;
5. dat de Nederlandse politie en justitie tegen bovengenoemde zware wetsovertredingen niet strafrechtelijk mogen optreden maar juist het tegenovergestelde moeten doen en juist strafrechtelijk moeten optreden tegen degenen die niet meewerken aan het plegen van bovengenoemde zware misdrijven, die vanuit Nederland binnen twee generaties nagenoeg de gehele wereld vergiften met onder meer honderden miljoenen kilogrammen volledig in water oplosbaar arseen (arseenzuur) en chroom VI (chromtrioxide).

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat de door voormalige premier De Quay genoemde "*Houben-clan*" als gevolg van zijn grote vriendschap met het Koninklijk Huis de gehele Nederlandse regering,

alle provinciale besturen, gemeentelijke besturen en andere lokale besturen, als wel het gehele justitiële en politie apparaat volledig in haar macht heeft en Europa (maar ook de wereld) enkel en alleen nog gered kan worden uit deze algehele vegiftigingscyclus vanuit een land buiten Nederland, dan wel vanuit de Europese Unie. Lidstaat Nederland heeft daarmee in zeer ernstige mate het EG-Verdrag overtreden.

Juist om die reden heb ik vanuit het Ecologisch Kennis Centrum B.V. namens de Sociale Databank Nederland, [Stichting Behoud Leefmilieu Buggenum](#) en een 10-tal directe belanghebbenden op 29 mei 2006 hierover een klacht ingediend bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen t.a.v. de Secretaris Generaal. De inhoud van deze klacht kunt u lezen bij de Sociale Databank Nederland op internet (lees op: <http://www.sdnl.nl/ekc-europese-commissie.htm>). Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud, die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen en tevens aan u gericht. Bij brief van 11 juli 2007 (Brussel, 11.07.2006"D/55767) bericht Griffie Overheidssteun Martien Ben Kaida aan het Ecologisch Kennis Centrum B.V. letterlijk het volgende:

“Betreft: CP150/06 – Treatment of impregnated waste wood, Geachte mevrouw, Geachte heer, Hierbij bevestigt het Directoraat-generaal voor Concurrentie u de goede ontvangst van uw brief van 29.05.2006, ref. SBN/SBL/290506/KL. Het Directoraat-generaal voor Concurrentie zal niet nalaten de nodige onderzoeken te verrichten om de door u verstrekte inlichtingen na te trekken. Zij zal u zo spoedig mogelijk in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek. Met de Meeste hoogachting, Martine Ben Kaida, Griffie Overheidssteun. COMP/A/35553- 11.07.2006-g4-ac.”

Na dit bericht te hebben ontvangen met de toezegging dat hiernaar onder leiding van het Directoraat-generaal van de Europese gemeenschappen snel inhoudelijk onderzoek zou worden uitgevoerd kan ik u berichten dat het Ecologisch Kennis Centrum B.V., na maar liefst vijf jaar, de beloofde resultaten van dat onderzoek nog steeds niet heeft ontvangen. Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat de koninklijke Nederlandse “Houben-clan” zich ook volledig heeft weten te infiltreren binnen de Commissie van de Europese Gemeenschappen, hetgeen zeer ernstig te noemen is. Gelukkig is de Nederlandse premier [J.P. Balkenende](#) (CDA) niet de nieuwe president van Europa geworden want dan waren de (chemische) rampen voor de gehele Europese bevolking en vanuit Europa voor de gehele wereldbevolking niet te overzien geweest. Als feitelijk bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd de [brief d.d. 26 augustus 2008](#) (kenmerk: 3370579) daarover van voormalig Minister-President Jan Peter Balkenende (CDA) aan A.M.L. van Rooij. Daarin staat letterlijk het volgende geschreven (**zie ordner 1, tab 25**):

“Geachte heer van Rooij; Uw zeer omvangrijke dossier, gedateerd op 28 juli 2008, heb ik ontvangen. Hierin hebt u verschillende verzoeken. Ik kan u mededelen dat ik niet op deze verzoeken inga. Uit uw dossier blijkt dat u vele jaren correspondeert met verschillende overheidsinstanties. Mijn ambtsvoorgangers hebben u laten weten niet meer op uw brieven te zullen reageren. Hier sluit ik mij bij aan. ”

Hiermee heeft Minister-President [Jan Peter Balkenende](#) (CDA), een [persoonlijk goede vriend](#) van burgemeester [Peter Maas](#) (CDA) van Sint-Oedenrode, mijn grondrechten als Nederlands burger afgenomen (voor bewijs lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2008-09-04.php>).

Op 2 mei 2002 laat ik aan [Pim Fortuyn](#) per fax letterlijk de volgende aangetekende brief toekomen:

**Aan: P. Fortuyn,
G.W. Burgerplein 11,
3021 AT Rotterdam.**

Sint Oedenrode, 3 mei 2002.

Ons kenmerk: PF/03052/br.

Geachte heer Fortuyn,

Zeer geschokt ben ik over de wijze waarop Wim Kok, Frits Bolkestein, de Pv/dA, etc, u persoonlijk beschuldigen. U spreekt namelijk de waarheid.

Wim Kok (Pv/dA), Jan Pronk (Pv/dA), A. Kosto (Pv/dA), Tjeenk Willink (Pv/dA), etc. hebben met de hulp van dit paarse kabinet de gehele politiek, de gehele rechterlijke macht en het gehele O.M. corrupt gemaakt en ons gehele land vergiftigd met uiterst giftige kankerverwekkende stoffen. Dit alles met misbruik van grote bedragen aan gemeenschapsgeld (subsidie) onder de dekmantels als ecologisch, milieuvriendelijk, biomassa, groene stroom, duurzaam, CO2-reductie, KOMO-keur, milieubeton, secundaire brandstof, hergebruik, Rio de Janeiro protocol en Kyoto-protocol.

Dit alles heeft zich in gang gezet vanuit kabinet Lubbers III, waarin Wim Kok minister van Financiën was, en Jan Pronk minister van Ontwikkelingssamenwerking. Het zijn juist zij, de Pv/dA, maar ook de gesetelde CDA in Brabant en Limburg, die een groot gevaar vormen voor onze maatschappij en het leefbaar houden van ons land. De volgende bijgevoegde stukken maken dat volstrekt duidelijk:

- I. Mijn brief van 22 april 2002, kenmerk VROM/22042/vz, aan de minister van VROM, J.P. Pronk (Pv/dA).**
- II. Mijn wrakingsverzoek d.d. 28 januari 2002, kenmerk: Bes/28012/wra, van A. Kosto aan de Raad van State (Pv/dA).**
- III. Mijn brief d.d. 13 april 2001, kenmerk: TEK/13041/vz, aan de Voorzitter van de Tweede Kamer mw. J. van Nieuwenhoven, en haar antwoord daarop (Pv/dA).**
- IV. Mijn klacht d.d. 24 februari 2002 aan de Nationale Ombudsman over Wim Kok (Pv/dA) en de reactie daarop van die Nationale Ombudsman.**
- V. Mijn brief/persbericht d.d. 2 mei 2002 aan milieuwethouder E.H.G.J.M. Huijbregts van Sint Oedenrode (Oorzaak Pv/dA en CDA).**
- VI. Mijn aangifte van 10 april 2002 van het plegen van valsheid in geschrift van de staatsraden R. Cleton, dr. J.C.K.W. Bartel, mr. R.J. Hoekstra en mr. P. van Dijk, incl. krantenartikelen. (Oorzaak Tjeenk Willink Pv/dA en voorheen Scholten CDA).**

Ik wil u vragen deze stukken met bijlagen goed te bekijken.

Hierbij geef ik u toestemming om alle stukken te gebruiken in uw strijd tegen de huidige criminele gesetelde politieke macht, polderdictatuur genaamd.

Op mijn kennis en ervaring hierover kunt u rekenen, in geval u dat wenselijk acht.

**Gaarne ontvang ik uw reactie, Met vriendelijke groeten, Ecologisch Kennis Centrum B.V.
voor deze,**

**Ing. A.M.L. van Rooij,
directeur.**

C.c. - René van den Oord (met dank aan hem).

Vier dagen later op 6 mei 2002 wordt Pim Fortuyn vermoord. De aangetekende brief met 2 kilogram aan feitelijk bewijsmateriaal wordt 20 dagen later, nadat Pim Fortuyn is begraven, afgegeven op het adres van Pim Fortuyn. (voor feitelijke onderbouw lees: <http://www.sdnl.nl/fortuyn1.htm>).

6 mei 2002: [Pim Fortuyn](http://www.deepjournal.com/p/2/a/nl/628.html) wordt vermoord. In een officieel rapport staat geschreven dat er twee soorten munitie is gebruikt, te weten: 9 mm en 5.6 mm. Uit het pistool waar Volkert van der Graaf mee heeft geschoten kunnen geen twee verschillende soorten kogels zijn gekomen. Dat betekent dat er een tweede schutter geweest moet zijn (voor feitelijke onderbouw lees: <http://www.deepjournal.com/p/2/a/nl/628.html>).

Op 11 mei 2002 wordt [Pim Fortuyn](#) begraven.

Op 22 mei 2002 (20 dagen later) werden de door mij bij aangetekende brief op 2 mei 2002 verzonden bewijsstukken afgeleverd op het adres van Pim Fortuyn.

Op 25 mei 2002 schrijft [Jan van Egmond](#), journalist bij het [Eindhovens dagblad](#), zonder hoor- en wederhoor te hebben toegepast, over mij letterlijk het volgende artikel in het Eindhovens Dagblad:

“Vertrouwelijke gegevens Rooi in openbaarheid SINT-OEDENRODE - De aanmeldingslijst voor de opkoopregeling van agrarische bedrijven is een vertrouwelijk stuk. Het gaat immers over financiële en ook vaak emotionele zaken van privépersonen. Bij een ingezonden brief van het Ecologisch Kenniscentrum, het bureau van milieuactivist Ad van Rooi uit Sint-Oedenrode, zat die lijst als bijlage. Hoe heeft dit kunnen gebeuren? Het college van B en W van Rooi werd donderdag behoorlijk in verlegenheid gebracht door deze vraag van het nieuwe CDA-raadslid [H. van den Berk](#). De lijst had vertrouwelijk ter inzage gelegen in de leeskamer van het gemeentehuis, waartoe alleen gemeenteraadsleden en bevoegde ambtenaren toegang hebben. Wethouder [C. van Rossum](#) kon het achterste van zijn tong niet laten zien. "De verleiding is natuurlijk groot om te gaan gissen, maar het enige antwoord dat ik kan geven is: we weten het niet."

Het is hierbij goed te weten dat ik helemaal geen vertrouwelijke gegevens in de openbaarheid heb gebracht. Het betroffen openbare stukken waarvoor ik heb betaald en die ik niet aan de media had verstrekt. Hiermee is vast komen te staan dat CDA-raadslid [H. van den Berk](#) en het Eindhovens Dagblad beiden groot belang hadden dat ik (A.M.L. van Rooij) en zijn [Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#) direct na de [moord op Pim Fortuyn](#) in het [Eindhovens dagblad](#) werden afgeschilderd als milieuactivist, vanwaar praktijken plaatsvonden gelijk aan die van Volkert van der Graaf (voor feitelijke onderbouw lees: <http://www.sdnl.nl/fortuyn1.htm>). Dat het CDA van CDA-raadslid H. van den Berg daar groot belang bij had kunt hierboven lezen (voor feitelijke onderbouw lees ook: <http://www.hetechtenieuws.org/2008-09-04.php> en <http://www.hetechtenieuws.org/2009-11-07.php>). Dat het Eindhovens Dagblad daar groot belang bij had kunt u eveneens hierboven lezen (voor feitelijke onderbouw lees ook: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-10-11.php>). Als waardering daarvoor volgde raadslid [H. van den Berk](#) (CDA) wethouder [C. van Rossum](#) (CDA) op om onder burgemeester [P.M. Maas](#) (CDA) te dienen als wethouder en 1e loco-burgemeester die ook milieu en ruimtelijke ordening in haar portefeuille heeft.

Hoe ver [Frank Houben](#) (CDA) als kamerheer van koningin Beatrix en als persoonlijke getuige van het huwelijk van kroonprins Willem-Alexander met Maxima daarmee mag gaan zonder dat koningin Beatrix opstaat en zegt: *“nu niet verder!”* maken de volgende bewijzen glashelder:

Ten tijde dat [Frank Houben](#) nog commissaris van de de koningin van Noord-Brabant was heeft hij zelf geregeld dat de onnodige massale vergiftiging van de Nederlandse bevolking en vanuit Nederland de wereldbevolking met onder meer honderdduizenden kilogrammen volledig in water oplosbaar arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) via dekmantelbedrijven (als mijn buurman Gebr. van Aarle) *“duurzaamheid”* wordt genoemd, waarvoor hij stichting Telos in het leven heeft geroepen die in 2003 aan hem de eerste *“Frank Houben duurzaamheidsprijs”* heeft uitgereikt, die vervolgens om de twee jaar aan personen worden uitgereikt die veel voor het milieu en de natuur hebben gedaan. In 2005 heeft hij deze Frank Houben duurzaamheidsprijs uitgereikt aan [Ger van den Oetenlaar](#) (wethouder in Bostel), in 2007 aan [Rob de Vrind](#) en in 2009 aan [Ron Lodewijk](#) (journalist Brabants Dagblad). Op deze wijze haalt hij kritische mensen van weleer in zijn kamp om onder de dekmantel van *“duurzaamheid”* letterlijk alles te vergifigen met onder meer de volledig in water oplosbare meest kwalijke kankerverwekkende stoffen als arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI).

Nederland kent twee [Civiele Orden](#), die in het leven zijn geroepen om verdienstelijke personen te decoreren. Het zijn de Orde van de Nederlandse Leeuw en de Orde van Oranje-Nassau. Beide Orden hebben een eigen geschiedenis en karakter. Het Kapittel voor de Civiele Orden heeft als taak de decoratievoorstellen landelijk te toetsen aan het Ordereglement en vervolgens de *‘minister die het aangaat’* over de voorstellen te adviseren. Ook adviseert het Kapittel over de toekenning van de Erepennig voor Menslievend Hulpbetoon. Sinds 1 november 2005 is [mr. F.J.M. Houben](#) hiervan voorzitter en [mr. J.C. van Ingen](#) secretaris. Dit betekent dat Frank Houben vanaf 1 november 2005

daarmee de hoogste zeggingschap heeft gekregen aan welke personen op koninginnendag een koninklijke onderscheiding krijgen. Het moge u duidelijk zijn dat dit nagenoeg allemaal mensen zullen zijn die voldoen aan zijn “*duurzaamheidseisen*” en daarmee behoren tot de “*Houben-clan*” zoals voormalig premier [De Quay](#) dat noemt. De gevolgen daarvan zullen desastreus zijn voor de gehele wereldbevolking.

Met de voorkennis van bovengenoemde feitelijke en wettelijk informatie heeft voormalig minister [Piet Hein Donner](#) van Justitie ([Kaninet-Balkenende II](#)) op 1 juli 2004 onderhuids de actio popularis (het procesrecht voor éénieder) afgeschaft, zodat de 16,5 miljoen Nederlanders bestuursrechtelijk niet meer kunnen procederen tegen de hierboven door de Staat der Nederlanden gesubsidieerde massale vergiftiging met onder meer tientallen miljoenen kilogrammen valselijk geëtiketteerd arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI)(voor bewijs lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2008-07-22.php>). Niemand beter als [Piet Hein Donner](#) wist dat als gevolg van het opnemen van artikel 120 in de Grondwet de Staat der Nederlanden, de Nederlandse Provincies, Gemeenten en Waterschappen naar eigen willekeur met bedrijven, bedrijfsverenigingen (waaronder de [Vereniging van Houtimpregneerbedrijven in Nederland](#)), stichtingen, (criminele) organisaties en/of natuurlijke personen convenanten kan afsluiten, verklaringen kan tekenen, overeenkomsten kan aangaan, afspraken kan maken (is de definitie van een verdrag) in strijd met alle wetten zonder dat dit door de rechter mag worden beoordeeld of getoetst. Daarmee zijn de Staat der Nederlanden, de Nederlandse Provincies, Gemeenten en Waterschappen samen met de door hen uitgezochte dekmantelbedrijven en/of dekmantelpersonen vanaf 1983 tot op heden een grote in collusie samenwerkende criminele organisatie waartegen de rechter bestuursrechtelijk, civielrechtelijk en strafrechtelijk niet kan optreden. Om de Staat der Nederlanden als gevolg van deze massale vergiftiging te vrijwaren voor toekomstige miljarden/triljoenen euro's aan schadeclaims heeft voormalig minister [Piet Hein Donner](#) van Justitie onderhuids het “*procesrecht voor eenieder*” afgeschaft. Hiermee is de meest ernstige vorm van totalitaire [oligarchie](#) in opdracht van huidig minister [Piet Hein Donner](#) van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties feitelijk bewezen.

Op 22 november 2006 ging A.M.L. van Rooij meedoen aan de verkiezingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor [Lijst 14](#). Volgens de bekende journalist [Julius Vischjager](#) liep mijn leven daardoor groot gevaar. Julius Vischjager is geboren in [Amsterdam](#) op [28 januari 1937](#), is al ruim dertig jaar [journalist](#), [hoofdredacteur](#), [fotograaf](#), [uitgever](#) en enige medewerker van *The Daily Invisible*, voor zover bekend de enige handgeschreven krant ter wereld. Julius Vischjager heeft met zijn krant al bijna dertig jaar lang het unieke voorrecht dat hij tijdens de wekelijkse persconferentie van de [minister-president](#) de laatste vraag mag stellen, waarna de minister-president meestal zelf het vaak wat kolderieke antwoord in *The Daily Invisible* schrijft. Toen [premier Balkenende](#) de wekelijkse persconferentie van [Nieuwspoor](#) verplaatste naar het [Ministerie van Algemene Zaken](#), is Julius Vischjager dit privilege tijdelijk afgenomen. Na vele protesten is het hem teruggegeven. Om te voorkomen dat Ad van Rooij hetzelfde lot zou ondergaan al [Pim Fortuyn](#) heeft hij van [Ad van Rooij](#) en [Huib Poortman](#) (nummer 1 op Lijst 14) en foto gemaakt voor het bronzen verzetmonument '[Ongebroken Verzet 1940-1945](#)' in Rotterdam en daarover een artikel in zijn volgende “*Daily Invisible*” geschreven, waarvoor ik hem erg dankbaar ben. Om te voorkomen dat [Lijst 14](#) in de Tweede Kamer kwam, is deze nieuwe politieke partij door de gesettelde media doodgezwegen.

Direct daarna werden door mijn werkgever Philips Healthcare, waarvoor ik als safety manager werkzaam ben, allemaal rare dingen gedaan in een poging mij ‘geestesziek’ verklaard te krijgen. Ook [Philips Healthcare](#) wordt door de Staat der Nederlanden gebruikt als dekmantelbedrijf. Toen ik daarover vanuit mijn functie als [Philips Safety Manager](#) het [verdiepingsonderzoek d.d. 10 maart 2007](#) had geschreven met daarin de volgende conclusies en aanbevelingen was het hek van de dam [19](#) (zie ordner 2):

Conclusies en aanbevelingen:

- I. **Leg dit verdiepingsonderzoeksrapport, met bijbehorende bijlagen, onverwijld voor aan alle leden van het PMSN-bestuur van PMSN-Best en vraag om hun persoonlijke reactie daarop;**
- II. **Leg dit verdiepingsonderzoeksrapport, met bijbehorende bijlagen, op een door het PMSN-bestuur te bepalen geschikte moment voor aan alle leden van de Ondernemingsraad van PMSN-Best (is wettelijk verplicht) en vraag om hun reactie daarop;**

- III. Leg dit verdiepingsonderzoeksrapport, met bijbehorende bijlagen, gezien de daarin genoemde ernstige feiten van grensoverschrijdende aard, onverwijld voor aan Philips President [G. Kleisterlee](#) van de Koninklijke [Philips Electronics N.V.](#) die ook Voorzitter is van de [Raad van Bestuur](#) en de Groepsraad;
- IV. Draag er zorg voor dat hiervan onverwijld strafaangifte wordt gedaan bij de [International Criminal Police](#) (Interpol) daar hier sprake is van zware grensoverschrijdende organisatie criminaliteit waarvan niet alleen PMSN-Best maar ook alle andere ondernemingen van de Koninklijke Philips Electronics N.V. het slachtoffer zijn;
- V. Verbreek onverwijld alle contacten met [KEMA](#) tot het moment de International Criminal Police (Interpol) het strafrechtelijk onderzoek naar aanleiding van bovengenoemde strafaangifte heeft afgerond.

Uiteraard sta ik, als werknemer, te uwer beschikking voor nadere toelichting of uitleg hieromtrent die PMSN-Best maar ook de Koninklijke Philips Electronics N.V. van mij verlangt.

In afwachting van uw spoedige beslissing op bovengenoemd 5-tal aanbevelingen, verblijf ik,

Met vriendelijke groeten
[Ad van Rooij, Safety Manager](#)

Voormalig verantwoordelijk algemeen directeur [Roel Fonville](#) van Philips Healthcare heeft dit verdiepingsonderzoek d.d. 10 maart 2007 met bovengenoemde conclusies en aanbevelingen van zijn safety manager Van Rooij achtergehouden voor de meeste leden van het PMSN-bestuur en voor Philips President [G. Kleisterlee](#) van de Koninklijke Philips Electronics N.V. die ook voorzitter was van de [Raad van Bestuur](#). De heer [Roel Fonville](#) (als verantwoordelijk directeur) heeft daarvan ook geen strafaangifte gedaan bij de [International Criminal Police](#) (interpol), terwijl de gepleegde strafbare feiten en grensoverschrijdende milieumisdrijven door zijn safety manager Van Rooij in betreffend verdiepingsonderzoek d.d. 10 maart 2007 feitelijk glashelder zijn onderbouwd.

Onder druk van algemeen directeur Roel Fonville heeft Philips [bedrijfsarts H. Mol](#) van [Achmea-Vitale](#) Safety Manager [Ad van Rooij](#), buiten zijn huisarts om, op 5 oktober 2007 met ingang van 24 september 2007 voor 100% arbeidsongeschikt verklaard en op 5 oktober 2007 daarover letterlijk het volgende in het medische dossier van [Ad van Rooij](#) opgeschreven [19](#)):

Datum: 05-okt-2007 (BAA: Mol, H.)

In het kader van een verzuim

Subjectief: problemen rond functioneren, ervaart te weinig tijd, geen reactie op zijn verweer/ beslisboom denkt dat het komt door VG 87 iets met arseen en chroomtrioxide

Objectief: blijft terugkomen op achterdochtige wijze soort complotten

Plan: ik ervaar onvoldoende expertise advies extern expert wil dit niet advies nadenken anders conflict richtlijn toepassen eval 1 wk.

Bij onherroepelijke [beschikking d.d. 2 juli 2008](#) in zaaknummer: 55642-08/383 heeft kantonrechter mr. R.R.M. de Moor van de rechtbank 's-Hertogenbosch hierover letterlijk het volgende beslist [45](#) (zie **ordner 3, achter tab 1**):

Blz. 11

“Door PMSN is ter zitting echter gesteld dat zij Van Rooij niet als arbeidsongeschikt beschouwd”

Blz. 12

“Uit het omvangrijke dossier dat door althans namens Van Rooij is overlegd en zijn optreden ter zitting, is de kantonrechter gebleken dat Van Rooij een zeer hoge betrokkenheid heeft bij PMSN en bij zijn takenpakket als Safety Manager. Daarnaast is Van Rooij een erg gedreven man in zaken die gezondheid en milieu aangaan.”

Met deze uitspraak van kantonrechter mr. R.R.M. de Moor van de rechtbank 's-Hertogenbosch is onherroepelijk beslist dat Philips safety manager [Ad van Rooij](#) nooit arbeidsongeschikt is geweest en vanwege zijn zeer hoge betrokkenheid bij Philips Medical Systems Nederland B.V. (PMSN) en bij zijn takenpakket als Safety Manager juist goed functioneert. Ondanks deze onherroepelijke beschikking van kantonrechter mr. R.R.M. de Moor weigert Philips bedrijfsarts [H. Mol](#) van [Achmea-Vitale](#) onder druk van huidig algemeen directeur van Philips Healthcare het medische dossier van A.M.L. van Rooij daarop te schonen. Als gevolg daarvan kreeg A.M.L. van Rooij bij [brief d.d. 12 mei 2009](#) van het [UWV](#) letterlijk het volgende bericht [46](#), [19](#) (zie ordner 3, achter tab 2):

Geachte heer Van Rooij,

Volgens onze informatie bent u al een tijd ziek en kunt u daardoor niet of maar gedeeltelijk werken. Als u twee jaar (104 weken) ziek bent, kunt u mogelijk een WIA-uitkering krijgen. Dat kan alleen als u samen met uw werkgever voldoende heeft gedaan aan re-integratie. In deze brief leest u wat u kunt doen.

Als gevolg daarvan kreeg niet Philips Healthcare maar Van Rooij Holding B.V. als werkgever van A.M.L van Rooij bij [brief d.d. 12 mei 2009](#) van het [UWV](#) letterlijk het volgende bericht [47](#), [19](#) (zie ordner 3, achter tab 3):

Geachte heer/mevrouw,

Uw werknemer, de heer A.M.L. van Rooij (BSN 0933.91.225), is volgens onze informatie al een tijd ziek en kan daardoor niet of maar gedeeltelijk werken. Als uw werknemer twee jaar (104 weken) door ziekte niet kan werken, kan hij mogelijk een WIA-uitkering krijgen. Dat kan alleen als u samen met uw werknemer voldoende heeft gedaan aan re-integratie. In deze brief hebben we op een rij gezet wat er van u als werkgever verwacht wordt. Uw werknemer heeft ook een brief ontvangen.

Op deze wijze wordt Philips Safety Manager Ad van Rooij door de algemeen directeur van Philips Healthcare in strijd met bovengenoemde onherroepelijke [beschikking d.d. 2 juli 2008](#) in zaaknummer: 55642-08/383 van kantonrechter mr. R.R.M. de Moor van de rechtbank 's-Hertogenbosch in samenspannende afstemming met het UWV en voormalig minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid [Piet Hein Donner](#) (CDA) vanaf 5 oktober 2007 tot op heden voor 100% arbeidsongeschikt gehouden zonder doorbetaling van salaris tijdens ziekte waartoe Philips op grond van de [Ziekewet](#) en haar eigen [Philips CAO](#) wettelijk verplicht is.

Vanaf 5 maart 1998 werkt A.M.L.(Ad) van Rooij als werknemer:

- voor 60% van zijn tijd voor werkgever Philips Medical Systems Nederland B.V.
- voor 40% van zijn tijd voor werkgever Van Rooij Holding B.V.

Zonder dat Van Rooij Holding B.V. als werkgever bij de Arbodienst Achmea-Vitale is aangesloten heeft Philips bedrijfsarts H. Mol van Achmea-Vitale door toedoen van de algemeen directeur Roel Fonville van Philips Healtcare A.M.L. van Rooij, buiten zijn huisarts om, als werknemer van Van Rooij Holding B.V. op 5 oktober 2007 met ingang van 24 september 2007 voor 100% arbeidsongeschikt verklaard. Ondanks bovengenoemde onherroepelijke beschikking d.d. 2 juli 2008 in zaaknummer: 55642-08/383 van kantonrechter mr. R.R.M. de Moor van de rechtbank 's-Hertogenbosch dat A.M.L. van Rooij juist goed functioneert als safety manager weigert de algemeen directeur van Philips Healthcare, ondanks vele verzoeken daarom, het medische dossier van A.M.L. van Rooij daarop te schonen. Als gevolg daarvan heeft Ad van Rooij ook vanuit Van Rooij Holding B.V. en het Ecologisch Kennis Centrum B.V. al vanaf 1 augustus 2008 geen enkele inkomsten meer en loopt Ad van Rooij en zijn vrouw Annelies vanaf die tijd onverzekerd rond. Dit heeft in opdracht van Philips Healthcare verzekeraar "[IAK-Verzekeringen BV](#)" weer diverse gerechtelijke procedures tot gevolg gehad. De totale schade als gevolg daarvan loopt tot op heden in de miljoenen euro's.

Als gevolg van de hierboven feitelijk bewezen totalitaire [oligarchie](#) is mijn advocaat [E. Pasman](#) te Amsterdam (ondanks haar eerdere toezegging dat te zullen regelen) niet in staat om mijn medisch dossier geschoond te krijgen overeenkomstig bovengenoemde onherroepelijke beschikking d.d. 2 juli 2008 in zaaknummer: 55642-08/383. Voor haar pogingen daartoe heeft zij maar liefst € 6.545,00 euro en € 19.807,13 euro in rekening gebracht, zonder daadwerkelijk ook maar iets te hebben gedaan. Zij heeft op deze wijze in samenspraak met Philips daarmee maar liefst € 26.352,13 euro van A.M.L. van Rooij gestolen. Als bewijs daarvoor vindt u betreffende nota's d.d. 5 juli 2010 van advocaat E. Pasman bijgevoegd (**zie ordner 3, achter tab 4**): .

Onder deze omstandigheden krijgen Ad en Annelies van Rooij en hun paardenhouderij met bijbehorende minicamping "[Camping en Pensionstal Dommeldal](#)" in opdracht van burgemeester [Peter Maas](#) (CDA) en Loco-burgemeester [H.W.M.A. van de Berk](#) (CDA) van Sint-Oedenrode al jarenlang te maken met de ene na de andere meest onrechtmatige, executoriale beslaglegging op eigendommen, dwangsomplegging van totaal honderdduizenden euro's en verzegeling van bedrijfsgebouwen met als doel letterlijk alles af te nemen van Ad en Annelies van Rooij en voor een appel en een ei te verkopen ten gunste van de hierboven feitelijk bewezen totalitaire [oligarchie](#). Bijgevoegd vindt u de volgende recente bewijsstukken:

- verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 14 maart 2010 (kenmerk: C&P/140311/VZ) van A.M.L. van Rooij aan de Staat der Nederlanden t.a.v. minister [Melanie Schultz van Haegen](#) van Infrastructuur en Milieu. Hierop weigert minister Melanie Schultz van Haegen te beslissen. Het betreft hier een onrechtmatige afpersing van A.M.L. van Rooij van maar liefst € 11.859,81 door de Staat der Nederlanden **48) (zie ordner 3, achter tab 5)**;
- verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 10 maart 2010 (kenmerk: C&P/100311/VZ) van A.M.L. van Rooij aan burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode. Hierop weigeren burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode te beslissen. Het betreft hier een onrechtmatige afpersing van A.M.L. van Rooij van maar liefst € 50.000,00 en € 8.859,00 door burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode, onrechtmatige verzegeling van de kamers en douches bij camping en pensionstal Dommeldal door burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode en onrechtmatige executoriale beslaglegging op alle onroerende goederen door burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode **49) (zie ordner 3, achter tab 6)**;
- afpersingsbrief d.d. 7 juli 2011 voor maar liefst € 50.000,- van burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode (**zie ordner 3, achter tab 7**);
- afpersingsbrief d.d. 15 juli 2011 voor maar liefst € 50.000,- van burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode (**zie ordner 3, achter tab 8**);
- afpersingsbrief d.d. 6 juli 2011 voor maar liefst € 1.946,90 van advocaat mr. H.G.J. Jacobs te Waalre in opdracht van IAK-Verzekeringen B.V. te Eindhoven (**zie ordner 3, achter tab 9**);
- afpersingsbrief d.d. 29 april 2011 voor € 148,95 van het Centraal Justitieel Incassobureau (**zie ordner 3, achter tab 10**);
- afpersingsbrief d.d. 29 juni 2011 voor € 148,95 van het Centraal Justitieel Incassobureau (**zie ordner 3, achter tab 11**);

Voormalig minister [Piet Hein Donner](#) van Sociale Zaken en Werkgelegenheid weigert al maar liefst meer dan twee jaar een besluit te nemen overeenkomstig een door Ad van Rooij (Ecologisch Kennis Centrum B.V.) op 20 mei 2009 (nummer: 200807464/1/H3) gewonnen onherroepelijke uitspraak bij de Raad van State. Daarin heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State letterlijk het volgende beslist **50) (zie ordner 3, achter tab 12)**:

2.10.2. Het besluit van 10 november 2008 is gebaseerd op de uitkomst van dat rapport van de GGZ. De methode, inhoud en uitkomsten van dat GGZ-onderzoek blijken niet uit het besluit. Evenmin maakt dat GGZ-rapport deel uit van de gedingstukken. Op verzoek van de Afdeling heeft de minister dat rapport alsnog overgelegd. Uit het rapport van de GGZ blijkt dat Search B.V. ter plaatse een onderzoek heeft verricht. Uit het rapport van het onderzoek van Search B.V. van 8 januari 2007 blijkt dat slechts het zand van de zandbak op de speelplaats van de school is onderzocht en dat van de houten palen wel een monster is genomen, maar dat dit niet is geanalyseerd. Verder heeft Search B.V. geadviseerd de onderzoeksresultaten aan GGD over te leggen, omdat deze instantie wellicht meer kan vertellen over de risico's.

Nu het besluit is gebaseerd op de uitkomsten van een niet volledig onderzoek en daarin evenmin de opgestelde risico-inventarisatie en -evaluatie is betrokken, is het besluit in

strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht niet zorgvuldig voorbereid en berust het in strijd met artikel 7:12 van die wet niet op een deugdelijke motivering.

Het beroep slaagt. Het besluit dient te worden vernietigd. De minister dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

In betreffende opgestelde risico-inventarisatie en -evaluatie d.d. 8 februari 2007 staat letterlijk het volgende geschreven [51](#) (zie ordner 3, achter tab 13):

De zandbak waarin de kinderen spelen is omgeven met geïmpregneerde houten palen. Deze palen blijken geïmpregneerd te zijn met het bestrijdingsmiddel [Celfix OX](#) van [Swaay Hout Schijndel](#) met als toelatingsnummer: 11381 N. De toelatingsbeschikking van het CTB vindt u bijgevoegd ([zie productie 3](#)). Een liter van dit bestrijdingsmiddel weegt zo'n 1700 gram en bevat:

- 591 g/l chroomtrioxide
- 238 g/l koperoxide
- ± 800 g/l andere onbekende zeer giftige, giftige, bijtende of schadelijke stoffen.

Een kuub van dit geïmpregneerde hout bevat ten minste 8 kilogram bestrijdingsmiddel Celfix OX, hetgeen afhankelijk van het soort hout kan oplopen tot 25 kilogram per kuub.

Niet alleen de zandbak is omgeven met geïmpregneerde houten palen. Ook het overige gedeelte van het schoolterrein waarbinnen de kinderen vertoeven staat vol met geïmpregneerde palen die zijn behandeld met het bestrijdingsmiddel Celfix OX,

Chroomtrioxide (en hun zouten daarvan) zijn de meest kwalijke kankerverwekkende verbindingen die wij kennen. Er zijn 4- klassen aan kankerverwekkende stoffen. Chroomtrioxide valt in de zwaarste klasse, de klasse 1 van kankerverwekkende stoffen ([zie productie 4](#)).

Chroomtrioxide is ook nog genotoxisch hetgeen inhoudt dat deze stof geen veilige drempel kent. Het eenmaal in je leven binnenkrijgen van één molecuul chroomtrioxide kan op termijn al kanker veroorzaken.

Chroomtrioxide is ook nog verdacht reprotoxisch, hetgeen inhoudt dat het toxische effecten (o.a. impotentie, fertiliteitproblemen, menstratiestoornissen, testiskanker) en/of toxische effecten op het geslacht via vrouwen en/of mannen (o.a. miskramen, ontwikkelingsstoornissen, doodgeboorte) en afwijkingen op het nageslacht als gevolg kunnen hebben ([zie productie 5](#)).

Chroomtrioxide is ook een voortplanting giftige stof en kan schadelijk zijn via borstvoeding volgens de criteria van bijlage VI bij richtlijn nr. 67/548/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967 ([zie productie 6](#)).

Ingevolge die Europese richtlijn moet chroomtrioxide ook nog worden geclassificeerd als categorie 1 en 2 mutageen, hetgeen minuscule veranderingen kan aanbrengen in het DNA-molecuul bij de mens ([zie productie 7](#)).

Chroomtrioxide lost goed op in water en komt met regenwater mee uit het geïmpregneerde hout en kan het ons lichaam via een drietal routes binnendringen ([zie productie 8](#)).

- via de lucht (ademhaling)
 - via de huid (aanraking)
 - via het maagdarmlkanaal (besmet zand)
- en zijn daarom levensgevaarlijk.

Voor spelende kinderen gaat het om dermale blootstelling via huidcontact met afveegbaar residu op de speeltoestellen en met verontreinigde grond onder speeltoestellen. En om orale blootstelling via ingestie van bodemdeeltjes en het aflikken van de handen. In opdracht van de VROM-inspectie is in 2004 hiernaar een

risico onderzoek verricht, hetgeen is vastgelegd in het RIVM rapport 609021030/2004. Op blz. 182 en 183 van dat rapport staat geschreven dat de orale plus dermale blootstelling van kinderen zo hoog is dat het zelfs de maximaal toelaatbare Risiconiveau (MTR) waarde van chroom VI te boven gaat (zie productie 9).

Benevens Chromtrioxide bevat dit geïmpregneerde hout ook nog grote hoeveelheden andere onbekende zeer giftige, giftige, bijtende of schadelijke stoffen, waarvan de risico's niet kunnen worden bepaald (zie productie 3).

Gezien bovengenoemde ernstige risico's met onomkeerbare nadelige gezondheidseffecten voor de kinderen wordt geadviseerd om het geïmpregneerde hout onmiddellijk te laten verwijderen en het te laten afvoeren als gevaarlijk afval.

Tevens wordt geadviseerd een gericht PAGO-onderzoek naar betreffende chemische stoffen aan alle kinderen aan te bieden voor de nulmeting en dat periodiek (eens per jaar) te herhalen.

Chromtrioxide (chroom en chroomverbindingen) staat op bijlage I van de aanbeveling van de Commissie van 19/09/2003 betreffende de Europese lijst van beroepsziekten. Lidstaat Nederland moet uiterlijk op 31 december 2006 aan deze aanbeveling gevolg hebben gegeven. Alle kinderen van de school hebben als gevolg van het spelen op en nabij dit geïmpregneerde hout een niet geringe kans op het krijgen van beroepshuidaandoeningen, het krijgen van kanker, vruchtbaarheidsproblemen, nageslachtverminderingen, genetische afwijkingen e.d. op latere leeftijd. Ingevolge de Arboret bent u verplicht om al deze kinderen via de bedrijfsarts van uw Arbodienst aan te melden bij het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten (NCvB). Geadviseerd wordt om dat dan ook te doen.

Hoever minister [Piet Hein Donner](#) en zijn CDA gaan met het vergiftigen en uitroeien van onze kinderen maakt het artikel "[Zaak gif\(speel\)hout: Beslissing gebaseerd op tot nu toe niet te vinden documenten](#)" uit [Het Echte Nieuws](#) van 21 augustus 2010 glashelder [52](#)).

Toen [Ad van Rooij](#) in maart 2010 ging meedoen als lijsttrekker van [De Groenen](#) bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen van Sint-Oedenrode werd hij in opdracht van burgemeester [Peter Maas](#) (CDA) van Sint-Oedenrode zodanig belemmerd en negatief in het nieuws gebracht in strijd met de waarheid dat De Groenen daardoor niet in de gemeenteraad zijn gekomen.

Direct na deze gemeenteraadsverkiezingen kreeg [Ad van Rooij](#) door toedoen van en/of in opdracht van burgemeester [Peter Maas](#) (CDA) en Loco-burgemeester H.W.M.A. van de Berk (CDA) te maken met de meest ernstige terreur en [Gestapo](#)-achtige binnenvallen. Om als gevolg daarvan niet hetzelfde lot te ondergaan als [Pim Fortuyn](#) heb ik (Ad van Rooij) vanaf 22 april 2010 moeten vluchten naar België en daar politiek asiel moeten aanvragen bij Federaal minister [Joelle Milquet](#), belast met het Migratie- en asielbeleid. Dit betekent dat Ad van Rooij door toedoen van de hierboven feitelijk bewezen totalitaire [oligarchie](#), waarvan burgemeester Peter Maas (CDA) en Loco-burgemeester [H.W.M.A. van de Berk](#) (CDA) onderdeel uitmaken, al maar liefst 1,3 jaar gescheiden moet leven van zijn vrouw Annelies tegen dubbele hoge woonlasten. Daardoor heeft Ad van Rooij ook zijn 50 jaar acoliet zijn in de Room-Katholieke Sint Martinus kerk van Olland (gemeente Sint-Oedenrode) niet kunnen vieren. Bijgevoegd vindt u de asiel aanvraag d.d. 6 mei 2010 van A.M.L. van Rooij bij Federaal minister [Joelle Milquet](#), belast met het Migratie- en asielbeleid [53](#)([zie ordner 3, achter tab 14](#)):

Door toedoen van burgemeester Peter Maas (CDA) en Loco-burgemeester H.W.M.A. van de Berk (CDA) heeft Ad van Rooij om die reden in maart 2011 niet als lijsttrekker kunnen meedoen voor zijn politieke partij [De Groenen](#) bij de verkiezingen van Provinciale Staten voor Noord-Brabant, waaruit ook de leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal worden gekozen. Op 2 maart 2011 heeft de politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode, bij plaatsvervangend voorzitter Jan Poelstra van het centraal stembureau tijdig formeel bezwaar aangetekend tegen (de uitslag van) de verkiezing van de leden van Provinciale Staten van 2 maart 2011 met het nadrukkelijke verzoek om dit bezwaarschrift in de zitting op 4 maart om 10:30 uur te behandelen en ondergetekende dat voorafgaande aan die zitting schriftelijk per e-mail te bevestigen. Aan dit nadrukkelijke verzoek heeft Jan Poelstra onder druk van voorzitter burgemeester Ton Rombouts (CDA) van de gemeente 's-Hertogenbosch geen

uitvoering gegeven. Daarmee heeft voorzitter Ton Rombouts (CDA), met stilzwijgende toestemming van verantwoordelijk minister J.P.H. Donner (CDA) van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, in zeer ernstige mate gehandeld in strijd met de Kieswet, de Grondwet, Richtlijn 93/109 EG, Richtlijn 94/80 EG, het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag van Amsterdam. De politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode, heeft tegen deze weigering om te beschikken (fictief besluit) bij [brief d.d. 8 maart 2011](#) tijdig bezwaar aangetekend bij het centraal stembureau van de provincie Noord-Brabant t.a.v. verantwoordelijk voorzitter [Ton Rombouts](#) (CDA). Tot op heden heeft voorzitter [Ton Rombouts](#) (CDA burgemeester van 's-Hertogenbosch) daarop nog steeds niet beslist en daarmee het maximale wettelijke termijn met maanden overtreden. Dit betekent dat het [Gerecht van Eerste Aanleg](#) van de [Europese Gemeenschappen](#) (nu geregeld in artikel 225 EG-Verdrag) bevoegd is in eerste aanleg hiervan kennis te nemen [54](#) (zie ordner 3, achter tab 15): .

Hoe extreem ver deze totalitaire [oligarchie](#) tegen Ad en Annelies van Rooij gaat maakt de inhoud van onze bijgevoegde strafaangifte d.d. 27 februari 2011 bij de hoofdofficier van justitie mr. G.W. van der Burg van het [Landelijk Parket Rotterdam](#) glashelder **55** (zie ordner 3, achter tab 16). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud, die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen en tevens aan u gericht. Heden na maar liefst 5 maanden hebben wij daarop nog geen enkele reactie mogen ontvangen, zelfs nog geen ontvangstbevestiging.

Ook de [Koninklijke Philips Electronics N.V.](#), waaronder [Philips Healthcare](#), wordt op deze wijze door het Koninklijk Huis en de Staat der Nederlanden gebruikt als dekmantelbedrijf om grensoverschrijdende mens- en milieuvernietigende misdrijven te plegen. Voor de feitelijke onderbouwing daarvan vindt u hieronder bijgevoegd de vanuit mijn functie als safety manager van Philips Healthcare geschreven brief d.d. 17-juli-2008 aan Philips-President Gerard Kleisterlee ([blz-1-15](#)) ([blz-16-30](#)) ([blz-31-43](#)) met bijbehorend 35-tal tabs aan bijlagen ([tab-1](#)) ([tab-2](#)) ([tab-3](#)) ([tab-4-1](#)) ([tab-4-2](#)) ([tab-4-3](#)) ([tab-5](#)) ([tab-6](#)) ([tab-7](#)) ([tab-8](#)) ([tab-9](#)) ([tab-10](#)) ([tab-11-1](#)) ([tab-11-2](#)) ([tab-11-3](#)) ([tab-12](#)) ([tab-13](#)) ([tab-14](#)) ([tab-15](#)) ([tab-16](#)) ([tab-17](#)) ([tab-18](#)) ([tab-19](#)) ([tab-20](#)) ([tab-21](#)) ([tab-22](#)) ([tab-23](#)) ([tab-24](#)) ([tab-25](#)) ([tab-26](#)) ([tab-27-1](#)) ([tab-27-2](#)) ([tab-27-3](#)) ([tab-27-4](#)) ([tab-27-5](#)) ([tab-28-1](#)) ([tab-28-2](#)) ([tab-29](#)) ([tab-30-1](#)) ([tab-30-2](#)) ([tab-30-3](#)) ([tab-30-4](#)) ([tab-30-5](#)) ([tab-31](#)) ([tab-32](#)) ([tab-33](#)) ([tab-34](#)) ([tab-35](#)). Ik geef u hierbij het advies om deze brief d.d. 17-juli-2008 aan Philips-President Gerard Kleisterlee met bijbehorend 35-tabs aan bijlagen op papier uit te draaien en in een ordner te doen en daarna rustig te lezen. U hebt dan alle benodigde feitelijke en wettelijke bewijzen dat de [Koninklijke Philips Electronics N.V.](#) in opdracht van de Staat der Nederlanden de meest zware grensoverschrijdende milieumisdrijven moet plegen omwille van onrechtmatige verrijking van de grootaandeelhouders van **Shell**/Billiton, onder leiding van met name [Jeroen van der Veer](#) als voormalig Chief Executive van [Royal Dutch Shell](#) (zie ordner 2).

Tot op de dag van vandaag heeft Philips-President [Gerard Kleisterlee](#) onder druk van de Staat der Nederlanden niet mogen reageren op bovengenoemde brief d.d. 17-juli-2008 van haar safety manager A.M.L. van Rooij. Wat daarvan de gevolgen zijn voor Philips Safety Manager A.M.L.(Ad) van Rooij (en zijn gezin) kunt u lezen in ons op 30 juni 2011 ingeleverde beklag d.d. 29 juni 2011 ex artikel 12 tegen niet vervolging van onze aangifte d.d. 21 mei 2011 (kenmerk: AVR/EKC/210511/AG) dat door het [Gerechtshof 's-Hertogenbosch](#) in behandeling is genomen onder kenmerk K11/0264. Voor de inhoud van dit beklag verwijzen wij u naar de volgende link (zie ordner 1, achter tab 18):

<http://www.mstsnl.net/ekc/pdf/29-juni-2011-beklag-gerechtshof-den-bosch.pdf>
met daarin de geactiveerde links en deeplinks (waaronder TV-uitzendingen en lezingen) aan onderliggende feitelijke bewijsstukken.

Ter onderbouwing van bovengenoemde "*Philips Persinformatie*" bekijk ook de volgende TV-uitzendingen en lezingen van prof. criminoloog Frank Bovenkerk en Ad van Rooij.

[Ook Dat Nog uit 1993](#)

[Slepende zaak v. Rooij](#)

[Valse Hickson rapport](#)

[Hout niet versnipperen](#)

[Geïmpregneerd hout](#)

[Oplossing is NUL-optie](#)

[Vos zwijgt over kennis](#)

[Oude stort niet erfbaar](#)

[Pikmeer-arrest moet weg](#)

Prof. F. Bovenkerk

[Ad van Rooij, Ecologisch Kennis Centrum, gaf persconferentie over conflict met werkgever Philips](#)

[Bovenkerk: collusie](#)

Gezien de inhoud van bovengenoemd persinformatie met links en deeplinks aan feitelijke en wettelijke onderbouwing valt er voor Philips Healthcare in Nederland geen recht meer te behalen en heeft Philips Healthcare, namens deze safety manager [A.M.L. van Rooij](#), de Staat der Nederlanden op 21 juli 2011 voor Hof van Justitie van de Europese Unie gedaagd.

Een kopie van deze "Philips Persinformatie" laat haar Philips safety manager [A.M.L. van Rooij](#) toekomen aan de Philips persvoorlichters Nanda Huizing (nanda.huizing@philips.com), Eric Drent (eric.drent@philips.com), Saskia Maas (saskia.maas@philips.com), Joost Maltha (joost.maltha@philips.com) en Liesbeth De Smedt (liesbeth.de.smedt@philips.com) met het verzoek om het onverwijld door te sturen aan huidig voorzitter [Jeroen van der Veer](#) van de Raad van Commissarissen van Philips, voorheen (vanaf maart 2004 tot juli 2009) Chief Executive van [Royal Dutch Shell](#).

Philips Healthcare

Voor deze,

A.M.L. (Ad) van Rooij
[Safety manager Philips Healthcare](#)
[\(Als politiek vluchteling vanaf 22 april 2010 wonend in België\)](#)

e-mail: ekc.avanrooij@gmail.com

tel: 0032- (0)4 84749360

Gebruikte referenties:

1. Inventaris van het archief van het Ministerie van Economische Zaken: Centrale Zuiveringsraad voor het Bedrijfsleven, 1945-1949 / [Nummer archiefinventaris: 2.06.089](#);
2. Artikel "Collaboratie Tweede-Wereldoorlog / Heulen met de vijand" van Journalist Jan Bezemer in dagblad [Trouw 29/06/06](#);
3. Artikel "Een compromis met de duivel" van Peter Breedveld [SER Magazine, november 2003](#);
4. Artikel "Philips en de gevangenen" andere tijden, [aflevering 8 april 2003](#);
5. Artikel "Ruim 4 miljard subsidie in 16 jaar; Steun aan Philips zonder resultaat" uit het [NRC van maart 1998](#);
6. Artikel "Het uranium van Houthalen" uit het dagblad [De Morgen van 8 juli 2011](#);
7. Artikel "Provincies negeren verbod Raad van State op houtversnippering" uit het [Algemeen Dagblad van 31 juli 1999](#);
8. Artikel "Totaal verbod op het vermalen van verduurzaamd hout" uit de [Cobouw van 5 / 7 september 1998](#);
9. Artikel "Belgisch bedrijf verwerkt giftig hoit uit Nederland" uit de [Gazet van Antwerpen van 19 november 1999](#);
10. Artikel "Giftige stoffen via lucht lozen mag niet meer" uit de Leeuwarder Courant van [7 oktober 1999](#);
11. Artikel "Vergunning voor spuiten met gif" uit het [Algemeen Dagblad van 16 oktober 1999](#);
12. [Artikelen 4 en 60 besluit van 21 september 1948](#), herziene Grondwet;
13. [Artikel 4 en 60 uit herziene Grondwet 1953](#);
14. [Verslag Grondwetscommissie-Kranenburg, plenair, 1955-04-18](#)
15. [Plenaire verslag van 16 september 1950](#) van de Grondwetscommissie- Van Eysinga;
16. [Brief d.d. 10 april 1996](#) (nummer: 96/1807 HPK/HPK) van het college voor de toelating van bestrijdingsmiddelen aan A.M.L. van Rooij met bijbehorende [brief d.d. 2 september 1996](#) (kenmerk: GZB/C&O/963400) van Staatssecretaris Erica Terpstra van Volksgezondheid en Welzijn aan A.M.L. van Rooij;
17. [Brief d.d. 5 april 2011](#) van [De Groenen](#) aan minister [Piet Hein Donner](#) van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, waarop niet is gereageerd;
18. [Brief d.d. 8 april 2011](#) van [De Groenen](#) aan Raymond de Roon, Voorzitter Vaste commissie voor veiligheid en Justitie van de Tweede Kamer der Staten Generaal, waarop niet is gereageerd;
19. [Beklag d.d. 29 juni 2011](#) met bijlagen van A.M.L (Ad) van Rooij bij het Gerechtshof 's-Hertogenbosch.
20. [Blz 3 uit het rapport "Duurzaam hout Goed fout" van oktober 1990](#) van voormalig Tweede Kamerlid Remi Poppe van de Socialistische Partij en [brief d.d. 10 augustus 1998 van voormalig tweede kamerlid Th.J.M. Hendriks aan minister drs. J. Pronk van VROM](#);
21. Het artikel "BEWIJS: Zwaar chemisch afval wordt gedumpt in hout (deel 1)" uit [het Echte Nieuws van 29 december 2007](#);
22. Het artikel "BEWIJS: Zwaar chemisch afval wordt gedumpt in hout (deel 2)" uit [het Echte Nieuws van 4 mei 2008](#);
23. [Blz. 1, 52, 53, 54 en 55](#) uit het Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990 van de Tweede Kamer der Staten Generaal vergaderjaar 1985 - 1986, 19204 nrs. 1-2;
24. Het artikel "BEWIJS: Arseen en Chroom VI zijn carcinogene, mutagene en teratogene zwarte lijst stoffen" uit [het Echte Nieuws van 9 maart 2009](#);
25. [Besluit d.d. 25 september 1975](#) van burgemeester mr. F.J.M. Houben en wethouders van Luyksgestel waarbij aan houthandelaar C. Tissen bouwvergunning is verleend voor de oprichting van een houtconserveringsinrichting met ketelhuis;

26. Het artikel "*BEWIJS: Houtimpregneerder moest wolmanzouten gebruiken*" uit [het Echte Nieuws van 4 maart 2009](#);
27. [Herziene Grondwet van 1983](#);
28. [Brief d.d. 16 februari 1992](#) van A.M.L. (Ad) van Rooij aan minister J.G.M. Alders van VROM;
29. [Brief d.d. 17 maart 1992](#) (kenmerk: SBM/27392009) van minister J.G.M. Alders van VROM aan de voorzitter van de vaste Commissie van Milieubeheer Tweede Kamer der Staten-Generaal;
30. Het artikel "BEWIJS: Verantwoording gebruiks- en afvalfase geïmpregneerd hout ligt bij Minister van VROM" uit [het Echte Nieuws van 8 augustus 2007](#);
31. Het artikel "*BEWIJS: Geïmpregneerd hout moet in afvalfase beschouwd worden als chemisch (gevaarlijk) afval*" uit [het Echte Nieuws van 17 oktober 2007](#);
32. [Motie nr. 24 \(22300:XI\)](#) in 1991 van Wilbert Willems (Groen Links), die door 148 van de 150 tweede kamerleden is aangenomen maar door verantwoordelijk minister Hans Alders (PvdA) niet is uitgevoerd.
33. [Motie nr. 25 \(25000:XI\)](#) in 1996 van Marijke Vos (Groen Links), die door ± 125 van de 150 tweede kamerleden is aangenomen maar door verantwoordelijk minister Margreeth de Boer (PvdA) niet uitgevoerd.
34. [Besluit d.d. 6 april 1992 van Staatssecretaris Hans Simons \(PvdA\) van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur](#) waarbij in het bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-CO van Hickson Garantor Nederland B.V. 374 g/l arseenzuur is vervalst in 304 g/l arseenpentoxide om daarmee de rechtstreeks aan lidstaat Nederland opgelegde Europese Verordening (EG) nr. 142/97 (PbEGL25) te overtreden;
35. [Brief d.d. 13 april 2001 van het Ecologisch Kennis Centrum B.V. aan alle Eerste en Tweede Kamerleden der Staten-Generaal](#) met bijbehorend [valselijk opgemaakt veiligheidsinformatieblad d.d. 11 februari 1994](#) van Hickson Garantor Nederland B.V. en bijbehorend [verslag chemisch onderzoek d.d. 19 maart 1991 van Superwolmanzout-CO van de Keuringsdienst van Waren te Groningen](#)..
36. [2Vandaag uitzending](#) de drie containers doe overboord sloegen op zondag 23 dec 2003 vanaf het schip Andinet ten noordwesten van Texel.
37. [\(37a, 37b, 37c\)](#) De op 20 mei 1992 door milieuminister Hans Alders (PvdA) uitgebrachte circulaire "*Betreffende werkprogramma milieumaatregelen bij houtimpregneerbedrijven*"
38. Het artikel "*BEWIJS: Houtimpregneerders hebben staat opgelicht voor meer dan 2,4 miljard euro*" uit [het Echte Nieuws van 10 augustus 2007](#).
39. Het artikel "*Grootste milieuschandaal ooit ontmaskerd*" uit [Kleintje Muurkrant van 19 december 2003](#); .
40. [Het geheime verslag d.d. 18 augustus 1992 van de gemeente Sint-Oedenrode](#) van een samenscholende bijeenkomst onder voorzitterschap van van de officier van justitie mr. G. Bos.
41. [Brief d.d. 28 november 1993 van A.M.L. \(Ad\) van Rooij](#) aan de officier van justitie mr. G. Bos van het arrondissementsparket 's-Hertogenbosch naar aanleiding van zijn geheime verslag d.d. 18 augustus 1992 van een samenscholende bijeenkomst tegen Ad van Rooij.
42. [Het geheime verslag d.d. 18 augustus 1992 van de gemeente Sint-Oedenrode](#) van een samenscholende bijeenkomst onder voorzitterschap van van de officier van justitie mr. G. Bos.
43. [Brochure "Milieuvriendelijk Verbouwen?" uit 1996](#) van het ministerie van VROM;
44. Het artikel "*D66 Tommel en de milieumaffia*" uit [Kleintje Muurkrant van 29 maart 2002](#);
45. [Beschikking d.d. 2 juli 2008](#) in zaaknummer: 55642-08/383 heeft kantonrechter mr. R.R.M. de Moor van de rechtbank 's-Hertogenbosch;
46. [Brief d.d. 12 mei 2009](#) van het UWV aan A.M.L. van Rooij;
47. [Brief d.d. 12 mei 2009](#) van het UWV aan Van Rooij Holding B.V.;
48. [Verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 14 maart 2010](#) (kenmerk: C&P/140311/VZ) van A.M.L. van Rooij aan de Staat der Nederlanden;
49. [Verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 10 maart 2010](#) (kenmerk: C&P/100311/VZ) van A.M.L. van Rooij aan burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode;
50. [Onherroepelijke uitspraak d.d. 20 mei 2009](#) (nr: 200807464/1/H3) van de Raad van State;
51. [Risico-inventarisatie en -evaluatie d.d. 8 februari 2007](#) van Safety Manager A.M.L. van Rooij;
52. Artikel "*Zaak gif(speel)hout: Beslissing gebaseerd op tot nu toe niet te vinden documenten*" uit [Het Echte Nieuws van 21 augustus 2010](#);
53. [Asiel aanvraag d.d. 6 mei 2010](#) van A.M.L. van Rooij bij Federaal minister Joelle Milquet, belast met het Migratie- en asielbeleid;

politieke partij De Groenen reeds aangerichte en nog aan te richten schade, zowel materieel als wel immaterieel, die is ontstaan als gevolg van hun jarenlang handelen in strijd met het verdrag van Lissabon (2009) en voorliggende verdragen van Nice (2003), Amsterdam (1999), Maastricht (1993), Europese Akte (1987), Brussel (1967) en Rome (1958). Dit omdat de grondwettigheid van die verdragen niet zijn getoetst aan de Nederlandse Grondwet door een rechter.

Dit des te meer in opdracht van verantwoordelijk minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de Universiteit Utrecht hierover in mei 2003 (Piet Hein Donner was toen minister van Justitie) aan minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties het rapport " *De Constitutionele bepalingen over verdragen die van de Grondwet afwijken en de opdracht van bevoegdheden aan internationale organisaties*" is overhandigd. Dit rapport is als Kamerstuk 27 484 (R 1669), vergaderjaar 2002-22003. nr. 289 verschenen. Betreffend rapport vindt u bijgevoegd **56** (zie **ordner 3, achter tab 17**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud, die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen en tevens aan u gericht.

Met die inhoud is feitelijk komen vast te staan dat de Staat der Nederlanden hierover in mei 2003 al volledig waren geïnformeerd en de Grondwet daarop opzettelijk niet hebben aangepast om de hierboven feitelijk bewezen totalitaire **oligarchie** na mei 2003 te kunnen blijven voortzetten. Dit ondanks de wetenschap lidstaat weet heeft van het feit dat zij daarmee het voortbestaan van de aarde en haar bewoners op het spel hebben gezet.

Om niet medeplichtig te worden aan de hierboven feitelijk bewezen totalitaire **oligarchie** vanuit lidstaat Nederland, waarmee het voortbestaan van het leven op aarde in groot gevaar is, verzoeken wij u om aan het in behandeling nemen van dit verzoekschrift de hoogst mogelijke prioriteit te geven en ondergetekenden dat schriftelijk te bevestigen.

Hoogachtend,

- A.M.L. van Rooij, 't Achterom 9, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- A.M.L. van Rooij, als acoliet voor de RK Kerk H. Martinus Olland (Sint-Oedenrode);
- J.E.M. van Rooij van Nunen, 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Camping en Pensionstal 'Dommeldal' (VOF), gevestigd op 't Achterom 9-9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Van Rooij Holding B.V., gevestigd op 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode;
- Ecologisch Kennis Centrum B.V., gevestigd op 't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode,
- Philips Medical Systems Nederland B.V., namens deze safety manager A.M.L. van Rooij, Veenpluis 4-6, 5684 PC te Best;
- Politieke partij De Groenen, namens deze A.M.L. van Rooij als lijsttrekker van De Groenen in Sint-Oedenrode, 't Achterom 9, 5491 XD, Sint-Oedenrode,

Voor deze allen ondertekend;

A.M.L. van van Rooij

Dit verzoekschrift (zit in ordner 1) bevat de volgende onderbouwende stukken aan bijlagen:

Ordner 1,

- (**vóór tab 1**) Verzoekschrift d.d. 21 juli 2011 (kenmerk: EU/21072011/VZ) aan het Gerecht van de Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen (50 blz.)
- (**na tab 1**) Artikel "Collaboratie Tweede-Wereldoorlog / Heulen met de vijand" van Journalist Jan Bezemer in dagblad Trouw 29/06/06 (4 blz.)
- (**na tab 2**) Artikel "Een compromis met de duivel" van Peter Breedveld SER Magazine, november 2003 (2 blz.)
- (**na tab 3**) Artikel "Philips en de gevangenen" andere tijden, aflevering 8 april 2003; (9 blz.)
- (**na tab 4**) Artikel "Ruim 4 miljard subsidie in 16 jaar; Steun aan Philips zonder resultaat" uit het NRC van maart 1998 (2 blz.)
- (**na tab 5**) Artikel "Het uranium van Houthalen" uit het dagblad De Morgen van 8 juli 2011 (2 blz)

- (na tab 6) Artikel “*Provincies negeren verbod Raad van State op houtversnippering*” uit het Algemeen Dagblad van 31 juli 1999” (1 blz.)
- (na tab 7) Artikel “*Totaal verbod op het vermalen van verduurzaamd hout*” uit de Cobouw van 5 / 7 september 1998 (2 blz.)
- (na tab 8) Artikel “Belgisch bedrijf verwerkt giftig hout uit Nederland” uit de Gazet van Antwerpen” van 19 november 1999 (1 blz.)
- (na tab 9) Artikel “*Giftige stoffen via lucht lozen mag niet meer*” uit de Leeuwarder Courant van 7 oktober 1999 (1 blz.)
- (na tab 10) Artikel “*Vergunning voor spuiten met gif*” uit het Algemeen Dagblad van 16 oktober 1999 (1 blz.)
- (na tab 11) Artikelen 4 en 60 besluit van 21 september 1948, herziene Grondwet (4 blz.)
- (na tab 12) Artikel 4 en 60 uit herziene Grondwet 1953 (3 blz.)
- (na tab 13) Verslag Grondwetscommissie-Kranenburg, plenair, 1955-04-18 (26 blz.)
- (na tab 14) Plenaire verslag van 16 september 1950 van de Grondwetscommissie- Van Eysinga (23 blz.)
- (na tab 15) Brief d.d. 10 april 1996 (nummer: 96/1807 HPK/HPK) van het college voor de toelating van bestrijdingsmiddelen aan A.M.L. van Rooij met bijbehorende brief d.d. 2 september 1996 (kenmerk: GZB/C&O/963400) van Staatssecretaris Erica Terpstra van Volksgezondheid en Welzijn aan A.M.L. van Rooij (7 blz.)
- (na tab 16) Brief d.d. 5 april 2011 van De Groenen aan minister Piet Hein Donner van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, waarop nog niet is gereageerd (11 blz.)
- (na tab 17) Brief d.d. 8 april 2011 van De Groenen aan Raymond de Roon, Voorzitter Vaste commissie voor veiligheid en Justitie van de Tweede Kamer der Staten Generaal, waarop niet is gereageerd (8 blz.)
- (na tab 18) Beklag d.d. 29 juni 2011 met bijlagen van A.M.L. (Ad) van Rooij bij het Gerechtshof 's-Hertogenbosch (156 blz.)
- (na tab 19) Brief d.d. 21 januari 1991 (kenmerk: SR/29N0274) van minister J.G.M. Alders van VROM aan Remi Poppe van de Socialistische Partij (4 blz.)
- (na tab 20) Brief d.d. 21 januari 1991 (kenmerk: SR/29N0274) van voormalig Minister-President Ruud Lubbers aan A.M.L. van Rooij (1 blz.)
- (na tab 21) Besluit d.d. 6 april 1992 van Staatssecretaris Hans Simons (PvdA) van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur waarbij in het bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-CO van Hickson Garantor Nederland B.V. 374 g/l arseenzuur is vervalst in 304 g/l arseenpentoxide om daarmee de rechtstreeks aan lidstaat Nederland opgelegde Europese Verordening (EG) nr. 142/97 (PbEGL25) te overtreden (1 blz.)
- (na tab 22) Artikel “*Grootste milieuschandaal ooit ontmaskerd*” uit Kleintje Muurkrant van 19 december 2003 (2 blz.)
- (na tab 23) Artikel “*D66 Tommel en de milieumaffia*” uit Kleintje Muurkrant van 29 maart 2002 (2 blz.)
- (na tab 24) Brief d.d. 24 februari 2000 (nr. 00M379324) van voormalig Minister-President W. Kok aan A.M.L. van Rooij (1 blz.)
- (na tab 25) Brief d.d. 26 augustus 2008 Kenmerk: 3370579) van voormalig Minister-President Jan Peter Balkenende aan A.M.L. van Rooij (1 blz.)

Ordner 2,

- (vóór tab 1): Brief d.d. 17 juli 2008 (kenmerk: Philips/Klei/17078/VZ) van ing. A.M.L. van Rooij ,Philips manager PMSN-Best aan G. Kleisterlee, President van de Koninklijke Philips NV, Royal Philips Electronics, Postbus 77900, 1070 MX Amsterdam (43 blz.);
- (na tab 1) komen een 35-tal tabs aan feitelijk onderbouwende informatie ten behoeve van bovengenoemde brief d.d. 17 juli 2008 aan G. Kleisterlee, President van de Koninklijke Philips NV. Vanuit die brief wordt verwezen naar die tabs. Het aantal blz. per tab is: (tab-1, 1 blz.), (tab-2, 1 blz.), (tab-3, 11 blz.), (tab-4, 25 blz.), (tab-5, 2 blz.), (tab-6, 1 blz.), (tab-7, 5 blz.), (tab-8, 2 blz.), (tab-9, 5 blz.), (tab-10, 7 blz.), (tab-11, 24 blz.), (tab-12, 7 blz.), (tab-13, 8 blz.), (tab-14, 2 blz.), (tab-15, 1 blz.), (tab-16, 1 blz.), (tab-17, 2 blz.), (tab-18, 2 blz.), (tab-19, 7 blz.), (tab-20, 1 blz.), (tab-21, 3 blz.), (tab-22, 1 blz.), (tab-23, 4 blz.), (tab-24, 1 blz.), (tab-25, 1 blz.), (tab-26, 2 blz.), (tab-27, 56 blz.), (tab-28, 18 blz.), (tab-29, 1 blz.), (tab-30, 63 blz.), (tab-31, 2 blz.), (tab-32, 2 blz.), (tab-33, 7 blz.), (tab-34, 1 blz.), (tab-35, 2 blz.).

Ordner 3,

- **(na tab 1)**: Beschikking d.d. 2 juli 2008 in zaaknummer: 55642-08/383 heeft kantonrechter mr. R.R.M. de Moor van de rechtbank 's-Hertogenbosch (15 blz.);
- **(na tab 2)**: Brief d.d. 12 mei 2009 van het UWV aan A.M.L. van Rooij (4 blz.);
- **(na tab 3)**: Brief d.d. 12 mei 2009 van het UWV aan Van Rooij Holding B.V. (3 blz.);
- **(na tab 4)**: Nota's d.d. 5 juli 2010 van advocaat E. Pasmaan (8 blz.);
- **(na tab 5)**: Verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 14 maart 2010 (kenmerk: C&P/140311/VZ) van A.M.L. van Rooij aan de Staat der Nederlanden (8 blz.);
- **(na tab 6)**: Verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 10 maart 2010 (kenmerk: C&P/100311/VZ) van A.M.L. van Rooij aan burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode (7 blz.);
- **(na tab 7)**: Apersingsbrief d.d. 7 juli 2011 voor maar liefst € 50,000,- van burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode (2 blz.);
- **(na tab 8)**: Apersingsbrief d.d. 15 juli 2011 voor maar liefst € 50,000,- van burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode (2 blz.);
- **(na tab 9)**: Afpersingsbrief d.d. 6 juli 2011 voor maar liefst € 1.946,90 van advocaat mr. H.G.J. Jacobs te Waalre in opdracht van IAK-Verzekeringen B.V. te Eindhoven (1 blz.);
- **na tab 10**: Afpersingsbrief d.d. 29 april 2011 voor € 148,95 van het Centraal Justitieel Incassobureau (2 blz.);
- **na tab 11**: Afpersingsbrief d.d. 29 juni 2011 voor € 148,95 van het Centraal Justitieel Incassobureau (1 blz.);
- **(na tab 12)**: Onherroepelijke uitspraak d.d. 20 mei 2009 (nr: 200807464/1/H3) van de Raad van State (8 blz.);
- **(na tab 13)**: Risico-inventarisatie en -evaluatie d.d. 8 februari 2007 van Safety Manager A.M.L. van Rooij (9 blz.);
- **(na tab 14)**: Bezwaarschrift d.d. 8 maart 2011 van De Groenen bij het centraal stembureau van de provincie Noord-Brabant (16 blz.);
- **(na tab 15)**: Asiel aanvraag d.d. 6 mei 2010 van A.M.L. van Rooij bij Federaal minister Joelle Milquet, belast met het Migratie- en asielbeleid (54 blz.);
- **(na tab 16)**: Strafaangifte d.d. 27 februari 2011 bij de hoofdofficier van justitie mr. G.W. van der Burg bij het Landelijk Parket Rotterterdam (98 blz.);
- **(na tab 17)**: Rapport " *De Constitutionele bepalingen over verdragen die van de Grondwet afwijken en de opdracht van bevoegdheden aan internationale organisaties*" van de Universiteit Utrecht, Kamerstuk 27 484 (R 1669), veragaderjaar 2002-22003. nr. 289 (63 blz.)

[Bevestiging van het in ontvangst nemen op 21 juli 2011 door de griffie](#)

[Video mondelinge toelichting A.M.L. \(Ad\) van Rooij voor het gebouw Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen, te Luxemburg.](#)

2011 A.M.L. (Ad) van Rooij

Niets van deze uitgave mag opnieuw worden uitgegeven in welke vorm dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur